

Utopia

News in brief, page 5

STUDENTAVISA I TROMSØ

NR 1 • 18 JANUAR 2006 • UKE 3 • 31. ÅRGANG

KRONIKK SIDE 14

Gaute Kramvik, Høyres studentforbund
At SV har programfestet en boikott av midtøstens eneste
demokrati kommer ikke som en overraskelse på noen.

DEBATT SIDE 15

Tove Bull og Toril Swan, professorer ved hum-fak
Skandaleoppslaget i Utopia (studentenes svar på VG,
eller kanskje til og med Se og Hør?) stod Nils Magne
Knutsen før.

DEBATT SIDE 16

Nils Magne Knutsen, 1.amanuensis ved hum-fak
Innleggene til mine fire motdebattanter inneholder nes-
ten bare utenomsnakk.

- Russlandsstudiet er
elendig. Etter tre semes-
ter har Kairith Fugledal
fått nok. Hun er ikke den
eneste. side 4 og 5

Høgskolen i Tromsø vil ikke
lenger være med å dekke
underskuddet til Driv.
side 3

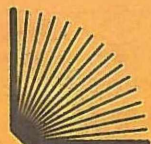

Alle vil at det skal forskes
mer. Hvem skal betale og
spiller det egentlig noen
rolle? side 2, 10 og 11

ØKONOMISK USIKKERHET TRUER STUDIEHVERDAGEN

Internasjonale studenter tvinges til å låne penger for å klare de første månedene i Tromsø. ISU frykter at det går ut over studiene. Både ansatte og studenter håper Universitetsledelsen vil samarbeide om å finne løsninger på problemet.

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

www.ak.uit.no

Pensumbøker
10-25%

Se etter studentrabatt i vår bokhandel

Emilie
Ekeberg

NYHETSREDAKTØR
nyhet@utropia.no

Nyhetsredaktør: Emilie Ekeberg
nyhet@utropia.no
 Kulturredaktør: Andreas Myrvold
kultur@utropia.no

Layoutsjef: Ingvild Buhaug
 Fotosjef: Ruth Helen Thorheim
foto@utropia.no
 IT-ansvarlig: Ole M. Scheie Anti

Clemet
Askheim

ANSVARLIG REDAKTØR redaktor@utropia.no

Disiplinering av forskning

Første del av den store evalueringa av kvalitetsreformen som forskningsinstituttet NifuStep i Oslo og Rokkansenteret ved Universitetet i Bergen står bak, er offentliggjort. Det er en stor spørreundersøkelse blant vitenskapelige ansatte ved landets høgskoler og universiteter, hvor et utvalg personer er stilt ulike spørsmål om kvalitetsreformen. Resultatene som kommer frem burde gi noen og enhver grunn til bekymring, spesielt de av oss som er opptatt av forskningens framtid.

Av et utvalg på 3416 har 2060 svart, og av disse sier 86,4 prosent seg enig eller sterkt enig i at kvalitetsreformen fører til mer bruk av tid til undervisning og mindre til forskning. Dette rammer nettopp den delen av forskningen som er minst styrt utenfra.

I undersøkelsen går det også frem at bare omlag hver tredjed av de spurte mener reformen primært er pedagogisk motivert. Mens over 80 prosent mener den hovedsakelig er en effektiviserings- og styrings-motivert reform.

Mer enn halvparten av deltagerne i undersøkelsen mener dessuten at kvalitetsreformen vil bidra til å senke nivået på høyere utdanning i Norge. Dette kan på lang sikt ramme rekrutteringen til viktige forskerstillinger.

Samtidig ønsker regjeringen at en større andel av forskningen skal finansieres av eksterne kilder. Skal man nå målet om at forskning skal utgjøre 3 prosent av Norges BNP, er det viktig å øke den eksterne finansieringa, men man må være klar over farene ved en slik utvikling. For man kan vanskelig være uenig i at en større andel eksternt finansiert forskning fører til en disiplinering av forskningen. Først og fremst på den måten at det forskes der det er penger, og at noe prioriteres foran noe annet på grunn av finansielle og ikke faglige interesser.

Hvis det i tillegg viser seg at den frie forskningen, som vitenskapelige ansatte ved landets høgskoler og universiteter har rett og plikt til å bedrive, lider nød på grunn av tidspress i kjølvannet av kvalitetsreformen, er dette alvorlig. Vi vil da få en vektforstyrrelse i retning av mer styrt forskning på bekostning av fri grunnforskning.

Om det er næringslivet eller andre eksterne kilder som styrer forskningen, er et annet spørsmål. Hovedpoenget er at noen utenfra legger premissene for hva det skal forskes på. Går denne utviklinga for langt kan vi få en situasjon der viktige oppdagelser aldri blir gjort fordi ingen har etterspurt dem. Forskningsutviklingen kan risikere å følge moter og trender, i stedet for tilfeldigheter og faglig motivasjon.

Sviktende kollisjonspute?

Vi vil oppfordre Høgskolen i Tromsø til å lytte til sine egne studenter og fortsatt ta sin del av støytten etter Drivs årlige økonomiske krasj.

Tromsøasyl for Vanunu?

KOMMENTAR

AV ASKILD GJERSTAD
ILL.: ELISABETH SVEISTRUP

Den internasjonale atomvåpenpolitikken representerer den mest absurde og udemokratiske politikken i den vestlege verda. Her i landet seier 92% at dei er motstandarar av atomvåpen, i fleire andre vestlege land er motstanden like stor. Russland er det landet med størst støtte for atomvåpen, der er "berre" 61% av befolkninga motstandarar. Korleis er det mogeleg at den vestlege verda held seg med atomvåpen til å utsletta jorda eit tredvetals gongar, når eit stort fleirtal av befolkninga seier nei til atomvåpen? Og kvifor har spørsmålet om atomvåpen blitt så perifert i den politiske debatten dei siste åra, når mange hevdar at atomvåpentrusselen er større i dag enn før murens fall?

I haust kom Fredrik Heffermehl ut med ein biografi om den israelske atomteknikaren Mordechai Vanunu som belyser desse og mange andre spørsmål i internasjonal atomvåpenpolitikk. Boka *Vanunu* –

Hans kamp og kampen for han fortel historia om Vanunu som på heltemodig vis avslørte at Israel hadde utvikla atomvåpen i 1986. Vanunu har sidan den gong sona 18 år i fengsel for sin innsats, og sidan han vart friset i 2004 har han sete i kyrkjeasyl i Israel. Historia om Vanunu er spesielt viktig her i Tromsø fordi Vanunu er æredoktor ved Universitetet, det gjev oss eit spesielt ansvar for ein av verdas mest omtalte politiske fangar.

I boka får me eit innblikk i det viktige arbeidet UiTø har gjort for Mordechai Vanunu. Dåverande rektor Tove Bull sitt initiativ til å gje Vanunu æresdoktorgrad i Tromsø vert trekt fram som spesielt viktig, UiTø er framleis det einaste universitetet i verda som har gitt Vanunu æresdoktorgrad. Men også noverande rektor Jarle Aarbakke sitt positive forsøk på å tilby Vanunu politisk asyl som fredsstudent ved UiTø sist vår, var eit bevis på at eit universitet kan spela ei politisk rolle utanom utdannings- og forskingspolitikken.

Kvifor føler me oss så avmektige i atomvåpenpolitikken? Kanskje mest fordi folkemei-

ninga om atomvåpen ser ut til å vera irrelevant når politikarane utformar forsvarspolitikken i landa sine. Kan me gjera noko for og endra på dette? For oss i Tromsø er det liten tvil om at ein fortsatt kamp for politisk asyl for Mordechai Vanunu er det mest handlekraftige verkemiddelet me har i kampen mot absurditeten i verda sin atomvåpenpolitikk. To av tre partileiarar i dagens regjeringskoalisjon (Åslaug Haga (SP) og Kristin Halvorsen (SV)) uttalte seg svært kritisk til Erna Solberg sitt avslag på søknaden om politisk asyl for Vanunu sist vår. Det skulle derfor vera svært vanskeleg for den noverande regjeringa å avslå politisk asyl for Vanunu, i hvert fall på same grunnlag som dåverande kommunalminister Erna Solberg (H) gjorde.

Når bølgene frå Gahr Støre sitt brev til Israel sin utanriksminister tidleg i januar har lagt seg, er det naturleg at Aarbakke gjer eit nytt framstøt for å få Vanunu til Tromsø. Det ville vera ei sjeldan fin fjør i hatten for universitetet vårt, og dessutan eit svært viktig bidrag i kampen mot dei meiningslause atomvåpna.

pressens faglige utvalg
PFU

Pressens faglige utvalg (PFU) er et klageorgan oppnevnt av Norsk Presseforbund. Organet behandler klager mot pressa i presseetiske spørsmål. Adresse: Rådhusgt. 17, Postboks 46 Sentrum, 0101 Oslo. Telefon: 22 40 50 40

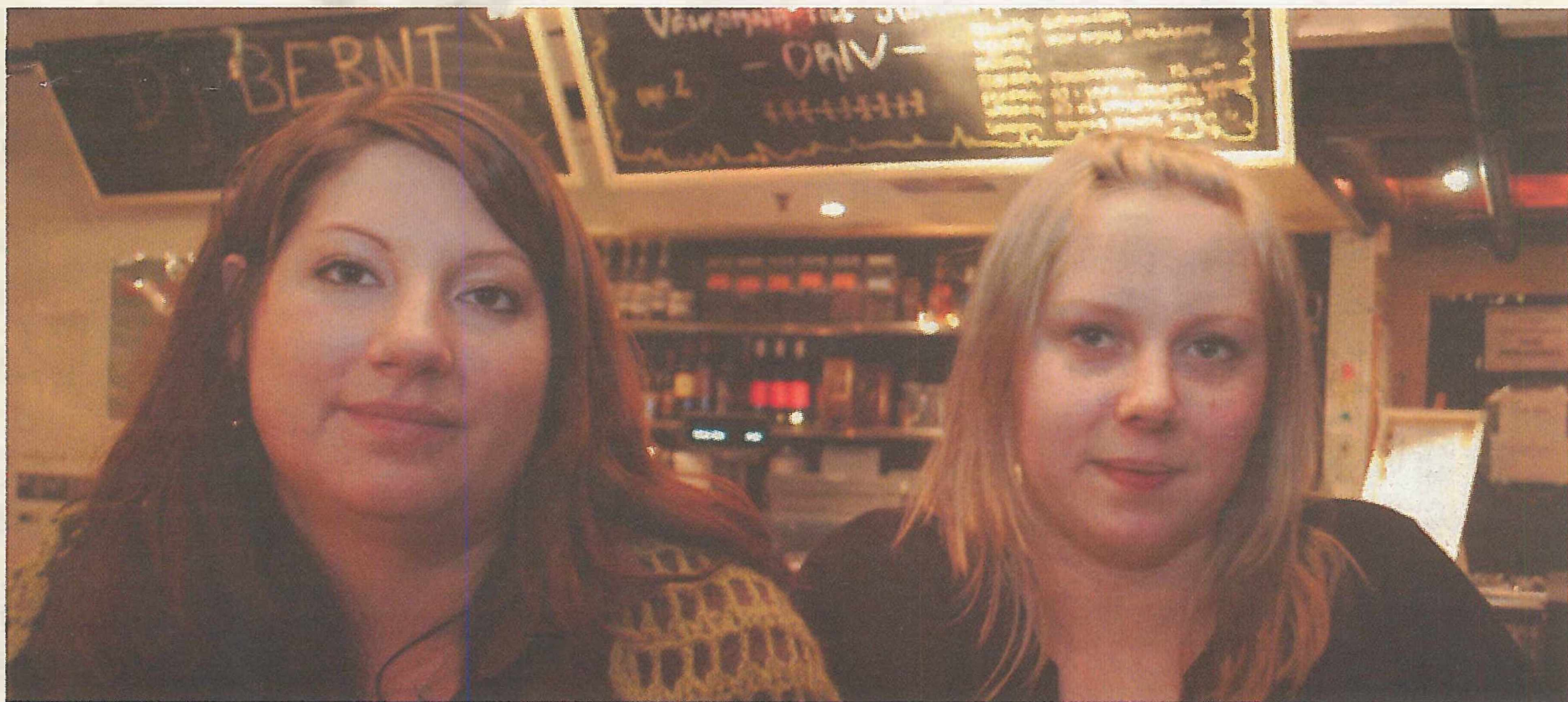
Utropia arbeider etter reglene i Vær varsom-plakaten for god presseskikk. Den som mener seg ramma av urettmessig

avisomtale, oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Utropia utgis med støtte over semesteravgifta.

Adresse:
Universitetet i Tromsø
Hovedgården
9037 Tromsø

Trykk:
Troms avistrykk
ISSN: 0806-9611

UHELDIG VEDTAK: Myklevoll og Walberg synes Høgskole-vedtaket er beklagelig.

Høgskolen svikter Driv

Driv opprettholder et underskudd på omlag en million kroner for 2005. Høgskolen vil ikke lenger være med å betale regningen. – Det er synd at Høgskoleledelsen ikke ønsker å støtte sine egne studenter i denne saken, mener Drivs styreleder.

TEKST: STIAN JOHANSEN
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Studenthuset Driv har, som tidligere år, et forventet underskudd på en million kroner for 2005. Tidligere har Universitetet og Høgskolen i Tromsø (HiTø) delt dette underskuddet mellom seg, men i år er det andre boller, et styrevedtak sier at Høgskolen ikke lenger vil være med på spleiselaget.

Høgskoledirektør Britt Elin Steinveg forsvaret styrevedtaket ved å legge vekt på de store budsjettoverskridelsene Driv har hatt år etter år, og mener at man må holde seg innenfor rammene som er gitt. Hun trekker fram at de fortsatt støtter driften - Vi støtter driften av Driv, og fra å støtte med 100.000 ved oppstarten for seks år siden, støtter vi nå med et samlebeløp på 350.000 som fordeles mellom Driv og Kraft. Vi mener at styret ved Driv har et ansvar for å holde driften innenfor budsjetttrammene det enkelte år. Det er en utfordring for institusjonene å skulle dekke underskuddet år etter år, sier Britt Elin Steinveg.

Renate Walberg, leder for studenttinget ved HiTø synes vedtaket er synd: - Studentene trenger et studenthus, og det

er viktig å bedre rammevilkårene til Driv. Studentene ved Høgskolen betaler mer enn Høgskolen selv, gjennom blant annet semesteravgiften. Jeg har forståelse for at Høgskolen ikke har de samme midlene som Universitetet, men det blir litt feil å trekke seg ut på dette tidspunktet. Man bør heller ta del i arbeidet med å gjøre Driv til et A/S som går i null.

Savner formell uttalelse fra HiTø
Lasse Rindahl, studentrepresentant i Universitetsstyret, ville gjerne hatt en klarere uttalelse fra Høgskolen. - Jeg synes det er beklagelig at Høgskolen ikke vil være med på å dekke underskuddet til Driv. Regningen vil jo komme uansett og noen må jo betale den. Det er ikke et alternativ å legge ned driften, for størstedelen av de faste utgiftene må betales uansett. Jeg skulle gjerne ha sett en mer formell uttalelse om saken fra Høgskolen.

Styreleder på Driv, Tone Marie Myklevoll finner likeledes styrevedtaket til Høgskolen uheldig. - Det er beklagelig at Høgskolen kommer med et sånt vedtak, dette kan i verste fall bare gå utover Høgskolens studenter, noe hverken høgskolestudentene eller Driv har som ønske.

Myklevoll forteller at under oppstarten til Driv for seks år siden var det en mye lysere fremtidsutsikt for studenthuset enn det dagens store underskudd viser. - Fra oppstarten av trodde man at Driv ville generere en helt annen økonomi som kommersielt utested og studenthus. Det har vist seg etter mange år at denne optimismen var overdrevet, det koster nemlig å drive studentvelferd, konkluderer hun.

Hjertebarnet til Høgskolestudentene
Studenttingleder Renate Walberg mener ikke at vedtaket til HiTø-styret kan begrunnes i at studentene ikke bruker Driv.

- Studenthuset Driv er hjertebarnet til oss i studenttinget ved HiTø. Per i dag finnes det ingen oversikt over hvor mange høgskolestudenter som vanker på Driv, men HiTø har gitt signaler på at studentene må vise mer engasjement omkring studenthuset dersom HiTø fortsatt skal være med. Det har vi i aller høyeste grad gjort, ikke minst gjennom å tildele kulturstyret økonomiske midler til nye studentrettede tiltak.

- Det viktigste i denne saken er å få alle parter til å se hvor viktig det er å ha et studenthus. Studentene, både på HiTø og UiTø, må også kjenne til sin besøkstid dersom de ønsker å ha et studenthus. Driv har store muligheter for alle oss studenter, men ingenting skjer dersom vi ikke tar del i vårt eget hus, sier Walberg.

Styrelederen på Driv, Tone Marie Myklevoll, forteller at Høgskolen betaler 50 kr mindre per student enn det Universitetet gjør. Hun er klar over at Høgskolen har en presset økonomi, men gjennom å hinte mot å ikke lenger være med på å dekke underskuddet til Driv, gir de en uheldig signaleffekt.

Hva blir konsekvensene for Driv om HiTø ikke lenger er med på å dekke underskuddet?

- Driv har fått en garanti fra Samskipnaden om at en nedleggelse ikke vil være aktuelt. Men det er synd for HiTø at de ikke reflekterer engasjementet til studentene sine ved å ta ansvar for Driv

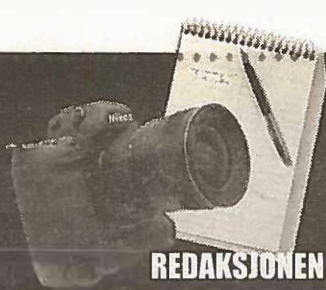
sitt underskudd. Studenttinget har gitt klare signaler om at de ønsker å bevare og satse på studenthuset i fremtiden. Dette har de blant annet gjort gjennom at de i år gir mer penger enn noensinne gjennom semesteravgiften. Det er synd at ledelsen ved HiTø ikke ønsker å støtte sine egne studentledere i denne saken. Mitt og resten av Driv sitt håp er at institusjonene ser verdien i å ha et aktivt og voksende studenthus, avslutter Tone Marie Myklevoll.

DETTE ER SAKEN

Driv forventes å få samme underskudd for 2005 som året før. Prognosene viser et underskudd på rundt en million.

Høgskolen har vedtatt ikke å være med på å dekke underskuddet for 2005. Tidligere har Samskipnaden, Universitetet og Høgskolen delt på regningen.

Samskipnaden har bestemt å utarbeide en uavhengig rapport om årsakene til underskuddet, som skal være sluttført i løpet av februar 2006. "Vi ønsker å avdekke hvordan underskuddet kan gjøres mindre, og undersøke mulighetene for å drive mer kommersiell drift samtidig som man driver studenthus" sier adm.dirktør i Samskipnaden, Ben Schei.

Rulett for russlandsstudenter

Studentene på Russlandsstudier er opprørte over dårlig administrasjon og informasjonskaos. - Man kan ikke lokke studenter til Universitetet i Tromsø for dette. Russlandsstudier burde legges ned hvis det ikke blir bedre, sier to studenter som har valgt å slutte på studiet.

TEKST: EMILIE EKEBERG
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

- Jeg tar opp 40.000 i semesteret i lån for å gå her, men kaster bort pengene på et elendig studietilbud. Nå vil jeg heller jobbe, forteller en frustrert Kairith Fugledal. Hun og Kristina Nicolaisen har fulgt de første tre semestrene av bachelorprogrammet Russlandsstudier, som er et samarbeid mellom Institutt for russisk, Institutt for historie og Institutt for statsvitenskap. Nå er de lei av å klage uten at forholdene blir bedre, og har derfor sluttet på Russlandsstudier.

- Administrasjonen gjør ikke jobben sin. På to av de fagene vi skulle tatt nå i vår, Rus-2020 og Rus-2030, visste de ikke når faget skulle begynne da vi kom tilbake til Tromsø etter jul. På nettet sto det at semesterstart var 5. januar, men det viste seg å være 5. januar 2004, sier Fugledal og Nicolaisen.

Ifølge fagkoordinator for russisk på hum-fak, Lennart Lönngren, ble det hengt opp en liste med datoer for semesterstart allerede før jul. - Den kritikken kan jeg ikke skjønne. Studentene kan kanskje ha gått inn på feil nettsider, sier Lönngren. Nina Norum, studiekonsulent for russisk, kan imidlertid bekrefte studentenes kritikk: - Det stemmer at det etter juleferien

lå emnebeskrivelser på nettet fra 2004, sier Norum.

Full forvirring om eksamen
- 3. semester var utrolig rotete, og har ført til at mange har sluttet. Det er en del av programmet at man drar to måneder til St. Petersburg i begynnelsen av 3. semester, og det var veldig bra. Men da vi kom tilbake fra Russland var det mange som møtte veggen. Da skulle vi ta faget Eldre russisk historie, men pensum var ikke bestilt og måtte omgjøres. Først en måned før eksamen var pensum klart, og da måtte vi kopiere pensum fra hverandre siden det ikke gikk an å få tak i bøkene. Vi måtte sprenglese til eksamen, 700 sider på en måned, og det gikk utover andre fag. Jeg gikk ned fem karakterer på den eksamenen, sier Fugledal.

- Vi måtte skrive en semesteroppgave som skulle bedømmes bestått/ikke bestått og siden foreleseren ikke kunne norsk, måtte vi levere den på engelsk. Vi fikk ingen tilbakemelding på oppgaven. En måned før eksamen fikk vi beskjed om å levere inn oppgaven på nytt, på norsk, for karaktersetting. Da vi skrev oppgaven viste vi ikke at den var en del av eksamenskarakteren vår, og det visste tydeligvis heller ikke instituttet, forteller Fugledal og Nicolaisen.

Fagkoordinatoren forstår studentenes frustrasjon, men mener at problemet først og fremst består i informasjonsvikt - Jeg har forståelse for at de er misfornøyde, men det fremgikk klart av emnebeskrivelsen at det skulle være både en semesteroppgave og en eksamensoppgave. De fikk lov til å levere inn semesteroppgaven som eksamensoppgave. Jeg sendte et brev til studentene på Eldre russisk historie den 15. november der jeg klarte opp i dette. Da var det fortsatt 23 dager til eksamen, sier Lönngren.

Ingen tar ansvar

- Det er vanskelig å klage, ingen tar ansvar, man blir bare satt videre. Det er ingen vilje til å hjelpe oss, og siden Russlandsstudier både hører under sv-fak og hum-fak, blir vi skubbet mellom fakultetene. Når vi har klagt bruker de mot oss at vi ikke er flinke nok til å lese på nettet, men ifølge nettsidene har vi en fagansvarlig som døde for to år siden, sier Nicolaisen og Fugledal.

Steinar Aas ser at det kan være vanskelig for studentene å manøvrere mellom to fakulteter, men mener også at studentene bærer en del av ansvaret for at utilfredsheten ikke har ført til forbedringer.

- Det er en utfordring med program som er delt mellom fakultetene, men prosedyrene for klaging er greie. De må klage til programstyret som er sammensatt av sv-fak og hum-fak. Dette blir det informert om på orienteringsmøtene, der det dessverre har vært veldig dårlig oppmøte fra studentene. Det kunne vært nyttig å få dis-

se tilbakemeldinger tidligere, så vi kunne gjort noe med det, sier Aas.

Tilbakemeldinger har det imidlertid vært nok av ifølge studentene - Vi har klagt masse, mest muntlig, men også i evalueringsskjemaene. De ble ikke fulgt opp, og siste semester fikk vi ikke evalueringsskjemaer i det hele tatt, sier Fugledal og Nicolaisen.

- Det har vært problemer med utsending av evalueringsskjemaer, siden studentene på Russlandsstudier er registrert under sv-fak men tar emner på hum-fak. Vi er oppmerksomme på dette problemet nå, forteller studieleder på hum-fak, Anne Kjøsnes. - Jeg har bare vært studiekonsulent for russisk siden november, men et par studenter har vært kritiske, særlig til eksamen i Eldre rus-

sisk historie, bekrefter Norum.

- Jeg kan forstå at det er vanskelig å klage, siden det er et interfakultært studie. Vi må gjøre noe med informasjonen og administrasjonen, og ha møter på tvers av institutter og fakulteter oftere, sier Lönngren.

Undrer seg over fagsammensettingen

Kairith Fugledal og Kristina Nicolaisen er ikke bare opprørte over administrasjonen av studieprogrammet, men mener også at programoppbygningen virker tilfeldig og at undervisningen er for dårlig. - En del av bachelorprogrammet er masterfag i statsvitenskap, som ifølge fagbeskrivelsen bare er myntet på masterstudenter. Jeg spurte underviseren min i faget "Historie i lys av kildene" hvorfor dette var et fag på Russlandsstudier, og fikk til svar

Helena Skjoggestad
Ida Loken Killie
Ida Waenius
Joep Aarts

Jorn Mornann Pedersen
Lene Heilmann Rasch
Lone Dybdal
Kjell Håkon Noras

Mari Sofie Andreassen
Marthe Mustad
Monica Westvold
Robert Vangstad Utvik

Siri Katrine Gaski
Stian Johansen
Tale Severina Haisor
Therese Merete Lindseth
Therese S. Rye

Russlandsstudier

5

ONSDAG 18 JANUAR 2006

NEWS IN BRIEF

HITø abandons Driv

The University College no longer wants to participate in paying for Driv's million kroner deficit. They are still paying for active use of Driv, but say that since Driv seems unable to run according to their budget, it's no longer in HITø's interest to pay for this. HITø's student organisation is not pleased with this, and leader Renate Walberg says that HITø's students are just as involved in Driv as UITø's students.

Russian studies in trouble

The students taking a bachelor in Russian studies are extremely displeased with the progress of their studies, and they complain of lax information and poor tuition from the university. – We had to take a class on the master level, and when we asked the lecturer why it was compulsory for our bachelor, they replied that this was a very good question, say Kairith Fugeldal and Kristina Nicolaisen. Included in their studies is a trip to Russia, and while the trip went well, the rest of the semester was a mess. – We did not receive our syllabus until a month before the exam, and then there weren't enough books to go around, so we had to copy from one another. This led to a decline in grades.

Go for broke, come to Norway

International students are grateful for the opportunity to study in Tromsø, but say that Lånkassens slow procedure with regards to payment leaves them with financial difficulties. Students have to loan money from the university in order to pay deposits and buy books, and are left in uncertainty as to when they will begin getting regular payments from Lånkassen.

For a full translation of this article, please check <http://www.utroplia.no>

OPPRØRTE: - De gjør ikke jobben sin, mener Kairith Fugeldal og Kristina Nicolaisen.

at "det var et godt spørsmål!"

På spørsmål om å bekrefte at kun 4-5 av femten studenter på andre året har valgt å fortsette, svarer Steinar Aas: - Da må jeg først se på registreringa. Jeg vet at det har vært en del frafall blant studentene på tredje året, men det kan det jo være ymse grunner til. Til sommeren blir de ferdige og da må vi evaluere hvorfor det har vært frafall på Russlandsstudier. Masteremnene må man snakke med Statsvitenskap om, men programmet er sammensatt slik at studentene skal få ekstra kunnskap, spissa mot russiske forhold. "Historie i lys av kildene" er det emnet institutt for historie krever at en student må ha innenfor teori og metode for å kunne begynne på en master i historie.

- Da vi startet på Russlandsstu-

dier var vi 32 studenter, nå er det toppen 5 igjen som følger undervisningen. Russlands-

studier burde legges ned hvis det ikke blir bedre. Vi kommer i hvert fall aldri til å studere

russisk ved Universitetet i Tromsø igjen, samstemmer Nicolaisen og Fugeldal.

NOEN Å SNAKKE MED?

Studentenes sosialtjeneste er et rådgivingskontor hvor du kan komme til individuelle samtaler om ulike studiemessige, sosiale eller personlige forhold – eller delta i en av våre grupper/kurs. Du kan også få info om studenters rettigheter i forbindelse med trygd, sosiale rettigheter, fastlegeordning, psykolog og helsefond etc.

Hvor: I kjelleren på SV- FAK bygget (egen inngang ved busstoppet)

Treffetid: kl. 10.00 – 15.00 hver dag.

ÅPEN TIME hver dag kl. 13.00 – 14.00 uten timebestilling på forhånd.

Ekspedisjonen tlf: 776 49050

Epost: sosialtjenesten@sito.uit.no

FORESLÅR FORBEDRINGER - Mitt forslag er å jobbe sammen med universitetet for å finne en løsning på disse problemene, sier Dieudonne Ongbwa fra Kamerun.

Må låne for å klare seg

Internasjonale studenter tvinges til å låne penger av samskipnaden for å overleve de to første månedene i Tromsø

TEKST EMILIE EKEBERG
FOTO RUTH HELEN THORHEIM

Økonomisk uvisshet preger hverdagen til de internasjonale studentene som kommer til Tromsø på det såkalte kvoteprogrammet. Systemet for billettfinansiering kan i tillegg føre til at bare ressurssterke studenter har mulighet for å studere i Norge. - Jeg måtte vente to måneder på stipendet fra Lånekassen da jeg kom til Tromsø. Jeg lånte penger fra Universitetet, for å betale husleie og depositum til Samskipnaden. Jeg betalte pengene tilbake til universitetet når stipendet kom, forteller Navinder Singh fra India, som tar Phd i biologi ved Universitetet i Tromsø.

- Mine to første måneder i Tromsø var vanskelige økonomisk. Problemet skyldtes at det tok lang tid å få norsk identifikasjon slik at jeg kunne få pengene fra Lånekassen. Jeg setter pris på alle de gode tingene Universitetet gjør for

internasjonale studenter, men det er ting som kan forbedres, særlig i forbindelse med den første tiden i Tromsø, sier han.

Måtte låne 16.000

Dieudonne Ongbwa fra Kamerun, som tar mastergrad i visuelle kulturstudier, har lignende erfaringer. - Jeg vet at de første to månedene er vanskelige økonomisk for mange kvotestudenter. Man må betale depositum til samskipnaden, kjøpe bøker og mange andre ting. Det gir en usikkerhet å ikke vite når man får penger igjen, og det blir vanskelig å planlegge sin økonomi, sier han.

- Jeg vil takke både den norske regjeringen og Universitetet i Tromsø for muligheten for å komme til Norge og studere. Det er ikke så lett å studere i et utviklingsland, der vi mangler ressurser. Her har vi nesten alt vi trenger. Men jeg har noen forslag til ting som kan gjøres bedre, sier Ongbwa og fortsetter:

- Problemene for kvotestudentene består i to ting. Det ene problemet knytter seg til billetten til Norge. Den blir delvis dekket, men først i etterkant. Derfor er vi mange som har måttet låne penger til billetten. Min billett

fra Kamerun til Tromsø kostet 16.000 norske kroner. Det er ikke så lett å låne den slags penger i et land som Kamerun. Jeg fikk tilbakebetalt 6.000 av disse pengene men måtte fortsatt betale tilbake 10.000 ut av stipendet mitt fra lånekassen.

Vet ikke når pengene kommer

- Et annet problem består i at pengene fra Lånekassen ofte kommer sent, og at man ikke vet når de kommer. Jeg måtte vente to måneder. Vi fikk låne penger fra Studentsamskipnaden. Det er jeg veldig takknemlig for, jeg vet ikke hva jeg ellers skulle ha gjort, sier Ongbwa.

- Mitt forslag er å jobbe sammen med universitetet for å finne en løsning på disse problemene. Jeg vet at studentene som kommer via Norad-programmet ikke har de samme problemene i forhold til billetter og stipend. Jeg var veldig imponert over velkomsten vi fikk i Tromsø, i introduksjonsuken fikk vi masse informasjon om både byen og universitetet. Sann sett var det en god opplevelse å komme til Tromsø, mener Ongbwa.

Et generelt problem

Leder i International Student Union (ISU) Tromsø, Gemechu

Jemal Geda, kan bekrefte at dette er et generelt problem: - De fleste kvotestudentene jeg har snakket med har opplevd økonomiske problemer. Vi har hatt et møte om dette i ISU-styret. Hvis man ikke har penger og ikke kjenner noen her hvordan skal man da klare seg? Det er vanskelig å konsentrere seg om studier når man er usikker på om man har nok penger. Det er en stressende situasjon, sier Geda.

Kan man forestille seg at det faktisk at man må låne penger til billetten i hjemlandet fører til at bestemte grupper ikke får mulighet for å komme til Tromsø?

Det er et reelt problem. Du kan jo forestille deg at det er vanskelig å låne masse penger i et fattig land. Jeg kjenner en fra Etiopia som måtte låne 10.000 kroner fra en slektning. Hva skulle han ha gjort hvis ikke han hadde en rik slektning å låne disse pengene fra?, spør ISU-lederen.

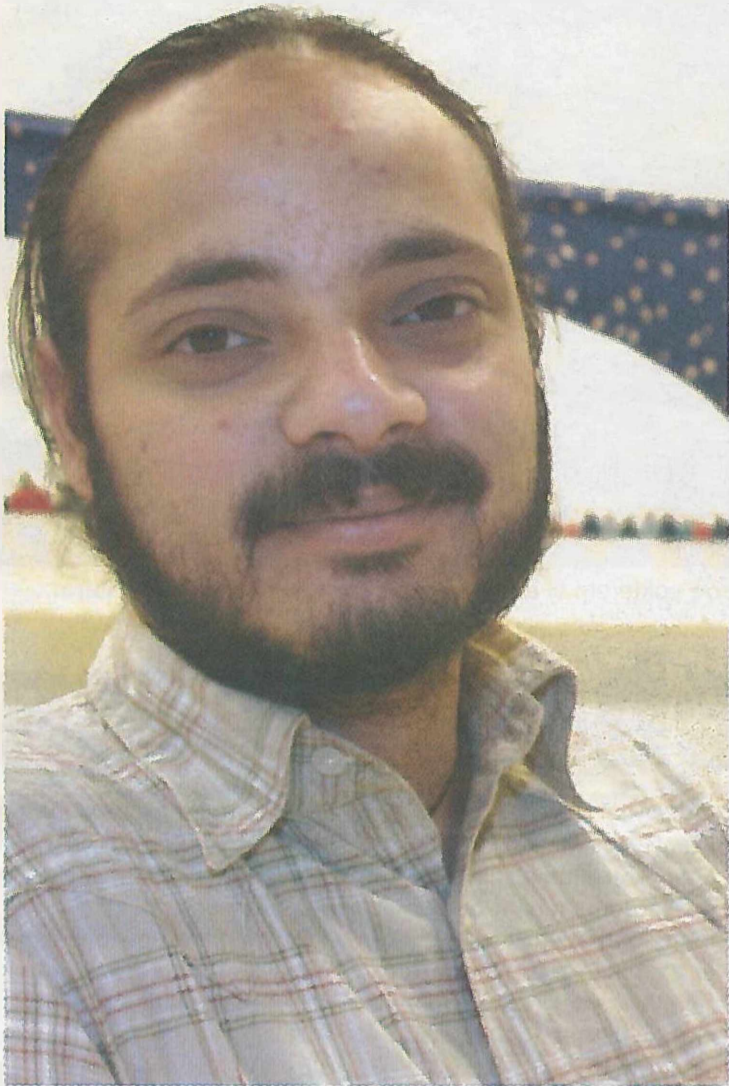
Bekrefter problemet

TEKST EMILIE EKEBERG

- Det er et generelt problem at internasjonale kvotestudenter må låne penger til billetten hit, og at det går for lang tid før de får stipend fra Lånekassen. Dette fører til at den første tiden i Tromsø kan oppleves som usikker. Jeg skulle ønske at Lånekassen kunne vært raskere. Jeg har sendt et brev til Universitetsdirektøren om disse problemene og håper at vi i fellesskap kan finne noen gode løsninger, sier Gøril Skot-

nes, førstekonsulent på visuelle kulturstudier.

Internasjonalt ansvarlig i studentstyret, Dragica Vidovic, mener problemet må tas opp på nasjonalt nivå: - Dette er helt sikkert et problem, men det må løses på nasjonalt nivå. Jeg tror andre internasjonale studenter i Norge opplever de samme problemene med både oppholdstillatelser og lang ventetid på stipend fra Lånekassen, sier hun.

ØKONOMISK UVISSHET - Mine to første måneder i Tromsø var vanskelige økonomisk, forteller Navinder Singh fra India.

Oppholdstillatelser kommer sent

- Vi vet at det blir vanskeligere for studentene både sosialt og praktisk når de kommer sent, sier Hildegunn Bruland, førstekonsulent på fredsstudiet.

TEKST EMILIE EKEBERG

Noen av studentene på visuelle kulturstudier kom ikke til Tromsø til semesterstart fordi oppholdstillatelsen fra UDI kom sent. Ifølge Dieudonne Ongbwa kunne en løsning være at universitetet sender opptaksbrev tidligere, så søkeprosessen kan settes igang før.

Førstekonsulent på fredsstudiet, Hildegunn Bruland, bekrefter at det er et problem at noen studenter ikke kommer til Universitetet før lenger ute i semesteret. - Det er studenter som får tilbud om opptak sent, og dermed kommer

sent til Tromsø siden prosessen med å få oppholdstillatelse er tidkrevende. Dette skyldes at andre studenter takker nei til plassene, sier hun. - Det er ikke snakk om veldig mange studenter, men det er jo problematisk for de det gjelder. I høst var det eksempelvis to studenter på fredsstudiet som ikke kom før slutten av september, og første eksamen var midt i oktober.

- Vi vet at det blir vanskeligere for studentene både sosialt og praktisk når de kommer sent. Men fordi alle program er avhengige av å fylle plassene, fordi vi får støtte per student som produserer studiepoeng, blir det ofte en avveining mellom hva som er faglig ansvarlig og hva som er økonomisk ansvarlig, sier Bruland.

To read this article in english please go to www.utropia.no

Nye studenter i maktens korridorer

Det er valgt nye studentrepresentanter til både Samskipnaden og Universitetsstyret. Møt dem her.

TEKST EMILIE EKEBERG

Tor Arne Morskogen, 26 år, masterstudent i statsvitenskap.

Tidligere verv: Studentstyreleder ved UiTø i 2002, har sittet to år i NSU's landsstyre, 1. nestleder i Troms unge Høyre 2001.

- Hva er dine planer for Samskipnaden i 2006?

Jeg mener det er viktig å bruke litt tid på å finne ut hva studentene egentlig vil med samskipnaden, om den skal tilby noe unikt for studenter eller bare konkurrere med resten av markedet. Eksempelvis kunne man jo forestille seg studentbarnehager som tilbyr lengre åpningstider i eksamensperioden.

- Hvordan har du tenkt å representere alle studentene, i forhold til å representere eksempelvis en politisk liste?

Jeg har vært med i systemet lenge, og kan å bruke studentstyret og studenttinget. Det er viktig å høre alle meninger, og ta imot gode innspill fra alle kanter.

Anja Bjørsvik, 23 år, jusstudent.

Tidligere verv: Organisasjonssekretær i studentstyret halvannet år, ulike tillitsverv på juridisk fakultet.

- Hva er dine planer for Universitetsstyret 2006?

Jeg har først og fremst lyst til at Driv skal få en mer stabil økonomi, og bli mer studenthus og mindre kommersiell uteplass enn det er i dag. Generelt er det spennende å være med på å forme Universitetet.

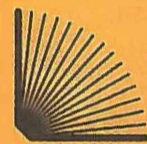
- Hvordan har du tenkt å representere alle studentene, i forhold til å representere eksempelvis en politisk liste?

Jeg har ingen politisk bakgrunn, og det tror jeg er et veldig greit utgangspunkt når man skal representere alle studenter. Jeg er veldig

ydmyk i forhold til den jobben jeg skal gjøre og åpen for innspill i alle saker som skal behandles

- Du bor for tiden i London. Hvordan kombinerer du det med å sitte i Universitetsstyret?

Det går bra å reise mellom London og Tromsø de fem gangene i semesteret det er styremøter. Men det er jo viktig å være i kontakt med studentmiljøet for innspill. Dette gjøres nå via telefon og internett, men hvis det blir for vanskelig må jeg bare reise hjem.

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L

www.ak.uit.no

Pensumbøker 10-25%

Se etter studentrabatt i vår bokhandel

INGEN FAGLIG LEDER: Lise Nordbrønd og Kvinnforsk er skuffet over at de ikke fikk de midlene de søkte om til ansettelse av en faglig leder ved senteret.

Skuffet over pengebevilgning

Et nytt finansierings-system slår negativt ut for Universitetet i Tromsø, og førte til skuffelse da universitetsstyret rett før jul fordelte budsjettet. Det blir som en fotballkamp mellom Tuftes IL og Arsenal, sier studentstyrelederen.

TEKST: BENEDIKTE AAS

Nytt i år er innføringen av en forskningsbasert finansieringskomponent i budsjettet. Enkelt forklart betyr dette at universitetet mottar penger etter hvor mange forskningspoeng universitetet produserer. Hvis universitetet publiserer lite forskning får universitetet mindre penger.

Universitetet har hatt en reduksjon i resultatuttelling særlig innenfor forskning, og budsjettet for 2006 viser at universitetet mister nesten 11,5 millioner kroner.

- Forskningsbasert finansieringskomponent i budsjettet kan gi positivt press på institusjoner i forhold til å vise resultatet. Det er i utgangspunktet ingenting i veien med konkurranse. Men, og det er et stort men, det er en del kriterier som legges til grunn. For eksempel gir det større uttelling å publisere forskning i store og internasjonale tidsskrifter, men mye av forskningen til UiT er lokal forskning som er mest til interesse for lokalbefolkningen. De store internasjonale tidsskrifte-

ne er ikke like interessert i den slags forskning, og dermed får UiT mindre uttelling. Dette kan dessverre gi et A- og B-stempel på forskningen, sier studentstyreleder Frode Henriksen.

Er universitetet i Tromsø dårlig til å forske?

- Universitetet er ikke dårlig

til å forske, men er en liten institusjon og har derfor ikke samme forutsetninger som for eksempel Universitetet i Oslo. Det blir litt som en fotballkamp mellom Arsenal og Tuftes IL, der Tuftes IL blir bevilget penger for å slå Arsenal.

Skyldes pengemangelen at UiT

forsker for lite, eller skyldes det det nye systemet?

- Man kan alltid bli flinkere til å forske. Som student har jeg et inntrykk av at universitetet ikke er en dårlig forskningsinstitusjon. Systemet som er innført er negativt for en liten institusjon som UiTø.

I UiT's budsjett for 2006 får ikke Kvinnforsk de pengene de vil ha. Skyldes dette innføringen av det nye systemet?

- Det er flere enn Kvinnforsk som ikke får penger, blant annet studenttiltak. Budsjettet i år er ikke mindre enn i fjor, men pris- og lønnsstigningen gir budsjettet større utgifter.

Kvinnforsk får ikke midler

I budsjettfordelinga får ikke senter for kvinne- og kjønnsforskning (Kvinnforsk) de ønskede midlene til å ansette en faglig leder. Det har mennene i universitetsstyret bestemt.

TEKST: IDA LØKEN KILLIE
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Kvinnforsk har igjennom mange år jobba for å få en faglig leder til senteret, hvis rolle både skal være å koordinere og jobbe fram et strukturert fagtilbud for studenter, og fungere som pådriver for å skaffe midler til fagmiljøene innafor kvinne- og kjønnsforskning. Ved alle andre undervisningsinstitusjoner har man klart å bygge opp slike fagmiljø. Universitetet i Tromsø, derimot, har ikke et slikt miljø. Derfor er skuffelsen stor i Kvinnforsks korridorer etter at vedtaket i universitetsstyret

ble gjort kjent.

- Det er veldig trist fordi vi i nasjonal, nordisk og internasjonal sammenheng blir spesielle på det viset at vi ikke har fått bygget et systematisk program eller årsenhet med kjønnsfokus, sier daglig leder Lise Nordbrønd, og fortsetter:

- Jeg tror erfaringene fra andre steder er veldig relevante, og de viser at man må ha en person med høy kompetanse og tid til å drive fram arbeidet, for å sikre at vi får etablert et opplegg rundt kjønnsstudier i Tromsø.

Konkurranse mellom senter og fagmiljø?

Debatten om hvor vidt sentrene ved UiTø skal bygge opp faglige miljøer har vært sentral i flere år. Nordbrønd mener likevel ikke at en faglig leder ved kvinnforsk strider mot prinsippet om at sentrene ikke skal konkurrere med fagmiljøene ved fakultetene.

- Jeg er enig i at fagmiljø og senter ikke skal konkurrere, men vi ville heller ikke med en faglig leder ha kommet i konkurranse med fagmiljøene. En faglig leder er først og fremst tenkt å være en faglig koordinator, med en åremålsstilling, rekruttert blant vitenskapelige ansatte ved UiTø. Vi har i mange år tilbudt aktiviteter som vi vet har vært opplevd som attraktive for veldig mange, og som ikke har vært i konkurranse med fagmiljøene, men et supplement. Og vi vil så gjerne gjøre mye mer.

I budsjettbehandlingen stemte de fire kvinnelige styremedlemmene for å bevilge disse midlene til Kvinnforsk, mens de seks mannlige medlemmene stemte i mot. Tror du kjønnsbalansen på stemmegivninga i universitetsstyret var utslagsgivende for vedtaket som ble gjort?

- Det er slående at alle kvinner stemte for og alle menn stemte mot forslaget i universitetssty-

ret, men jeg velger heller å tro at det er vi som ikke har argumentert godt nok, enn at det ikke er vilje til å satse på dette. Kvinnforskstyret vil vurdere invitasjonen fra rektor om å komme tilbake til universitetsstyret og argumentere mer prinsipielt for en slik stilling. Men studentrepresentanten stemte i mot, og det registrerer jeg som mekelig.

I følge studentstyrets representant i universitetsstyret, Lasse Rindahl, fikk ikke Kvinnforsk midler til å ansette en faglig leder på grunn av at forskningsmidlene som ble tilført UiTø var lavere enn i fjor.

- Det nye vektingssystemet for forskningsbaserte midler har ført til at UiTø har tapt om lag 10 millioner kroner i forskningsmidler. Derfor ble vi enige om at ingen nye tiltak skulle settes i verk i årets budsjett. Hadde vi hatt mer penger tror jeg forslaget ville gått gjennom, sier Rindahl.

Meir til alle frå studenttinget

Høgskulestudentane har så god økonomi at alle studentorganisasjonane får meir støtte over semesteravgiftsmidlane i 2006.

TEKST ASKILD GJERSTAD

I desember fordelte Studenttinget ved Høgskolen i Tromsø (HiTø) semesteravgiftsmidlane for 2006. I motsetnad til studentstyret ved UiTø, hadde studenttinget meir pengar å fordela enn før.

- På grunn av fleire studantar og ei større tildeling frå høgskulen har me tildelt 150 000 meir i år enn i fjor, seier leiar i arbeidsutvalget til studenttin-

get Renate Walberg til Utopia.

Kritisk til Samfunnet og Utopia

På trass av at arbeidsutvalet til studenttinget hadde levert ei innstilling som la til grunn at alle studentorganisasjonane skulle få auke i støtte, blei det ein del debatt om tildelinga på studenttingmøtet. Kent Ove Rossvoll frå avdeling for ingeniørfag var den som var mest kritisk til innstillinga til arbeidsutvalet.

- Eg meiner at både Utopia og Studentsamfunnet er alt for lite aktive på høgskulen til at me kan gje dei så stor auke i støtte. I staden burde me auka støtta til kulturstyret på Driv, dei gjer eit arbeid som kjem langt fleire

høgskulestudentar til gode, sa Rossvoll i debatten om innstillinga.

Rossvoll sitt forslag om å redusera støtta til Utopia og Studentsamfunnet falt med 3 mot 6 stemmer, og dermed vart arbeidsutvalet si innstilling vedtatt (sjå grafikk). Renate Walberg understrekar at sjølv om Rossvoll sitt forslag ikkje fekk fleirtal, er studenttinget opptatt av å skapa meir frivillig studentengasjement på Driv.

Kulturstyret viktig

- Me ynskjer å støtta det gode initiativet kulturstyret på Driv er, og derfor har me gitt dei ei ekstra tildeling på 55 000 i år. Me har gitt pengane direkte til kulturstyret for å sikra at dei ikkje

forsvinn i driftsbudsjettet, men blir brukt til å skapa studentaktivitet på Driv, sa Walberg.

Sidan studentsamfunnet nesten ikkje har medlemmer frå høgskulen, er det litt overraskande at dei nesten får dobla støtta si frå studenttinget i forhold til fjorårets tildeling.

- Årsaka er mellom anna at me har hatt ein veldig god dialog med samfunnet. Tanken vår er at dersom høgskulestudentane skal bli meir aktive i studentsamfunnet, er det eit viktig tiltak å auka støtta, sa Renate Walberg til Utopia.

	Tildelt 2005	Søkt 2006	Tildelt 2006
Jusshjelpa	30 000	90 000	40 000
Tromsø Studentenes Idrettslag	50 000	75 000	70 000
Samfunnet	40 000	60 000	68 000
UKA	40 000	20 000	20 000
Utopia	60 000	100 000	90 000
Bolighjelpa	10 000	10 000	10 000
Internasjonalt Seminar	0	20 000	20 000
Driv	260 000	260 000	270 000
Driv - Kulturstyret	0	150 000	55 000

AKADEMISK KVARTER
B O K H A N D E L
www.ak.uit.no

Studerer du på hva som skjer i byen?
Følg med i din lokalavis! Nå får byens studenter abonnement på *Bladet Tromsø* for kun

kr 99,- per mnd.*

* Gjelder helår. Studentbevis må forevises.

Bestill i dag på telefon 77 64 06 69, www.bladet-tromso.no eller på abonnement@bladet-tromso.no
Du kan også sende SMS med kodeord TØ STUDABO (+navn og adr.) til 1985.

Regjeringa ønsker at forskning skal utgjera 3 % av BNP. I dag er tallet 1,8%. Dei ønsker at næringslivet skal finansiera ein større andel av forskinga. Ved UiTø utgjer i dag næringslivet sine forskingsinvesteringar ein liten del av den totale for-

Den geniale og einsam

Tanken om at næringslivet skal finansiere forskinga er i vinden som aldri før, men veit vi eigentleg kva konsekvensar det har?

TEKST: TALE SEVERINA HALSØR
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Det franske oljeselskapet Total skreiv i desember under på ein avtale med Universitetet i Tromsø om stønad av eit doktorgradsprosjekt til ein verdi av 3,5 millioner kroner. Denne avtalen er ifølge Tore Gunerussen, kontaktperson for avtalen ved UiTø, forbillig. UiTø ønskjer at meir av forskinga skal vere næringslivsfinansiert, men kva er fordelane og farane med eit slikt bindeledd mellom bedrifter og forskning?

- I forskingsmeldinga for 2005 sette den dåverande regje-

ringa seg som mål at forskinga skulle aukast til 3 % av BNP og at to tredelar av investeringane skulle komme frå næringslivet. I den nye regjeringa er iveren i målet om næringslivsfinansiert forskning dempa ned, men framleis er det eit ønske om ei auke i investeringar til forskning, og storparten av den kaka vil ein at næringslivet skal betale, seier Kari Balke Øiseth, ekspedisjonssjef ved forskingsavdelinga i Kunnskapsdepartementet.

Korleis er stoda ved Universitetet i Tromsø?

Etter det seksjonssjef for forskingsseksjonen ved Universitetet i Tromsø, Sølvi Anderssen, fortel, kjem framleis berre ein veldig liten del av ressursane til forskning frå næringslivet. Universitetet har som heilt klart mål at denne forma for ekstern finansiering etterkvart skal utgjere ein mykje større del av forskingsmidlane.

Kva fordelar og ulempar ser ein forskar ved UiTø ved det auka fokuset på å få næringslivet til å investere i forskning?

-Først er det viktig å stille spørsmålet: "Kva er forskning?" seier Åge Wifstad, førsteamanuensis i medisinsk filosofi ved institutt for samfunnsmedisin ved Universitetet i Tromsø og medlem av den nasjonale forskningsetiske komite for medisin. -Dette er ein veldig interessant debatt fordi han rettar fokus mot motsetjingane mellom myta om den geniale, einsame og frie forskaren og den faktiske forskaren slik han er i dag. I dag er, særskilt den naturvitenskaplege og medisinske, forskinga ein stor industri prega av lagarbeid med store laboratorium og enorme investeringar til teknisk utstyr. På sett og vis driv ein forskinga på same måten som bedrifter. Ein må difor ikkje overdrive skilnadane mellom næringsliv og forskning. I stor grad er desse skilnadane

oppdikta fordi ein held fast ved gamle stereotypiar om kva forskning er.

Må følge etiske grunnreglar

-For mange fagfelt i Noreg er det berre næringslivet som har råd til å gjere investeringane til utstyret som skal til for å drive forskning, held Wifstad fram. Konflikta kjem opp om avtalane med næringslivet får følgjer for dei etiske grunnreglane i forskning, som at forskinga skal søkja sanninga og vere kritisk.

-Det er òg eit viktig poeng at forskinga ikkje vert mindre god etter kven som betaler ho. Eit problem kan likevel syna seg om finansieringa frå industrien vert avgjerande for fagmiljøet. Ein kan då få ei dreing i forskinga mot den typen forskning som fører til omsetjelege varer. Dei einskilde forskingsprosjekta treng ikkje i seg sjølv vere problematiske, men totalsummen er problematisk fordi ber-

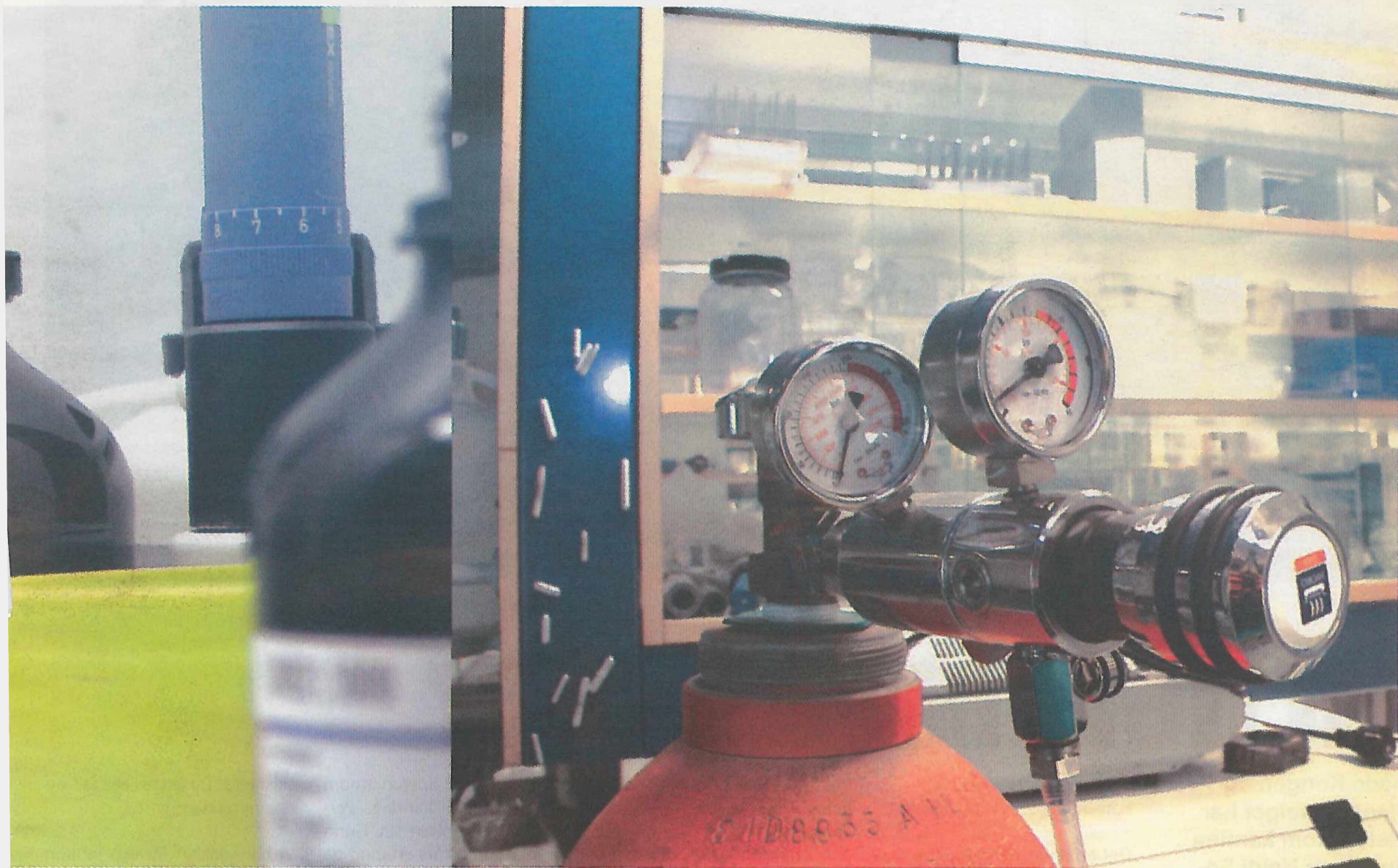
re ein type problemstillingar vert forska på, medan ein del tema aldri vert tekne opp.

Bindingar eit problem

Kva for ein motivasjon trur du ligg bak sponsinga private bedrifter gjev fagmiljø og stipendiatar ved universitetet?

- Næringslivet ønskjer ofte å på lang sikt produsere kandidatar til sine egne foretak. Dei freistar å sørge for utdanning av dei flinkaste folka for så å verva dei. Du kan òg sei at det er ei form for reklame for seg sjølv i fagmiljø der det kanskje er vanskeleg å få nok folk og det å knytte namnet sitt til forskning kan vere ein vag og langsiktig strategi. I tillegg er eit levande fagmiljø avgjerande for mange bedrifter. På same tid kan det føre til uutalte bindingar på forskinga, det er jo eit problem.

skingsinnsatsen. Det er eit uttalt mål å auka denne. Også Norges Forskningsråd (NFR) er positive til større finansiering frå næringslivet.

e forskaren

Liberales Studenter ønsker næringslivet velkommen

Jonas Eilertsen, nestleder i Liberale studenter, mener at investeringer fra det private næringsliv må til for å øke forskningsandelen. - Det offentlige må sikre grunnforskningen, sier Frode Henriksen i Sosialistisk Studentlag.

TEKST: JØRN NORMANN PEDERSEN/
EMILIE EKEBERG

- Vårt utgangspunkt er at vi ønsker mye mer forskning. Det forskes for lite i Norge i dag, samtidig som vi vet at framtidens økonomiske vekst ikke ligger i industri og såkalt "70-talls-økonomi", men i kunnskap, sier nestlederen i studentorganisasjonen Liberale Studenter.

- I Norge ønsker man at forskningsandelen skal utgjøre 3% av BNP, og herav skal bare

1% komme fra det offentlige. Dette mener jeg er naivt. Det norske næringslivet er lite, så det offentlige må nok finansiere grunnforskningen, sier Frode Henriksen fra Sosialistisk studentlag.

Andelen av norsk BNP som ligger i forskning er i dag 1.8 prosent, mens man i land som Sverige er oppe i 4.3 prosent. EU har også anmodet de europeiske landene til å øke andelen forskning til 3 prosent av BNP.

Nødvendig med private investeringer

- Jeg mener det er helt feil at vi i et land som Norge har en såpass lav andel av vår BNP investert i forskning. Samtidig finner jeg det svært merkelig at den sittende regjeringen har kuttet 25 milliarder i Forskningsfondet. Dette er ikke en god framgangsmåte for å øke forskningen i Norge. Det er tydelig at investeringer fra det private næringsliv må til, sier Eilertsen.

Du er ikke kritisk til at private aktører vil få en forbestemmende rolle gjennom økte investeringer i forskningen?

- Det er en veldig viktig problemstilling. Vi i Liberale Studenter er for å bevare den frie

grunnforskningen, og da er det svært viktig at kontrollen over denne blir beholdt på forskningsinstitusjonenes hender. Dette er en forutsetning for å spille private aktører inn på forskningsområdet. Samtidig mener vi det er riktig at næringslivet har medbestemmelse i forhold til det som kalles "applied science", hvor universitetene har mulighet til å utvikle teknologi og kompetanse som kan bidra til å skape arbeidsplasser og innovasjon, mener Eilertsen.

- Det er nok mer sexy for private aktører å investere innenfor matematikk og naturvitenskap. Det offentlige må sikre spennvidden i forskningen, sier Henriksen, men legger til at det er positivt at de private vil spytte inn penger.

Samarbeid mellom næringsliv og forskning
Men næringslivet er ute etter å tjene penger; du frykter ikke

dette kan bli et problem i forhold til hva slags teknologi det skal investeres i?

- Jeg er bekymret om man blir for avhengig av den private finansieringen. Det er jo en situasjon som ingen ønsker, sier Henriksen.

- Selvfølgelig må vi ikke være bløøde, det private næringsliv er jo selvfølgelig interessert i å tjene penger. Det er her samarbeidet mellom forskningsinstitusjonene og næringslivet er viktig, hvor man kan skape grunnlag for økt næringsutvikling og et mer aktivt og nyskapende forskningsmiljø. Jeg mener man har ei altfor konservativ og puritansk holdning til næringslivssamarbeid i Norge, hvor private aktører fremstilles som den store stygge ulven. Dette er ikke vi i Liberale Studenter enige i, forteller Eilertsen.

En flørt med vafler

Både Kongen og Mandela-følget har vært innom kantina der Gunn Heidi Solevang serverer "grovisa" og vafler til studentene. Møt alle juristers mor.

TEKST: HELENE SKJEGGESTAD
FOTO: RUTH HELEN THORHEIM

Det er mørkt, det blåser og det kalde januarmørke legger seg som et demotiverende slør over nyttårsforsettene der en lovt å gå løs på studiene med en ny giv, og være flittig og flink. Hva skal en stakers blå-

frossen student ta seg til? Mitt heteste tips er å ta turen til psykologikantina.

Å få i oppdrag å lage portrett av "en hyggelig kantinedame" fikk klisjeene til å melde seg veldig fort. Å ta i bruk velbrukte fraser som "sola har kommet tidlig i år", "verdens beste vafler" og "etter et blick ble jeg nysgjerrig på mer", meldte seg uavlatelig mens jeg prøvde å finne veien til denne bortgjemte kantina i teorifagsbygget. Det verste av alt var at når jeg kom fram, så skjønnte jeg at de alle kunne bli tatt i bruk. Bak disken sto mor.

Gunn Heidi Solevang karakteriserer seg selv som en småsprø mor som liker å ta seg litt ekstra tid til studentene. Særlig juristene har hun alltid hatt et spesielt forhold til. Det var de som ga henne kallenavnet "mor" som har hengt med henne i så mange år. Dette er nemlig dama som har vært med på og opplevd det meste som har skjedd på universitets matfront. Hun begynte så tidlig som i 1983 når alt var nytt, og det bare var "dem og skogen". I over ti år jobbet hun i kantina på UB, også kalt SV-kantina, før hun i fjor høst flytta opp fra kjelleren til tredje etasje i teorifagsbygget. Kantina som går under navnet psykologikantina, eller "Norges fineste kantina" som Gunn kaller den. Med peis og skinnmøbler er det ikke tilfeldig at både Kongen og flø-

get til Mandela har vært innom akkurat denne kantina. Personalet kan jobben sin. Gunn har mer enn 20 års erfaring på området, en erfaring som bare utlignes av kantinesjefen.

Hva har fått deg til å bli så mange år i jobben?

Det er jo alltid noe nytt å ta fatt i og derfor en veldig spennende jobb. For det første kommer det hele tiden nye studenter som det er koselig å bli kjent med. Kundestanden er hele tiden i utvikling. Det samme er kantineyrket, som ikke på noen måte er det samme som det var da jeg begynte.

Det som derimot er uforandret er hennes berømte vaffelrøre. Vafler er jo som kjent noe av det mest essensielle i en students meny. Da skader det ikke at vaflene smaker eksepsjonelt godt. Gunn kan fortelle at hun har studenter som har sluttet som kommer tilbake for å spise vafler, og at ansatte på mat. nat. kommer hele veien opp til psykologikantina bare for å få akkurat hennes vafler. Jeg blir nysgjerrig og lurer på hva hennes hemmelige ingrediens er. "Jeg har ingen hemmelig ingrediens, oppskriften er den samme som den var for 20 år siden. Men hvis du skal ha et bra tips så er det å ikke piske røra for mye, og la den stå og svelle lenge. Jeg lager alltid røra dagen før slik at den skal få svelle

skikkelig." Da lærte i alle fall jeg noe nytt i dag.

Vi har snakket litt om jobben og mye om vafler, men jeg er også interessert i hvem hun er. Hva tilfører Gunn universitetet? Hva er grunnen til at hun har mottatt en hederspris med begrunnelsen "for deres sprudlende humør og upåklagelige service"? Hva er det som er spesielt med henne? Når jeg spør henne om dette blir hun litt undrende, så svarer hun med et smil om munnen "kanskje det e alle grovisane æ særvere trøtte studenter", før hun ler den klukkende latteren. På kurs har hun fått beskjed om å være flørtende på jobb for å selge mer. Da hadde hun med glimt i øyet uttalt: "korr langt ska æ gå?". I tillegg får jeg vite at dette er dama som har fora opp Tromsøs store gutter, de fleste fra TIL og fra Tromsø Storm har vært og smakt på Gunns vafler. I kantina henger det et bilde av Sigurd Rushfeldt med en spesiell hilsen til Gunn. Hun kan fortelle at hun akkurat har lovet han matpakke hvis han kommer tilbake til Tromsø. Det må jo være en ekstra inspirasjon.

Jeg skjønner at dette er en meget spesiell dame, og får det bekreftet når jeg stiller avslutningsspørsmålet mitt: Har du noen gang dårlige dager? "Nei egentlig ikke!" I rest my case.

SORGGRUPPE?

Når noen vi er knyttet til dør...skjer det noe med oss. Noen opplever sterke følelser, andre kjenner seg helt tomme. Ikke alle har familie og gode venner i nærheten. Det kan være godt å snakke med andre i en tilsvarende situasjon.

Derfor inviterer Studentpresten og Studentrådgivningen til SORGGRUPPE. Gruppen vil møtes annenhver uke, og du kan være med så lenge du har behov. Det er ingen forutsetning at tapet er av helt ny dato.

KONTAKT:

Stud.prest Tor Stranda Psykolog Hanne Rieber
77644097 / 91342023 77649052
tor.stranda@adm.uit.no hanne.riever@sto.uit.no

Ariel Sharons alvorlige sykdom har med all sannsynlighet satt en stopper for hans lange politiske karriere, og Israel står uten statsminister. Hva skjer nå?

Etter Sharon

Lederen av Palestina-komiteen, en masterstudent og en universitetslektor forteller hva de tror Sharons politiske bortgang vil bety for Midtøsten-området. Ingen tror på snarlig fred.

TEKST: INGVLID BUHAUG
FOTO: INGVLID BUHAUG

Katrine Gillman

Master i fred, feltarbeid i Israel

- Det ser ikke ut som det blir noen endringer, Sharons parti Kadima ligger an til å vinne valget. Jeg tror deres kandidat og fungerende statsminister Ehud Olmert kommer til å fortsette. Shimon Peres er også en kandidat. Likud-partiet vil kun få større støtte hvis det kommer terroraksjoner fra palestinsk side. Palestinerne håper sikkert på en bedring, men det er lite sannsynlig at den israelske høyrefløyen vil få større oppslutning.

- Jeg tror USA kommer til å miste sin innflytelse. De hadde i det minste en kommunikasjon med Sharon. Når det gjelder fredsprosessen var jeg ikke veldig optimistisk før, og jeg er ikke veldig optimistisk nå. Men

det er jo lov å håpe.

Astrid Eriksen

Leder Palestinakomiteen, har besøkt Midtøsten flere ganger.

- Da Sharon fikk sitt første slag følte palestinerne en viss skadefryd, men den stakk ikke så veldig dypt. Sharon har hatt en veldig lang politisk karriere, han sto blant annet bak Sabra- og Shatila-massakren i september '82, som han aldri ble stilt til ansvar for. Samtidig visste de i alle fall hvor de hadde Sharon, han har vært en forutsigbar politiker som gjør det han sier han skal gjøre. Det er ingen utsikter for en bedring av palestineres situasjon, selv med ett lederbytte. Ethvert land er sårbart uten en leder, men også Palestina er i en sårbar situasjon. Hvem som vil ta over etter Sharon er vanskelig å spå, det kommer an på hva folk ønsker, om de ønsker en ny leder eller om de ønsker en ny Sharon.

- Fred? Kanskje om førti år, men det er ingen ting som tyder på det nå. Det er ingen fredsprosess. Før det kan bli forandringer må de politiske holdningene endres, ikke bare i Israel, men også i USA. Israel er ikke ett isolert land, det må mer enn ett lederskifte til.

Arne Overrein

Mag. art., førstelektor ved institutt for Filosofi. Aktuell med boka "Kampen om folkeretten", med flere kapitler som omhandler Palestinaspørsmålet.

- Det er nesten litt latterlig å si at freden er truet ved at Ariel Sharon er ute av israelsk politikk. Det er ingen fredsprosess, det er ingen forhandlinger mellom Israel og Palestina. Sharons linje har vært at det ikke skal være noen forhandlinger, han ville blant annet ikke møte Arafat. Det som har skjedd i senere tid er at Gaza, som i realiteten er en gigantisk flyktningeleir, skulle overlates til palestinerne kun etter Israels beslutning og i samforstand med USA.

- Det å holde på Gaza går ikke, det er for mange palestinere der, rett og slett. Området er en av verdens tetteste folkekonsentrasjoner og har lenge vært et økonomisk, politisk og sikkerhetsmessig kaos. Nå skal verden se at palestinerne ikke engang greier å holde styr på sine egne, synes å være den israelske kalkylen. Men de glemmer at Gaza fortsatt er å regne som okkupert område ifølge folkeretten og derfor stadig er Israels ansvar.

- Samtidig har utviklingen av jødiske bosetninger fortsatt. I

Øst-Jerusalem og på Vestbredden er det nå 430 000 illegale bosettere, fordømt mange ganger av FN. Hvis det skal dannes palestinske stater er det her, i tillegg til Gaza, det må skje. Israels holdning er at områdene med store jødiske bosetninger aldri skal forlates av Israel og gis til palestinerne. Man tror at om forhåpningene om fred skal bli oppfylt, blir det ved dannelsen av såkalte bantustan (landområder reservert for svarte afrikanere i Sør-Afrika og som formelt ble erklært som uavhengige. Dette var et ledd i raseskillepolitikken (apartheid), men disse bantustans ble aldri diplomatisk anerkjent som stater av verdenssamfunnet. red. anm.) på isolerte områder med begrenset kontakt med hverandre. Dette er grunnen til at vi kaller dette systemet ett apartheidssystem. Ett eller annet sted må jo disse menneskene gjøres av.

- Bantustan i Palestina blir i realiteten arbeidskraftsreservoarer for staten Israels økonomi. De kan bruke palestinsk arbeidskraft hvis de har behov for det, samtidig vil staten Israel ikke ha noen forpliktelser overfor disse palestinerne. Israelske ledere har litt forskjellige ideer om hvordan situasjonen bør løses, men felles for dem er at de ikke har noe ønske om å ha en selvstendig palestinsk stat ved siden av Israel, de ønsker en marionettstat. Sharon har uttalt at hans forestilling om en palestinsk stat er en stat som ikke har eget forsvar og der Israel har all kontroll over innreise og utreise. Hvis vi med "stat" mener en selvstendig og suveren politisk enhet, har ikke Israel anerkjent en palestinsk stat. En palestinsk stat i folkerettslig forstand er ikke ønsket av Israel, og det vil ikke endre seg med Sharons avgang.

- Det har vært en utvikling i israelsk politikk, som startet før Sharon ble alvorlig syk, der vi ser at dannelsen av det nye partiet Kadima kan føre til tre, i stedet for to, dominerende partier. Man kan spekulere i om et eventuelt svekket israelsk arbeiderparti, på grunn av overgang til det nye partiet, kan gi grobunn for mer palestinavennlige politiske holdninger, men lite tyder på det i øyeblikket. Dessverre er det i dag vanskelig å ha en positiv holdning til en snarlig løsning av Palestina-konflikten.

FINURLIG FORSKNING

Søppel-sortering øker moralen

- Det begynte med at jeg ville finne ut hva som møtverte folk til å la være å kjøre bil, forteller Berit Skørstad som nettopp har skrevet doktorgrad i Sosiologi om sammenhengen mellom miljø, moral og kunnskap. Hun har funnet ut at i miljøspørsmål virker praktiske hensyn i hverdagen sterkere enn moralen, og at vilje ikke nødvendigvis fører til handling, men at det like gjerne kan være omvendt.

- Vi går ofte ut fra at holdning kommer før handling, og derfor er ofte holdnings- og informasjonskampanjer et middel som brukes for å få folk til å handle mer miljøriktig. Men jeg har funnet ut at mennesker egentlig er veldig pragmatiske, og at handlinger ofte fører til holdninger. Det betyr at hvis man legger til rette for søppel-sortering vil holdningen til miljø endres, og folk vil være mer opptatt av de moralske aspektene av å handle miljøriktig.

- Jeg har gjort tre cases. Innen fiskerinæringen fant jeg at fiskere er nærhetsorienterte i deres holdninger til miljøspørsmål, mens teknokrater ikke overraskende var mer nytteorienterte. Fylkespolitikere viste seg å ha en sterk miljøbevissthet, men de satte hensynet til sysselsetting før miljø. Kvinner tar mer miljøhensyn enn menn, og det er de eldre kvinnene som topper. De har generelt en aversjon mot "bruk og kast"-samfunnet. Generelt er mennesker pragmatiske, men de vil gjerne gjøre rett.

Hvordan måler man moral?

- Jeg har primært gjort intervjuundersøkelser, og så systematisert utsagn i forhold til ulike teorier om etikk. Premisset er at folk ikke lyver om hva de mener, om det så ikke er hva de faktisk gjør. Dette premisset har vært omdiskutert i forhold til min doktoravhandling, forteller Skørstad.

Tekst EMILIE EKEBERG

VINN REISE!
 Tips Utopia
 og vinn
 reisegave-
 kort fra
 Kilroy.

Tlf: 77 64 59 00/
 48 22 16 40
 epost: tips@utopia.no

Reisebyrået
 for studenter!

KILROY
 travels

SVs boikott og andre buskvekster

KRONIKK

Det bare måtte komme, smellet vi alle har ventet på. Følelsen av å bivåne Sosialistisk Venstreparti i regjering kan til nå best sammenlignes med å måtte gå på stram line fra UB til teorifagsbygget dagen etter det siste du husker var at du bestilte hundre øl i baren på Driv kun ikledt toalettpapir. Du bare vet det kommer til å gå galt.

At det partiet som ble unnfanget på et grunnlag av en bitende misnøye mot Arbeiderpartiets utenrikspolitikk kunne fungere smertefritt i et regjeringssamarbeid med samme parti var for utrolig til å være sant, selv om man hadde en tilsynelatende mer og mer verdiløs Soria Moria-erklæring å støtte seg på. Det hadde vært gnisninger innad i regjeringen en stund allerede, men det store krasjet kom først da Kristin Halvorsen i beste sendetid og på riksdekkende fjernsyn kom til skade for å forsvare sitt eget ståsted i en sak hvor de aller fleste visste hvor hun sto fra før av. At SV har programfestet en boikott av midtøstens eneste demokrati kommer ikke

som en overraskelse på noen med mer omløp i hodet enn en grapefrukt, så man kan sakens lure på hvorfor samtlige journalister med respekt for seg selv har skrevet side opp, ned og i mente om hva alle fra Petter Solberg til Condoleezza Rice mener om saken.

En mulig forklaring på hvorfor dette har tatt så av, er at det ennå ikke har gått opp for SV at de sitter i en koalisjonsregjering med to andre partier, og at media og omverdenen dermed har betraktelig lavere toleransegrense for uttalelser som i beste fall kan kalles ekstremt uheldig, noe som kan tyde på at overgangen fra protestparti til ansvarlig regjeringsparti er vanskeligere enn først antatt. At det skaper bølger også utenfor vårt lille land at en finansminister offentlig oppfordrer til boikott av den ene av to parter Norge har som ambisjon å skape fred mellom må være hevet over enhver tvil, for det var ikke uten grunn at utenriksminister Jonas Gahr Støre la seg så flat som det er fysisk mulig å gjøre uten å presse seg selv gjennom gulvet og sendte skriftelige beklagelser og politiske garantier til så vel USA som Israel.

Det er nettopp her hunden ligger begravet. Konflikten mellom jøder og muslimer i midtøsten er uhyre komplisert og sammensatt, men ikke mer vanskelig enn at absolutt alle synes å ha en kvalifisert mening. Det er mer enn nok av ukritiske tilhengere fra begge sider, deriblandt vår egen kjære Mads Gilbert, som helst skulle sett en sterk og klar stemme fra Norge som sluttet seg til en ensidig fordømmelse av en av partene. Dette er imidlertid en luksus Norge ikke kan unne seg om vi har planer om å kunne fortsette å slå oss selv på brystet og stolt titulere oss selv som internasjonalt anerkjent fredsmegler og generelt den snilleste gutten i klassen. For å inneha et frugg av troverdighet som megler i midtøstens kanskje mest betente og engasjerende konflikt er det komplett umulig å trå inn som del av den enes kompisgjeng, og det er nettopp en slik rolle Sosialistisk Venstrepartis kommende solidaritetsaksjon vil ikke oss. Dette vet både Arbeiderpartiet og Senterpartiet, som ser ut til å blir lettere frustrert over til stadighet å måtte rykke ut for å forsvare sin noget løsmunnede lillesøster. En tilslutning til nevnte boikott vil sette oss i

samme bås som demokratiske fyrstårn som blandt andre Syria, Iran og Sør-Trøndelag fylkeskommune, et selskap de fleste utenom SV ser seg tjent med å holde seg unna.

Så mens debatten i Norge ser ut til hovedsakelig å dreie seg om hvorvidt Gahr Støre er en puddel eller ikke, og om Kristin Halvorsen forstår konsekvensen av sine egne handlinger, har resten av verden fokus et helt annet sted i midtøsten. Iran har nemlig ambisjoner om å spise kirsebær med de store gutta, og kombinasjonen atomvåpen og uttalte mål om utslettelse av naboland er nok til å skape dårlig stemning hos FN, USA, EU, IAEA og stort sett alle andre steder enn Norge. Stilt ovenfor den situasjonen at en rablende gal diktator får sine klamme hender rundt slike våpen blir opphavlandet til appelsinene vi spiser ganske uviktig, uten at SV av den grunn vil boikotte Iran. Boikott er nemlig, av ukjente grunner, øremerket Israel.

GAUTE KRAMVIK,
 HØYRES STUDENTERFORBUND

Slik vil vi ikkje ha det

MASTER PÅ TRE UKER

Skandaleoppslaget i siste *Utopia* (studentanes svar på VG, eller kanskje til og med Se og Hør?) stod Nils Magne Knudsen for. Her presterer han å henge ut ein sakeslaus student samtidig som han totalt underkjenner det faglege gangsynet til tre kollegaer i faget allmenn litteraturvitskap. Anniken Greve har i same nummer gjeve ei komprimert og innsiktsfull framstilling av dei etiske problema innlegget til Knudsen reiser. Samtidig som ho viser at Knudsen har gjort seg skuld i brot på det ho kallar "lærerettens ABC", viser ho òg kva for logiske og moralske feilslutningar redaktøren av *Utopia*

har gjort ved å la innlegget bli prenta.

Slik sett kunne vi som her skriv, ha halde stilt og sagt oss tilfredse med at Greve har fått plassert saka der ho hører heime, i universet for moral og etikk. Når vi likevel vel å gje vårt besyv med i laget, er det fordi vi ser det som uheldig om det oppstår inntrykk av at saka dreier seg om faglege usemje i dei litteraturvitskaplege miljøa, og at saka såleis er uvedkommande for oss som ikkje hører til i desse miljøa. Vi har ikkje lese den aktuelle masteroppgåva, og vi er ikkje litteraturvetarar. Vi kjenner heller ikkje den studenten som er ramma av Knudsens vrede. Det det handlar om, er ikkje om studen-

ten skreiv ei god eller ei dårleg masteravhandling, om han fekk for god karakter eller ikkje, eller om litteraturvetarane i nordistikk og litteraturvitskap ikkje kan fordra kvarandre. Det det dreier seg om, er at det er *moralsk* illegitimt å skrive ein slik artikkel som Knudsen har skrive. Sånt gjer ein berre ikkje. På alle andre arbeidsplassar enn på eit universitet ville leiinga måtta slå ned på den slags offentlege skuldingar mot andre, som i dette tilfellet er kollegaer og studentar. Og den slags åtferd som Knudsen har begått, ville elles i arbeidslivet ført til sanksjonering. Vi skal vere glade for at det er høgt under taket på universitetet, men når denne takhøgda blir utnytta urettmessig, da har vi eit mo-

ralsk problem. Og det er det vi står overfor her. I slike tilfelle meiner vi at det ville vere rett om universitetsleiinga sa klart ifrå om at det også på eit universitet finst nokre reglar for korleis ein kan og korleis ein ikkje kan oppføre seg.

No kan Knudsen sjølv sagt påberope seg ytringsfridom. Det kan *Utopia*-redaktøren også. Men ytringsretten må prøvast mot andre rettar og plikter. I siste instans er det rettsapparatet som tar seg av slik prøving. For oss er det iallfall heilt klart at dei ytringane som her er blitt formulerte av Nils Magne Knudsen og offentleggjorde av *Utopia*, er av det slaget som burde vurderast av Pressens faglige utvalg. Det er muleg at ein ikkje kan vente same moralske gangsynet frå redaksjonen i ei studentavis som frå ei vanleg dagsavis, enda om vi er dei første til å beklage det om dette er rett. Men det betyr jo ikkje at ikkje skadeverknadene er dei same for den det gjeld, anten ein blir injuriert i det eine eller det andre presseorganet.

La det vere uttrykt i klartekst: DET ER IKKJE SLIK VI VIL HA DET PÅ HUM.FAK. Vi må kunne takle usemje om karaktersetning og annan faglege usemje meir sivi-

lisert enn dette er eksempel på. Uansett kva studentar seier eller gjer offentleg, skal dei ikkje risikere å bli hengde ut faglege av ein som formelt er tilsett ved den institusjonen der studenten er student.

Det er gjort skade på ein student, eller rettare sagt, på ein nyuteksaminert cand.philol. frå fakultetet vårt. Denne personen er ikkje part i ein konflikt. Det einaste han har gjort, er å framstille seg til eksamen. Skaden er alt skjedd. Fakultetet bør etter vårt syn offentleg seie seg lei for at denne kandidaten har måtta lide overlast. Det viktigaste no er likevel at Hum.fak. må syte for at studentane våre får forsikringar om at det ikkje er nokon fare for at slikt som dette gjentar seg. Dette var eit eingongstilfelle og må gå inn i fakultetets historie som nettopp det. Det må vidare skjerpest inn overfor dei vitskapleg tilsette at det ikkje er i samsvar med dei etiske reglane vi må rette oss etter, å bruke ein student og eit studentarbeid på den måten som det her er blitt gjort.

TOVE BULL, PROFESSOR VED DET HUMANISTISKE FAKULTET
TORIL SWAN, PROFESSOR VED DET HUMANISTISKE FAKULTET

Kvifor er Utopia eit spekulativt vekeblad?

MASTER PÅ TRE UKER

Utopia ynskjer kritikk som retter seg mot innhaldet i avisa vår. Dessutan er det etter vårt syn få ordskifte som er like interessante som dei etiske. Problemet med kritikken frå Bull og Swan er at han ikkje retter seg mot den etikken som *Utopia* held seg til, det er presseetikken. Rett nok byggjer Bull og Swan kritikken sin på Anniken Greve sin læreretiske ABC i *Utopia* 16.november i fjor. Men

korleis meiner dei to professorane at Greve sin læreretiske argumentasjon er presseetisk? Bull og Swan skriv: "Samtidig som [Greve] viser at Knudsen har gjort seg skuld i brot på det ho kallar 'lærerettens ABC', viser ho òg kva for logiske og moralske feilslutningar redaktøren av *Utopia* har gjort ved å la innlegget bli prenta." Dette er ei oppsiktsvekkjande forståing av presseetikk. Uavhengig av om Greve sin læreretiske argumentasjon er rett eller ikkje, er det svært problematisk å

setja likskapsteikn mellom læreretikk og presseetikk. Ligg det ikkje i den frie pressa sin natur at ho må ta andre omsyn enn det me som enkeltindivid må gjera?

Den frie norske pressa er både underlagt norsk lov og det presseetiske regelverket som er nedfelt i "Ver varsam"-plakaten og redaktørplakaten. Som oftast er det slik at presseetikken er meir restriktiv enn det juridiske lovverket, både fordi den skal sikra pressa si frie rolle og

fordi den i endå sterkare grad enn lovverket skal ivareta den som blir utsett for kritikk i media. Bull og Swan hevdar altså at det er grunnlag for å vurdere *Utopia* til dårleg presseskikk i Pressens faglege utvalg (PFU) fordi me har sett eit debattinnlegg på trykk. Dette ser me på som ei alvorleg skulding, som krev ei betre grunngjeving enn det Bull og Swan har gjeve oss til no. Me forventar i det minste at Bull og Swan peikar på kva for paragraf av "Ver varsam"-plakaten dei meiner at *Utopia* har brote? Med kva for presseetisk argumentasjon som grunnlag meiner dei at PFU skal vurdere *Utopia* til dårleg presseskikk i denne saka?

Me i *Utopia* har diskutert denne saka med både vitskapleg tilsette, studentar, journalistar, studentavisredaktørar og ein forelesar i presseetikk i mange veker no. Sjølv om to såpass respekterte professorar som Bull og Swan hevdar at *Utopia* kan bli dømt av PFU, kjenner me oss trygge på at me handla i tråd med "Ver varsam-plakaten". Det er ingen grunn

til å repetera den presseetiske argumentasjonen me la til grunn for å trykka Knudsen sitt debattinnlegg i *Utopia* i november, han vart grundig gjort greie for på leiarplass i *Utopia* i same utgåve som Knudsen og Greve fekk sine innlegg på trykk. Spørsmålet no er kvifor Bull og Swan meiner at denne argumentasjonen er ugyldig?

Med Greve, Bull og Swan sitt etiske syn på fyrsteamanuensis Knudsen sin kritikk av masteroppgåva til ein tidlegare student som grunnlag, er det naturleg å spørja kva Bull og Swan tenkjer om sin eigen kritikk av *Utopia*? Dei har med eigne ord plassert studentavisa vår i den same kategorien som det mest spekulative vekebladet her i landet. Er det akseptabelt at vitskapleg tilsette ved Universitetet skuldar det frivillige studentmiljøet i *Utopia* for å laga ei avis som kan samanliknast med Se og Hør, utan ein gong å levera ein argumentasjon for denne skuldinga?

ASKILD GJERSTAD, ANSVARLEG REDAKTØR I UTOPIA | 2005

Ex.phil i fart forbi.

EX. PHIL

Viggo Rossvær, professor i filosofi ved UIT, har ved flere anledninger i fjor høst kommet med diverse provokative forslag som reiser spørsmålet om ex.phils rolle på universitetet. Vi bør legge det ned? "Vi bør overføre det til enkeltfagene", osv.

Tidligere utgjorde ex.phil i praksis et helt semester (fortrinnsvis det første) og fungerte dermed som en overgang og innledning til universitetsstudiet. Nå skal/må studentene raske med seg ex.phil i forbi-farta på vei mot et liv i stadig

mer fart forbi. Ved dette har ex.phil mistet den posisjonen hvorfra fagets umiddelbare og åpenbare forbindelser til universitetets eksistens og opprinnelse kan komme til uttrykk. I dag fremstår det nesten mer adekvat at ex.phil og dets representanter bør føle skam og skyld fordi faget tilraner seg tid fra en studentgenerasjon som er under konstant opplæring i å ikke spille tiden på det som fremstår som omveier. Det kan være et problem å komme på offensiven i en slik situasjon.

I denne sammenheng kan det være en søt glede i å påpeke at oppfatninger som at "filosofien er utdatert fordi fysikken kan

forklare hva lys er, eller også at evolusjonsteorien er nær ved å skulle gi meg svaret på hvorfor vi er her på jorda", (se Eigs innlegg 30. nov.) rett og slett viser at filosofien fortsatt har noe fundamentalt allment å bidra med på et universitet. På den annen side kan denne søte glede være *den siste glede*. Og her vil jeg gjerne få lov til å trekke tilbake den litt gretne og defensive retthaver-tonen som geleidet mitt forrige innlegg. For i mine øyne har det aldri vært større grunn til å jobbe for ex.phils rolle på universitetet. Så lenge ikke filosofien forfaller til nihilistiske trapesøvelser, er dens kapasiteter til å holde

i hevd universitetet som en autonom samfunnsenhet enestående. Ikke minst gjelder dette med tanke på den stadig større kontaktflate som er oppstått mellom næringsliv og forskning. Et slående eksempel her er at ca. 95% av genforskningen som foregår i USA er næringslivsinfluert – en litt spesiell situasjon når man samtidig har estimert at 40% av "global BNP" vil stamme fra bioteknologi innen 20 år. Allerede her bør det være tydelig for enhver at en god allmenndannelse (ex.phil i en eller annen form) vil sikre en bedre vitenskap, som igjen vil ha enorm betydning for vår vitenskapsbaserte økonomi.

Å tolke Viggo Rossværs mange utspill om ex.phil kan være en utfordring, særlig når man kjenner Viggo som en godhjerta fyr. Hans forslag som i sin praktiske konsekvens vil føre til at en mengde ex.phil-lærere vil "miste jobben" står ikke helt i

forhold til den noe svevende problembeskrivelsen han gir. For hvor står egentlig kampen? Står den innad på ex.phil eller må den settes inn i en større sammenheng? Utspilles ex.phil av at troen på opplysningsidealene dør og informasjonsatlantene rykker inn? Er primærproblemet at det som skulle være akademikere etter hvert mener at evolusjonsteorien kan gi svar på meningen med livet, eller er det at man på ex.phil underviser i nihilistisk trapesetikk? Kanskje er det en sammenheng mellom trapesetikk og biologisme, men er det da en løsning å legge ned ex.phil eller overføre dets funksjon til de enkelte fagene? Uansett er det positivt at Rossvær ønsker debatt om et ex.phil som i realiteten kanskje aldri har hatt større rolle å spille enn i dag.

SVEIN ANDERS NOER LIE, STIP. I FILOSOFI.

Mer om en masteravhandling

MASTER PÅ TRE UKER

Mitt innlegg (Utopia 15/11) om den etter mitt skjønn grovt feilaktige bedømmelsen av B. I. Andersens masteravhandling i allmenn litteraturvitenskap, har avstedkommet svarinnlegg i Utopia 1/12 fra B. I. Andersen selv, fra hans veileder, professor Rolf Gaasland og fra prodekanus ved Hum. Fak. 1. amanuensis Mari-Theres Federhofer. Av plasshensyn skal jeg nøye meg med å svare kort og summarisk.

Andersen

Andersen anfører at jeg i min kritikk overser hans "metodisk-teoretiske" perspektiv. At han i sin avhandling ikke har fått med seg at hans moralske idealfigur, Minutten, ender som voldtektsforbryter, mener han er en ubetydelig "småfeil".

Til dette er å si for det første at man må være *meget* velvillig innstilt til Andersens avhandling for å finne noe som ligner på et avklart teoretisk perspektiv. At dette perspektivet eventuelt skulle kunne rettferdig-

gjøre de elementære feillesninger avhandlinga er preget av, er jo en morsom påstand, men ikke mere holdbar av den grunn..

At Andersen for det andre avfeier en voldtekt som noe moralsk småtteri, er interessant. Andersen vet selvsagt at en voldtekt er en grov og avskyelig forbrytelse, men det vil åpenbart overraske Andersen å høre at voldtekt er forbudt også for menn med et "metodisk-teoretisk" perspektiv.

Gaasland

Rolf Gaasland svarer på min kritikk med en helsides orientering om hvor grundig veiledningen har vært. - Jo, takk som byr, men det er faktisk ikke Gaaslands prosedyrer jeg har kritisert, jeg har kritisert et - slett - resultat av disse prosedyrene.

Men siden Gaasland så gjerne vil snakke om sin veiledning, skal jeg føye ham i det og komme med et konkret spørsmål: Mener virkelig Gaasland at Andersens lesning av Minutten som et moralsk ukløydlig in-

divid er holdbar?

Og vær så snill, bare et kort svar denne gangen.

Forøvrig: Jeg har karakterisert Andersens avhandling som et slags sammenhengende språklig katastrofeområde. Gaasland later som om det dreier seg om "noen kommafheil" og gir dessuten til beste noen uadresserte betraktninger om akademisk språkbruk. Hvem er han uenig med? Er han uenig med meg? Sannsynligvis, men om hva? Er han enig med Andersen? Er han enig med seg selv?

Ikke godt å vite.

Federhofer

Prodekan Federhofer tar ikke standpunkt til substansen i debatten, men hun støtter Gaasland og Andersen ved å lansere et nytt prinsipp: Lærere bør ikke trekke "studentarbeider" inn i en fagdebatt, slik jeg her har gjort.

Jeg har problemer med å følge Federhofers tankegang.

Jeg kan ikke se noen grunn til at ikke masteravhandling

skal kunne trekkes inn i den offentlige fagdebatten. Masteravhandling er en viktig del av universitetets produksjon av ny innsikt, avhandlingene skrives av voksne mennesker veiledet av erfarne forskere, og vi venter jo at samfunnet rundt oss skal ta resultatene på alvor. Skal vi så ikke selv ta dem på alvor?

En måte å gjøre det på, er å gjøre dem til gjenstand for debatt eller kommentar. Som regel vil det gjelde arbeider av høy kvalitet, dvs. arbeider det vil være hyggelig både for studenten og for fakultetet å få brakt fram i lyset. Vanligvis vil ingen ha interesse av å kommentere et så svakt arbeid som det her er tale om, og om man gjør det, vil studenten i alle fall være anonym. I dette tilfelle har studenten og hans veileder selv valgt å stå fram i media og oppheve anonymiteten.

Problemet

Innleggene til mine fire motdebattanter inneholder nesten bare utenomsnakk. Dette er forståelig: Når noen blir grepet med buksene nede, som i dette tilfelle, så er det såpass pinlig både for dem som blir grepet, og for deres venner, at de forsøker å få oss til å se i en annen retning. Men når buksene ligger nede, hjelper det ikke å be publikum se i en annen retning, og det hjelper heller ikke å rette på slipset. Det eneste som hjelper, er å erkjenne hva som er problemet og ta fatt i det der det ligger.

Hva er problemet i denne saken?

Problemet er at ei svak avhandling har fått altfor god karakter. Ingenting tyder på at dette er et generelt problem ved Hum. Fak. - det er faget allmenn litteraturvitenskap som skiller seg ut: En nasjonalt oppnevnt komite for dette faget leverte i høst sin rapport og slo fast at ved allmenn litteratur i Tromsø ble det H 2004 systematisk gitt for gode karakterer.

Problemet er videre at veilederen for avhandlinga så eksplisitt - i to helsides artikler i Utopia - har koblet kvaliteten på avhandlinga til fordelene ved å bruke Textpraxis. Avhandlinga er lagt ut på hjemmesiden til Textpraxis og må derfor oppfattes som en modellavhandling. Som medlem av eksamenskommisjonen har han altså ikke bare gitt avhandlinga toppkarakter, han har også gitt toppkarakter til sin egen veiledningspraksis. Dette bør føre til en diskusjon om veiledere i det hele tatt skal delta i bedømmelsen av de avhandlingene de er veiledere for.

I siste omgang er problemet at vi nå er inne i en fase med stor vekt på kvalitetssikring av studiene. Den øverste ansvarlige for dette arbeidet ved Hum. Fak. er nå en dekanus uten autoritet og uten legitimitet i slike spørsmål.

NILS M. KNUTSEN

Inntil 20% rabatt og gratis levering av norske fagbøker

KONKURRANSE

Gå inn på www.bokkliden.no/student og besvar vår litteraturquiz, så er du med i trekningen av 5 gavekort á 1000,- som kan benyttes fritt i bokkilden.no.

Trekningen skjer i uke 9.

Vi har 206 bøker om øl!

Med dette mener vi ikke å oppfordre deg til å smake på alle sammen, men kun å illustrere hvor mye 1,6 millioner bøker faktisk er. Og hva dette betyr for bredden i utvalget, enten du er på jakt etter bestselgere eller bøker som passer dine spesielle interesser. Eller dine studier. Hos oss finner du selvfølgelig også alt du trenger av pensumbøker, både engelske og norske. Til gunstige priser.

VELG SELV HVA DU VIL LESE

Vi har over 1.6 millioner bøker

bokkilden.no

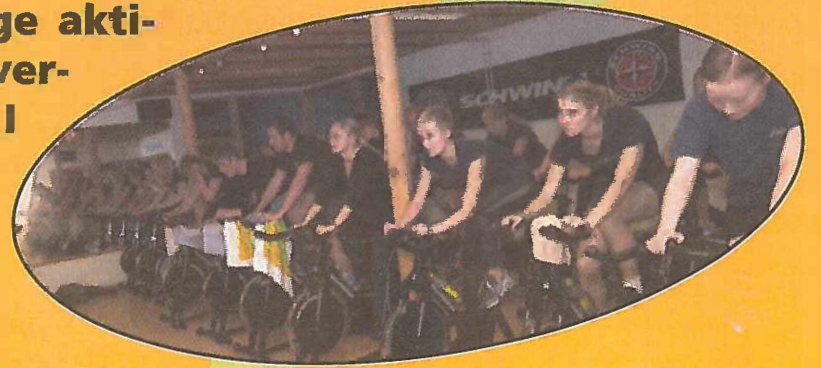
Studentsamskipnaden i Tromsø

Kraft

STUDENTIDRETTSHALLEN

ET ALLSIDIG TRENINGSTILBUD

Studentbyen Tromsøs treningscenter tilbyr allsidige aktiviteter til en rimelig pris. Krafthallen ligger på universitetsområdet i Breivika, like ved lysløypenettet. I tillegg kan vi friste med Drivkraft i sentrum. Det beste av alt: Tren på Kraft og Drivkraft for samme prisen!

Prisen for medlemskap på Kraft for studenter er 850,- for ett semester og 1500,- for to semester.

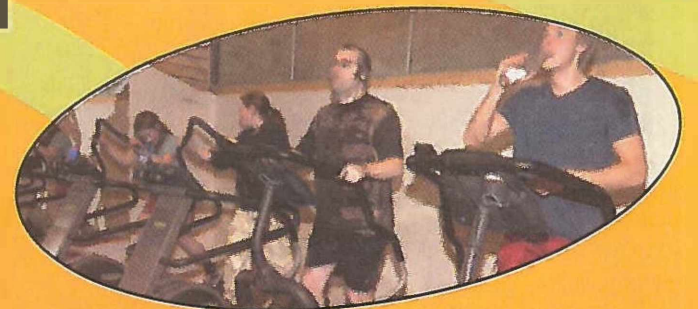
Timeplan Aerobic

Timeplan for Kraft / Timetable for Kraft

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
14:00		Step / styrke					Power-yoga
14:30							
15:00							
15:30							
16:00	Funk	Aero-box	Step 2	Power-yoga	Kondisjon		Kraft-kombi
16:30							
17:00	Sirkel	Power-yoga	Pump		Pump		
17:30				Step / styrke			
18:00			Aerobic / styrke				
18:30							
19:00							
19:30							

KLATRING

KONDISJON

STYRKE

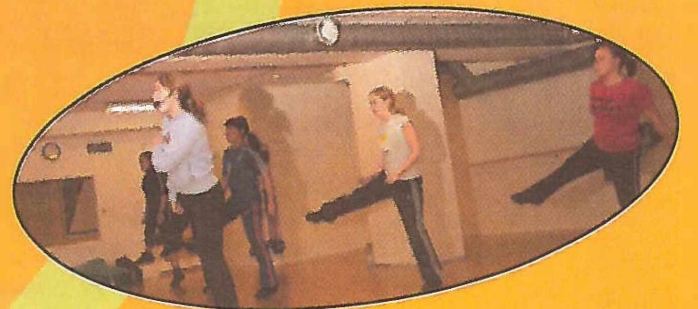
Timeplan Drivkraft

Timeplan for Drivkraft / Timetable for Drivkraft

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
10:30						Drivkraft	
11:00							
11:30							
12:00							
16:30	Step / styrke				Aero-box		
17:00				Dance-aerobic			
17:30							
18:00				Styrke			
18:30							
19:00			Kondis-step				
19:30		Kondisjon					
20:00							

AEROBIC

SPINNING

HALL FOR BALLSPILL

Timeplan Spinning

Timeplan for Kraft / Timetable for Kraft

	Man	Tirs	Ons	Tors	Fre	Lør	Søn
07:10		Marraspinn					
07:30							
14:00			Step / styrke				
14:30							
15:00					Step / styrke		
15:30							
16:00	Spinn 2	Spinn 2		Spinn 1	Spinn 2		Langspinn
16:30							
17:00		Langspinn	Spinn 2				
17:30							
18:00	Spinn 1		Spinn 2	Spinn 3			
18:30							
19:00	Spinn 2	Spinn 2					
19:30							

Vi ønsker studenter og ansatte ved universitet, høyskolen og studentsamskipnaden i Tromsø:

VELKOMMEN TIL EN NY TRENINGSSSESONG!

Studentidrettshallen Kraft

Framstredet 79, 9037 Tromsø

Telefon / Telephone: 776 4 90 60

E-post / E-mail: kraft@sito.uit.no

Hola guapo fra Stavanger

Norges tropiske oljehovedstad er nå blitt besmykket med tittelen "universitetsby", og har det forandret noe? Fint lite, egentlig. Sentralsykehuset har blitt et universitetssykehus, og det låter da litt mer profesjonelt. Den tidligere høyskolen ser temmelig lik ut som før, utenom at de har fått litt mer fine skilt og noen fancy flagg som sier at det faktisk er et universitet nå. Det trekker sikkert litt mer studenter til byen, spesielt da reklamene sier at de har boliger til alle, og ikke minst at vi har landets fineste strender. Studietilbudet er helt greit, her er det helse og sosial, oljegrøier, lærerutdanning osv, og du kan ta doktorgrad i ting som ledelse, petroleumsteknologi og offshoreteknologi. Så skal du studere ingeniørfag, eller bare et eller annet som har noe med olje å gjøre og liker surfing, da tror jeg at du hadde likt deg her, i hvert fall litt.

Folken, som er Stavangers svar på Driv, er godt mulig den største møteplassen for studenter her i byen, så kommer Checkpoint Charlie og Cementen. Jeg er litt misfornøyd med utelivet i Stavanger i forhold til Tromsø. Det er fire-fem uteplasser som er helt greie for studenter, men ord som "køkultur" er vanskelig for en del rogalendinger å forstå. Jeg er dog full av håp at flere tilreisende kan hjelpe med å gjøre dette bedre. Og angående kultur, så forbereder vi oss på at Stavanger skal bli europeisk kulturhovedstad i 2008, som gir store håp om økt turisme til Rogaland. Det betyr at vi må fremskaffe litt kultur før den tid, og i den anledning har flere skandinaviske kunstnere kom til Stavanger for å lage kunstverk som vil gi byen et litt mer kulturelt utseende. For eksempel en diger, rød meteorlignende ting som de nå krangler om hvor de skal plassere, ingenting skriker ut kultur mer enn det.

Liker du festivaler, gjeme ofte etter hverandre, da er Stavanger kanskje midt i blinken. Her har det vært festivaler som: Trubadurfestivalen, Pasjonsukene, Orientalisk magedansfestival og ikke minst Norsk orgelfestival. Noen festivaler som kanskje er litt mer aktuelle er: Numusic, Stavanger punkrockfestival, Sentrum rockfestival, sandvolleyball-festival og flere.

Ellers er det lite som skjer i hverdagens nå i snøfrie Stavanger, men om ikke så lenge begynner festivalene å dukke opp. Og så snart de får plassert litt mer abstrakte kunstverk rundt omkring, får vi endelig noe mer vi kan krangle om.

MED HILSEN: KJELL HÅKØN
NORÅS

Utropia presenterer 5 studenter.

THOMAS KILVÆR, MEDISIN 2 ÅR, CA 20 ÅR

OLE ANDREAS SANDVAD RANJA KLEIVA, SYKE-THORSEN, NORDLAND KUNST- OG FILMSTUDIE, OG SØSTER, CA 25 ÅR KABELVÅG, CA 25 ÅR

RUNAR BERGLUND, PSYKOLOGI ÅRSSTUDIE, CA 20 ÅR,

STEN ARILD HAAKSETH, MASTER I BIOTEKNOLOGI SISTE ÅR, CA 24 ÅR

Jazz i hundre år

Tromsø Jazzklubb fyller 20 år. Internasjonale anerkjente artister og norsk jazz i toppklasse er det som preger vårprogrammet

TEKST: ANDREAS RUTLIN

Det er pressekonferanse og lansering av Tromsø Jazzklubb sitt konsertprogram for våren, og Øystein Blix, daglig leder i Tromsø Jazzklubb, forteller entusiastisk om jazzmiljøets historie i Tromsø.

– Tromsø Jazzklubb fyller tjueto år i år, men tenk at vi har hatt et jazzmiljø her i Tromsø i nesten hundre år! Miljøet har vært preget av musikere og andre jazzfrelste som har hatt en og samme intensjon, å få spille og lytte til god jazz, forteller han.

Det var i 1986 behovet ble så stort at Tromsø Jazzklubb så dagens lys. Siden det har klubben sakte men sikkert utviklet og etablert seg, og arrangerer i dag rundt førti konserter i året, derav flere anerkjente internasjonale artister.

– Et godt samarbeid med utesteder, næringsliv og diverse kulturintensjoner, ikke minst kommunen og Nord Norsk Jazzsenter har gjort det mulig for oss å oppnå dette, men i første omgang er det de frivillige som drevet det frem.

Ungt blod

Blix ser også optimistisk på fremtiden. Han mener den nylig oppstartete rytmiske linjen på musikk-konservatoriet gjør musikksenen i Tromsø rikere, også for jazzmusikk. Ellers har musikkskolene og storbandene vært faste rekrutteringskilder til å huke unge jazzspirer.

– Det som er så fantastisk med jazz er at det finnes ingen aldersbarrierer! En 14 åring kan fint sette seg ned med en 80 åring og spille god musikk, og gjør det gjerne også, forteller han, ikke så lite energisk.

Flyktig publikum

Hovedproblemet til klubben har derimot vært å trekke folk til konsertene. – Publikum kan være veldig flyktig her i Tromsø. Plutselig er det "hipt" å gå på jazzkonsert og vi trekker fulle hus flere konserter på rad, men så kan det stoppe helt opp og vi ender opp med nesten tomme lokaler. Blix ser ikke bort fra at det ellers så rike kulturtilbudet i byen skaper konkurranse om publikumet.

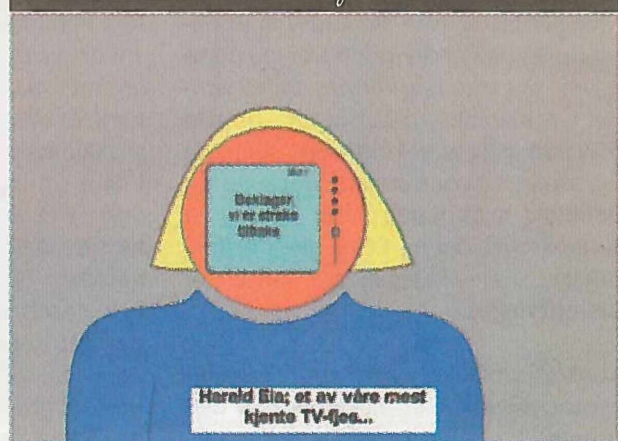
– Hvis det for eksempel er konsert samtidig som TIL spiller fotballkamp, kan det bli ganske trått med folk, men dette er nok et problem de fleste kulturaktørene i Tromsø sliter med fra tid til annen og trenger ikke nødvendigvis å være noe negativt.

Konsertene

Åpningskonserten for året gikk av stabelen søndag 15. januar, og inneholdt et stjernelag av russiske jazzmusikere fra Arkanghelsk, en by med vitalt musikkmiljø som blant annet musikere fra Tromsø har samarbeidet med. Blant de andre internasjonale artistene som står på skrytelista er gitarlegende John Scofield, den verdenskjente portugisiske vokalist Maria Joao i duo med pianist Jan Gunnar Hoff, og Trondheim Jazzorkester i et prosjekt med "New York Voices" og "Brazz Bros". Det er nok særlig John Scofield som rager høyets. Han har skapt seg et helt unikt uttrykk og har hatt stor innflytelse på andre kjente gitarister.

– Da jeg fortalte at han skulle komme hit til Tromsø til noen unge gitarister, fikk de hakeslepp og ville nesten ikke tro det var sant, forklarer Blix. Blant de norske musikerne er blant annet "Jazzland Community Tour" med Bugge Wesseltoft i spissen, "Metamorfoser" med Bendik Hofseth og Jan Gunnar Hoff, "Christiansand String Swing Ensemble", "Farmers Market", m. fl. Med andre ord, norsk jazz i toppklasse.

Mer informasjon, se tromsojazz.no.

SUPERFAMILY
BACK IN PARIS
PROPELLER RECORDINGS

Andreas: Hva er dette for slags vokal? Han prøver å lage smurfestemme uten helium.

Glenn: De kommer på by:Larm og ble superhypet på Petre av en eller annen grunn. Hatet hiten deres men må jo innrømme at skiva ikke er like ille, selv om jeg ikke digger det. Men jeg tror at jeg vil bli dritlei hvis jeg hører mye på det. Det er snakk om litt snodig pop-musikk med hitpotensiale. Men det er mer her enn

BRIGHT EYES
MOTION SICKNESS
TUBA RECORDS

Stian: Hva er det her? Dette har jeg hørt før.

Frithjof: Det er ingenting som gjør meg så glad som den sangen her.

Konklusjon: Slett ikke verst.

SHAKIRA
ORAL FIXATION VOL. 2
SONY BMG

Andreas: Det er definitivt ikke det musikalske som opptar oppmerksomheten når det gjelder denne dama. Hun bruker jo tydelig religiøs symbolikk på coveret, og det er ikke så vanskelig å tro på en skaper når man ser et såpass vellykket resultat som Shakira. Men når det er sagt er det jo ikke til å legge skjul på at vi snakker om et slags popgeni.

Glenn: Vel, hun produserer og skriver sjøl, og plata er veldig variert og vitner om at hun er et musikalsk talent, men til tross for dette

er jeg mer fascinert av coveret enn av musikken, selv om det faktisk er mye bedre enn jeg hadde trodd. Men det er mye vokalonani her, noe som selvfølgelig blir slitsomt i lengden. Men har ennå ikke skjønnet hva hun mener med tittelen. Og så må det vel sies at jeg har hørt hele skiva i motsetning til de som tar ordet etter meg.

Frithjof: Dette er så smakløst at jeg får lyst til å krydre med galle og innvoller.

Når jeg ser bildet får jeg lyst til å piske henne.

Ida: Dette gjør ikke noe inntrykk på meg overhodet.

Konklusjon: Flotte coverbilder

Starsailor
On the outside
EMI Records

Ingvild: Å fysj. Da sier jeg takk for meg, eller, jeg vet ikke helt...

Andreas: Dette var ganske platt.

David Platt: Jeg har ingenting med dette bandet å gjøre. Jeg synes påstanden din er grunnløs.

Glenn: Et popband som spiller helt grei men kjedelig pop med en overfølsom vokalist som hele tiden må fortelle hvor fælt han har det. Det er greit å være inspirert av en stor vokalist som Jeff Buckley, men han overdriver så kolossalt at magen min vrer seg. Det er ikke snakk om vokal lenger, men patetisk og intens sutring.

Stian: Det er ikke noe bra, det jeg har hørt til nå. Sjangerfrustrasjon eller noe i den gata. Tekstene er jo helt fantastiske, hvis han har personlige problemer så bør det jo ikke høres i musikken, men i teksten. Det gjør man her, den sterke personlighetsforstyrrelsen reflekteres i musikken. Dette var ikke bra.

Konklusjon: Kjøp deppemusikk som ikke er bra engang

DAVID RUIZ
GRASS WITHERS & FLOWERS
FADE
VOICES OF WONDER

Glenn: Har aldri hørt han her før.

Ingvild: Kjedelig. Og dessuten litt ufrivillig morsomt.

Andreas: Jeg synes dette var ganske behagelige greier egentlig. Men det er sannsynligvis fordi jeg ikke har tatt min daglige dose med speed ennå. Dette hadde vanligvis ikke holdt mål, men idag lar jeg meg lure.

Ruth Helen: Litt slepende deppemusikk. Passer best til kjærlighetssorg og rødvin.

Ingvild: Jeg synes egentlig det er veldig vanskelig å mene noe om sånn musikk, for den er jo ikke stygg og ikke dårlig. Tror neppe dette hadde blitt brukt som torturvirkemiddel på Guantanamoen.

Konklusjon: Passer utmerket dagen derpå

ufarlige radiolåter. De har særpreg. Det skal de ha.

Ingvild: Det er fint å høre at lespere også kan bli vokalister.

Nikolai: Det er ikke så veldig imponerende. På den andre siden tror jeg dette passer bra som reisemusikk, for eksempel om man sitter på toget fra Tromsø til Narvik. Ikke at det eksisterer, men om jeg skulle reist den strekningen ville jeg definitivt valgt denne plata.

Andreas: Vel, denne Petre-hiten er faktisk ikke så ille. Og jeg får mer sansen for det etterhvert.

Konklusjon: Dette var litt bedre enn forventet, men ikke et mesterverk av den grunn.

Kjære Orakel
Hvilket parti skal jeg stemme på for at alle mine villeste drømmer skal gå i oppfyllelse?
Med vennlig hilsen WildCat-79

Hei på deg Katta!
Du er din egen lykkesmed, men du trenger ikke være faglært smed for å smi din egen lykke. Tamme eller ville drømmer, skal du få det som du vil ha det må du gjøre det selv. Start et parti i dag!

- Lykkeønskninger fra Oraklet

Heisann Orakel!
Jeg har veldig vondt i magen. Tror du at det nye året kommer til å bringe et barn?
Hilsen Pina
Ps: jeg er jomfru..

Kjære Pine!
Det skjedde i de dager, men her har det ikke skjedd mye er jeg redd. Tenk etter, hvor mange julekrybber pynnet du med til jul? Omtaler du deg selv som Maria? Liker du marsipan og pepperkakedeig? Jeg tror nok at diagnosen er overspisingshangover kombinert med en klype fantomsmerter. anbefalt behandling er varme bad og grøtomslog.

- Varme hilsener, Orakelet
PS: barn kommer med nordlyset

Kjære Orakel
Min fru har overtalt meg til å inngå nyttårsforsett i år også. Hvilket kommer jeg til å bryte først?
Hilsen Snusmumrikken

Hei Mumrikk
Det er for enkelt å si at du kommer til knekke sammen i ditt forsøk på å slutte med snusen, men noen laster må enhver mann med baller ha! Så jeg tipper at siden fruene har overtalt deg til å ha løfter har hun også tipset deg om hva de bør gå ut på. Pungkløying under fotballkamptitting, klemming av tube på midten og lukking av dolokk er sterke kandidater til å ryke først.

- Med vennlig hilsen, det fortsatt single Orakelet

Kjære Orakel
Hvor er mitt livs kjærlighet? Hvordan ser han ut og hvor vil jeg finne han? Er det håp for meg eller må jeg tilbringe hele evigheten alene? Med katter e ler barn anskaffet via kjøp-sperm?
Hilsen bekymret tvilling

Hei-hei Twinster
Kjærlighetens veier er uransakelige og du trenger ikke bekymre deg. Snille piger vil finne kjærlighet der de minst venter det. Du finner ikke den, den finner deg. En storm av cupid's piler vil nå deg når siste rulletekst går mot slutten. Fatt mot, designerbarn er inn!

- Vennlig hilsen optimist Orakelet

Hørt i redaksjonens telefon

- Dumme, dumme, dumme Utropia.

I bakgunnen:

- Nei, dere må legge på, dere snakker jo med Utropia.

I forgrunnen:

- Dumme, dumme, dumme Utropia!

Hørt i klemma

- Gud bedre! Nei vet du ka..

Hørt på desken

- Kanskje vi skal lage neste utgave i potet-trykk?

Utropia om 1 år

Vaffelflørting har blitt den nye sjekkehiten på vei hjem fra byen. Vaffelbodene blomstrer som aldri før, og stadig nye studenter lar seg forføre over en varm plate.

- Det er veldig lett å gi bort hjertet sitt i denne atmosfæren, forteller en entusiastisk studene.

"The grass is so green. The sky is so blue. Spectre is really great."

- Norther Winslow (Steve Buscemi), i Big Fish (2003)

Platene ingen gadd å anmelde får en sjanse til

TEKST: REDAKSJONEN

Utropia er i disse dager på vei mot sitt nye hjem i teorifagsbygget, og i den anledning er det nærmest ingen grenser for hva som kommer for dagen, godt gjemt under bunker med gamle notater, uåpnet post, støv, musemattar, matrester og skitne kopper. CD-plater for eksempel. Det har seg slik at studentavisen mottar en jevn strøm av anmeldelseseksemplarer av alskens bøker og cd-plater. En del blir åpenbart anmeldt, men hva skjer med resten? Jo, de flyter som nevnt rundt på kontoret og går en uviss skjebne i møte. For de fleste av disse er løpet allerede kjørt, og faren for å forsvinne i glemmeboka er overhengende. Men vi har nå bestemt oss for å gi de en ny sjanse, og brette ut for allmennheten hva de er gode for. Skal vi finne skjulte skatter eller avføring i plateform?

PETIKO DRUNKEN BOAT
PETIKO DRUNKEN BOAT
TUBA

Norsk band i grenseland mellom pop og country.

Andreas: Her fikk jeg litt *International Tussler Society*-vibber.

Robert: Jeg trodde at softrock-bølgen var i 2004

Glenn: Har aldri skjønnet betegnelsen softrock. Hadde sansen for dette. Gunnar Emmerhoff er også med på en låt.

Robert: Det lover jo bra. Denne låta har jo litt country i seg. Slikt liker jeg.

Glenn: Mye fint orgel også. En variert skive. Mye fint her.

Robert: Også steelgitar, mitt favorittinstrument

Konklusjon: Bra countrypop. Hvorfor anmeldte vi ikke den her?

er fengende jeg, og coveret er jo en deal for seg.

Glenn: Jeg synes ikke dette funker på noen som helst måte, atten-nitten år etter at Halloween hadde sin storhetstid.

Konklusjon: Starta dårlig men tar seg opp etterhvert. Redaksjonen lever seg tilbake til 1988. Nå viser det seg at plata som dukket opp på desken i november faktisk ikke slippes før 20. januar i dette år 2006. Pytt sann!

CELINE DION
ON NE CHANGE PAS
SONY BMG

Frithjof: Teknisk er hun jo ganske flink. Glenn: Det er det jo ingen som kan si noe på.

Razzia i anmelderbunken

MATTAFIX
SIGNS OF A STRUGGLE
BUDDHIST PUNK RECORDS

Therese: Så langt veldig bra. Men jeg må vektlegge at vi bare er 16 sekunder inn i den første sangen.

Ruth Helen: Dette var en veldig irriterende stemme. Men ellers veldig bra

Andreas: Ikke helt min greie det her.

Siri: Kan vi skru den av snart?

Ingvild: Jeg synes ikke det er så ille. Men det er sjelden at musikk er skikkelig stygt. Jeg liker ikke han fyren der som synger nå.

Emilie: Jeg er egentlig fra Danmark.

Clemet: Den er rimelig kjedelig. Uinspirerende å mene noe om det. Eller kanskje det er litt behagelig likevel. Hadde sikkert vært drittfett på et svært anlegg. Denna bassen kan blåse hvem som helst til helvete.

Konklusjon: Grei partymusikk?

WESTLIFE
FACE TO FACE
SONY BMG

Robert: Denne plata var ikke engang tatt ut av emballasjen. Og tro meg - det var det en grunn til.

Glenn: Det var da svært så vanskelig det var å ta av plasten på denne skiva. Plasten utenpå kan faktisk minne litt om musikken.

Robert: Jeg er litt spent på den Diana Ross-duetten.

Andreas: Hmm. Dette høres da virkelig nydelig ut...

Clemet: Spar meg!

Diana Ross: *When you tell me that you loooove meee!*

Robert: Bytt spor! Bytt spor!

Glenn: Hør på den fine moduleringen!

Westlife: *Everytime we toooooouuuch!*

Konklusjon: Svært pregløs og plastisk popmusikk.

RICKY MARTIN
LIFE
COLUMBIA RECORDS

Ruth Helen: Jeg synes ikke det er så bra. Skal vi ikke heller anmelde *Anthony and the Johnsons*? Men det er ok danserytmer. Det er litt variert.

Ingvild: Bedre enn hardcore. Eller nei. Jeg tar det tilbake.

Clemet: Det plager meg ganske mye. Det er ganske intetsigende, jeg har hørt dårligere. Hvis det ikke hadde vært så seint på kvelden hadde jeg kanskje syntes det var enda verre.

Therese: Hva er det vi hører på? Det er jo helt forferdelig, heismusikk fra helvete. Han er muligens fin i tight hvit bukse, men jeg får ikke lyst til å vrikke på rompa av det her. Forresten var det Enrique Iglesias jeg tenkte på.

Siri: Kan vi slå den av snart?

Konklusjon: Slitsom heismusikk fra helvete

DELOREAN
DELOREAN
SELLOUT! MUSIC

Ole: Det er koselig det her.

Ingvild: Det er ikke så ille til å være en del av søppel-samlinga vår.

Andreas: Jeg blir ikke akkurat revet med, men direkte dårlig er det ikke.

Konklusjon: Middelmådig rock

EDGUY
ROCKET RIDE
NUCLEAR BLAST

Glenn: Tysk kastratheavy med alle klisjeer intakt. Alt jeg hadde fortrent fra åttitallet kommer på oss som en foss her.

Robert: Dette var ikke noe særlig. Jeg foretrakk faktisk Westleif.

Fritz: *You arrrrre now lissssstening to tha new Edguy album Rrrrocket Rrrride!*

Andreas: Hehe. Dritbra å putte inn pro-motemme i bakgrunnen! Jeg synes det

Clemet: De bildene der er så utrolig jævlike.

Ida: Hehe. De har stappa babyen inn i en ballong.

Glenn: Men det var jo på skiva som kom i 2004. Dette er en samling med 33 låter på fransk. Funket fint en stund som bakgrunnsmusikk mens man konsentrerer seg om det viktige spillet Hat trick. Men kjenner at jeg blir møkk lei etter femseks låter. Men det blir aldri irriterende fælt som Gwen Stefani og Amerie.

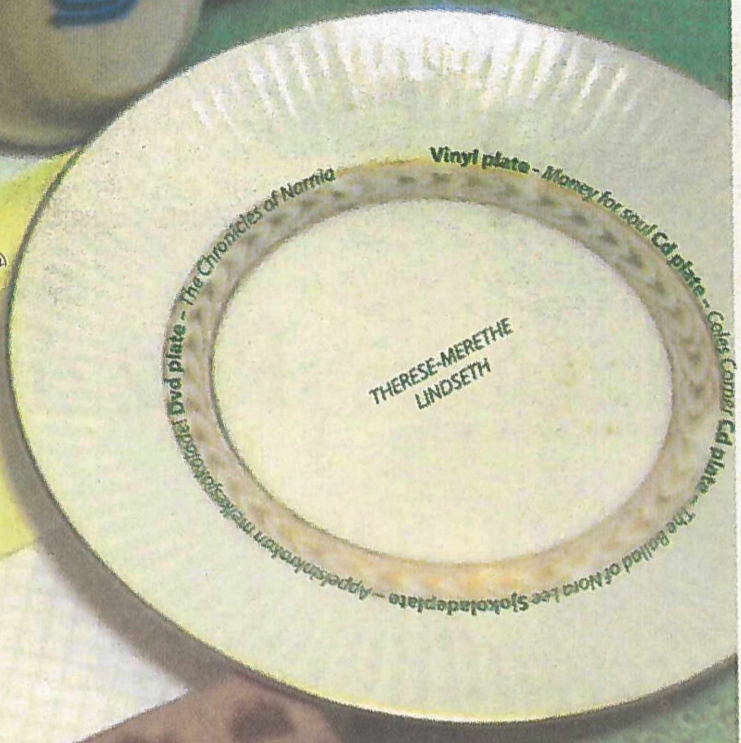
Andreas: Hæ? Ikke diss Gwen, hun er jo superhot!

Glenn: Jo! Gwen Stefani kom med den grusomste plata i 2005.

Konklusjon: Mest for fansen. Resten av oss kan overleve på Gwen Stefani.

Bøker

1. Sante Youth (Byfeststrålen)
 2. The Thing/Thurston Moore (Byfeststrålen)
 3. Ingebrigte Hønsken Fløten Kvintett (Kongsberg Jazz)
 4. Cato Salaa Experience/The Thing (BIA)
 5. School days (Herr Nilsen)

ANDREAS PROTIN

1. Lars Saabye Christensen - Modellen
 2. Frode Grytten - Flytande bjørn
 3. Hans Petter Blad - De nysgjerrige
 4. Jan Kjærstad - Kongen av Europa
 5. Endre Lund Eriksen - Det tar aldri slutt
- FRITHJOF EIDE
FJELDSTAD

1. My Midnight Creeps - My Midnight Creeps
 2. The Hellcopters - Rock & Roll Is Dead
 3. Ricochets - Isolation
 4. Diverse artister - Det beste til meg og mine venner - en hyllest til Joachim Nilsen
 5. The Bloody Hollies - If Footmen Tire You
- JØRN NORMANN PEDERSEN

1. Extol - The Blueprint Dives
 2. YOB - The Unreal Never Lived
 3. Serena Maneesh - Serena Maneesh
 4. Foo Fighters - In Your Honor
 5. The Mars Volta - Frances The Mute
- ANDREAS MYRVOLD

1. Nik-Olivind Haagenen - *Mids-Olivind Haagenen skriver Boka bodde i veska mi i et halvt år, det nå da bety noe*

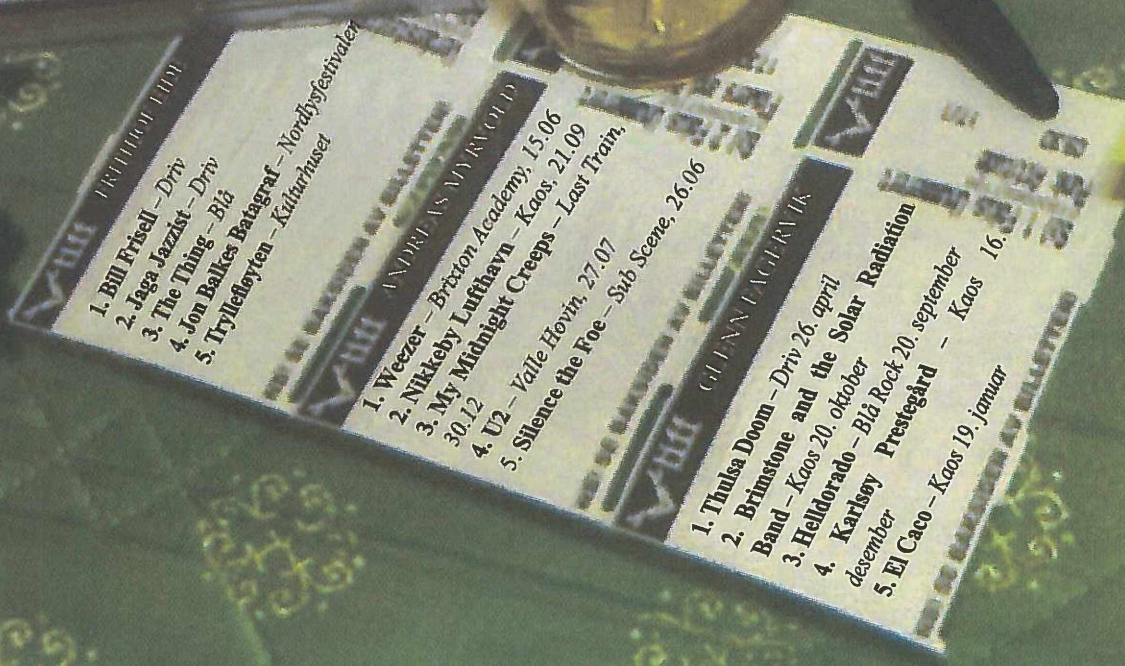
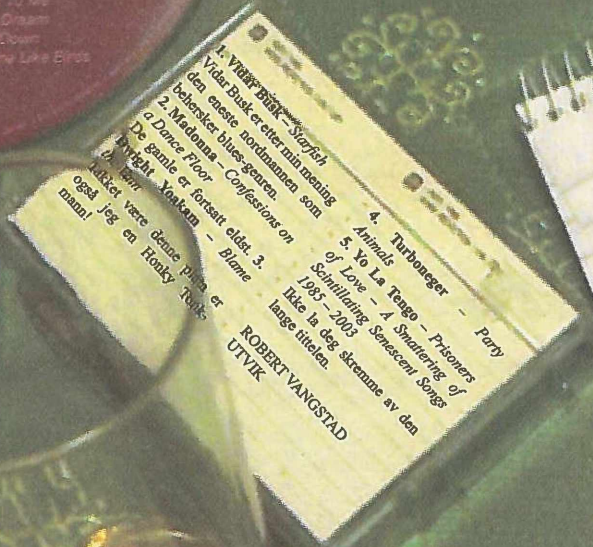
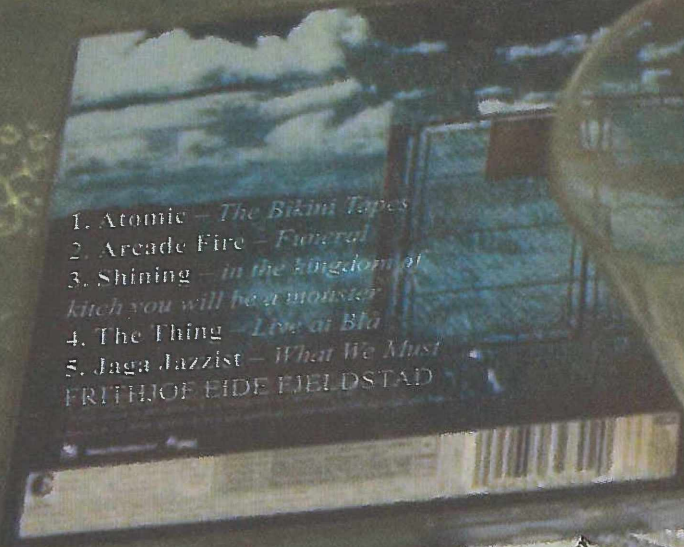
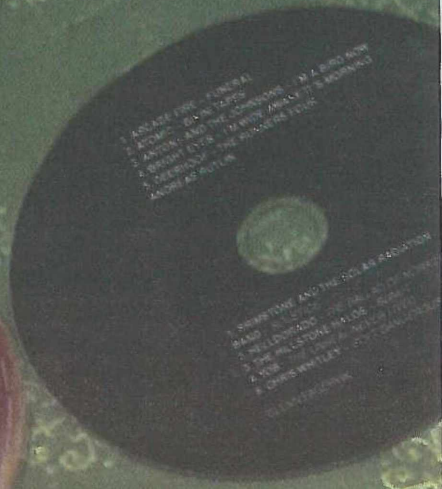
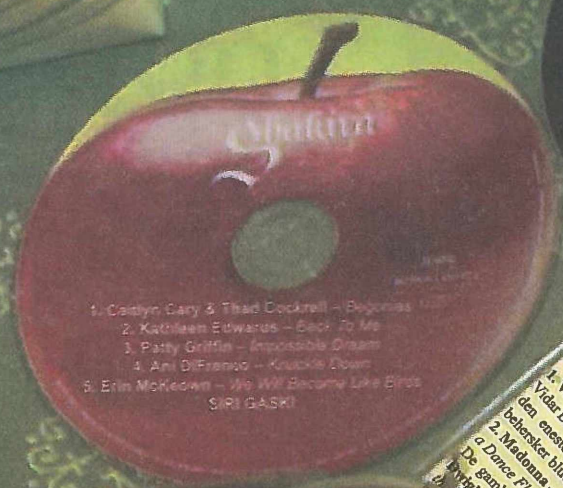
2. Jeffrey Brown - *Am easy intimacy*
Det er første gang jeg gir av en tegneserie, og den var så fin at jeg til og med kan innromme det offentlig

3. Neil Gaiman - *Amner Boys*
Når pensumlitteraturen timer med å ta over kom denne boken og stoppet hjernen min fra å strøke av

4. Meg Cabot - *The Princess Diaries 1-6*
Sommerferien ble brukt på høykulturell underholdning av ypperste klasse

5. Terry Pratchett - *Guine Postal*
Altså da jeg ikke skulle kjøpe flere flere bøker i 2005 dukket denne opp og odla alt. Men det var, som det alltid er med Pratchett, verdt det.

SIRI GASKI

1. Atomic – *The Bikini Tapes*
2. Arcade Fire – *Funeral*
3. Shining – *in the kingdom of kitch you will be a monster*
4. The Thing – *Love at Blå*
5. Jaga Jazzist – *What We Must*

- DRITTON TIPP**
1. Bill Frisell – *Driv*
 2. Jaga Jazzist – *Driv*
 3. The Thing – *Blå*
 4. Jon Balke's Batagraf – *Nordhøysfestivalen*
 5. Tryllespejlet – *Kulturhuset*

- ANDREAS VIKRUCHE**
1. Weezer – *Brown Academy*, 15.06
 2. My Morning Creeps – *Kaos*, 21.09
 3. U2 – *Valle Hovin*, 27.07
 4. Silence the Foe – *Sub Scene*, 26.06

- GLENN IAGERNIK**
1. Thulsa Doom – *Driv* 26. april
 2. Brimstone and the Solar Radiation Band – *Kaos* 20. oktober
 3. Helderado – *Blå Rock* 20. september
 4. Karlisey Prestegård – *Kaos* 16. desember
 5. El Caco – *Kaos* 19. januar

Topp fem totusen og fem

1. Star Wars III - Revenge of the Sith
 2. Sin City
 3. Harry Potter and the Goblet of Fire
 4. King Kong
 5. Corpse Bride
- ANDREAS MYRVOLD

1. Star Wars Episode III - Revenge of the Sith
 2. Star Wars Episode III - Revenge of the Sith
 3. King Kong
 4. The Untouchables
 5. Fahrenheit
- ROBERT LANGSTADT/TV2

1. A Low Song
 2. For Bobby Long
 3. Sin City
 4. Harry Potter and the Goblet of Fire
 5. Mr & Mrs Smith
- SIM GASHI

1. Sin City
Beste Hollywood hadde å tilby i 2005, denne filmen var utrolig underholdende.
2. Star Wars episode III: Revenge of the Sith
George Lucas unngikk å drite seg ut med denne filmen.
3. Serenity

4. The Descent/Nedstigningen
Utropias Stian Johansen skvatt så det lyseblonde håret struttet statisk opp mot taket (sorry).

5. Land of the dead
Ikke så skummel akkurat, men George Romero gjorde en ganske bra jobb med denne filmen, og han fortjener kudos for det.
- KJELL HÅKON NORÅS

TOPP 5 FILM

FRITHJOF EIDE HELDSTAD

1. Sin City
2. Harry Potter
3. WALLACE og GROMIT: Varmtvarmeens forbannelse
4. Armbrusterens forbannelse
5. Charlie og sjokoladefabrikken

Et nytt år fortsetter

TEKST: THERESE-MERETE LINDSETH
ILLUSTRASJON: THERESE-MERETE LINDSETH

Nytt år, nye muligheter. En forferdelig misledende klisje. 2005 ble forlatt mens vi fortsatt hang i tidsklemma. Usunne, uoppusset og umoderne kledt. Hvordan i alle dager skal man da forvente at 2006 skal bli noe annet? I alle fall, til og begynne med er jo det nye året helt likt det forrige, bortsett fra at man i det nye året bruker en måned på å venne seg til å si det nye årstallet og at man den første uka eller så konstant blir møtt av ertekroker som påpeker at forrige uke faktisk var i fjor.

Så hvorfor skal alt bli så mye bedre ved inngangen av et nytt år? Januar er en tøff måned økonomisk sett, og det er strengt tatt liten trøst å vite at du får kjøpt et billig bogus skap på Feilkjøp når kjøleskapet dør 1.nyttårsdag. Pengene får ben å gå på enten vi liker det eller ei, og de går forresten ikke, de løper. Og pengene fra Låppekassa hopper ikke like fort inn på konto som ut. Det er andre likhetstrekk mellom disse månedene, sosialt sett er januar ganske likt desember, bare i revers. I desember drar alle hjem og det må vi drikke for, hei skål. Så kommer januar og alle returnere, hei

skål. Og da er vi rett inn i et velkjent studiemønster. Studentlivet kommer i veien for studeringen, hei skål.

Nytt år, nye muligheter

Så hvorfor holder vi så hardnakket på at det er det nye året som bringer disse nye flotte mulighetene? Hva med dagen i dag, altså den nye dagen, "med blanke ark og farjestifter tel" som det heter seg i sangen. Mange forventer muligens at det skal skje noe magisk i det sola og månen og jorda har rotert rundt seg selv og de andre så langt og så lenge at vi regner det til å ha gått cirka 365 dager. PANG!

I takt med raketter og champagne inntak skal plutselig alt bli så meget bedre. Vi inngår blant annet noe som heter nyttårsforsetter, som om det skal hjelpe oss til å bli flinkere til å trene, bli snillere mot medmennesker og flittigere studenter. Noe som i grunn er noe tull. Sett at du ikke klarer å holde dette løftet, da har du mislykket og følelsen av å være mislykket er langt fra motiverende og det får ringvirkninger over på de andre løftene og så videre. Nyttårsforsetter er kanskje roten til alt vondt, om ikke annet roten til lumbago, musehånd og krampe i smilebåndene ettersom den

lovte treningen, studeringen og vennligheten ble startet alt for brått uten noe særlig oppvarming. Her må man altså jobbe med innstilling og motivasjon. Og for å kunne det må man avklare hva som er viktig å ta tak i. For det er vel det disse nyttårsforsettene handler om, å ta tak i noe som skulle vært fikset og forbedret for lenge siden.

Abra kadabra

I det du svinger bena ut av sengen for å møte dette nye året, blir du minnet på hva du burde forbedre, gå ned i vekt, bli nede i vekt, nytt liv med Atkinsdietten, hvordan forbedre samlivet, puss opp hjemmet, reis mer, røyk mindre. Blader, tv og andre innflytelsesrike instanser, slik som din mor, peker villig på det som måtte være av såkalte feil og mangler. Så fryktelig mye fokus på hvordan du bør se ut og hvordan ditt hjem, din bil og din mann bør se ut. Med fare for å virke banal, hva med det som er inni?

Det er klart at det er mange svært gode grunner til å leve et sunnere og mer organisert liv, siden mindre stress og bedre helse øker livslengde og livsglede. Men for å komme dit må man vel erkjenne at man trenger en liten forandring. Man må, som de sier i reklamen

,tenke litt og kjenne på hvordan det er å være seg selv. Det er ikke bare å slå et slag med nyttårstryllestaven, så er man der. Å kjenne på hva som burde forandres for at du og dine skal få det bedre, er noe man burde tenke på langs veien, og forbedre litt etter litt. Personlig skal jeg bli en bedre student, og det er ikke et nyttårslofte, men noe som fornuften hvisket i øret da panikken kom ved siste eksamen og notatene var borte. For å nå det har jeg ryddet i sysakene og laget meg kontor. Motivasjonen kommer etter hvert, men man må nok holdes litt i nakkeskinnet av sitt bedre seg innimellom.

En annen ting som må fikses på er kroppen, og i Kristoffer Schaus stil kan man si at den er i forfall. Dette punktet virker helt klart inn på det første. Og for å balansere det hele skal jeg drikke meg gjennom alle sortene med øl på Blårock. De skal nytes, vurderes og rangeres i selskap med gode venner. Ved inngangen av 2007 regner jeg med vi vil møte nok en skokk med tips til hvordan akkurat du kan bli lykkelig om du bare fikser på bla-bla-bla, men jeg skal ikke bry meg om det da heller. Jeg vet at det gode kommer innenfra.

KISS KISS BANG BANG
REGI: SHANE BLACK
MED: ROBERT DOWNEY JR., VAL KILMER,
MICHELLE MONAGHAN

Små- surrealistisk action

film Harry (Downey) er på rømmen fra sitt siste brekk da han på mirakuløst vis

greier å havne på en audition og skaffe seg inngangsbillett til Hollywood. Han bruker ikke lange tiden på å vikle seg inn i en drapsak, og blir mer eller mindre ufrivillig nødt til å løse mysteriet sammen med den homofile privatetterforskeren Perry (Kilmer) og skuespilleren Harmony (Monaghan). Flere lik dukker opp, og saken eskalerer fort ut av kontroll.

Kiss Kiss Bang Bang er en svart action-komedie, som beveger seg i et poengtert urealistisk, og derfor tidvis meget underholdende terreng. Det er gitt en del rom for fikse grep hva fortellerteknikk angår, noe som bidrar til å styrke den noe uformelle tonen som hever filmen til et slags surrealistisk nivå. Dette toppes med fändenivolds dialog og syk humor, der det holdes mye gjøn med sjangerens klisjeer. Et av høydepunktene er scenen der Harry henger i

armen på et lik over en motorvei mens han skyter banditter over en lav sko. Ubetalelig festlig.

Skuespillet er det lite å si på, og kjemien mellom Downey og Kilmer fungerer ganske bra, og kombinert med de andre faktorene skapes en atmosfære i filmen som det lukter *Pulp Fiction* av, selv om sistnevnte muligens er noen hakk mer intens. Shane Blacks debut som filmregissør er en suksess, og om han greier å perfektionere stilen enda mer neste gang, kan resultatet bli helt i ypperste klasse.

A.M.

Nordlysfestivalen 2006

Festivaltiden i Tromsø har for lengst meldt sin ankomst, og køene bygger seg opp til oversvømmelse. Sure kunder og skarpe kritikker, smilende fjes og halvlitere; dette blir bra!

TEKST FRITHJOF EIDE FJELDSTAD
FOTO NOEN

TIFF har så vidt greid å pakke sammen filmrullene før den årlige Nordlysfestivalen atter skal skinne og blafre gjennom ishavsbyen med sitt rike fargespekter av variert musikk.

Styreleder i stiftelsen Nordlysfestivalen, Roar Dons, lover bredde, originalitet og en videre utvikling og fremgang av den alternative festivalen. For en festival som Nordlysfestivalen er virkelig alternativ med sitt enorme fokus på sjelden og gjemt kvalitet. Det hentes inn uslepte diamanter som knapt nok har fått en bakside av publisitet i de kommersielle avisene. Denne anledningen er derfor en gylden sjanse for disse talentene til å gjøre seg bemerket blant kritikerne, og står som et sunt og meget bra initiativ

fra de selvoppofrende festivalarrangørene.

Brytninger

Nordlysfestivalen frister hvert år med et tema som festivalens musikk skal spille. Denne rammen gjør festivalen ekstra spennende og utfordrende, både for utøvere og publikum. I år er temaet "brytninger". Dette åpner virkelig for kreativ utfoldelse, og det blir spennende å se hva som blir resultatet av en slik oppgave.

Av årets artister vil jeg personlig anbefale Tromsøs eget Zappa coverband, Team Zappa, som fremførte en overbevisende rekke stunts på Haakon scene på Driv i fjor. Dessuten har headlinerne Beady Belle, Iver Kleive, Knut Reiersrud og Jan Gunnar Hoff (som har tatt med seg vokalisten Maria Joao i et prosjekt) alle en egen plass i min private platehylle. Og enda har vi ikke kommet til forbokstaven i årets program.

Ikke alt som har med festivaler å gjøre handler om penger, og som bevis på dette blir det som i de foregående år, stelt i stand en rekke gratis musikalske begivenheter. Dette tar form i blant annet presentasjon av Ishavskatedralens

nye 5,5 millioner kroners orgel og såkalte lunsjkonserter. Disse lunsjkonserterne finner sted om formiddagen og blir holdt i teorifagkantina ved UiT, på Skansen, foajeen i kulturhuset og i Ishavskatedralen.

Nye talenter

For de som ønsker å oppdage noe nytt og trenger tilførsel av ny kulturell stimulerende næring, vil brødrene Emil og Jadran Duncumb med stor sannsynlighet være et naturlig førstevalg. Ingenting er så oppfriskende som unge og nye talenter. Onsdag 25.jan kl. 16.00 på Kunstforeningen kan du oppleve de to brødrene, vinnere av Ungdommens musikkmeesterskap, i tett samspill. Ellers vil en titt i årets program for festivalen by på en inspirerende meny, men vær ikke for grådig. La oss ikke glemme by: Larm! Festlighetene for den 18. Nordlysfestivalen braker løs i et gratis åpningsarrangement onsdag 25. jan kl.18.00 på rådhusplassen (mellom det nye og det gamle). Vi treffes der for å la oss begeistre av vakker japansk vokal ved Sizzle Ohtaka, bakket opp av Tromsøs egne Tromsø Kunstforysning. Vel møtt!

Film

Advarsel, sees på eget ansvar: "Blunda och beretta hva du ser." Blunda sa hun og jeg burde ha lukket øynene. Hvis du ser en film der dette er åpningsreplikken, så lukk øynene eller skru av dersom du er et menneske med et snev av omtanke for dine medmennesker. Det er ikke alle som behøver å bruke en god halvannen time på jammerlighet som strengt tatt bare bekrefter det mange allerede vet, men helst ikke vil tenke så mye på. "Et håll i mitt hjärta" er en film for de som har behov for en virkelighetsvekker.

Filmen er om fire selvdestruktive individer som oppholder seg i en toroms leilighet. En blek og mistilpasset tenåringsgutt som forsøker å gjemme seg for verden i sitt mørklagte soverom. Hans far som driver med nullbudsjett pornofilmer i stua og som føler seg mislykket i sin farsrolle. Kompis og medskuespiller er en mann med mye sinne og aggresjon mot verden samtidig som han plages med dårlig selvtillit. Den kvinnelige hovedrollen forteller en historie om en tjuenaar som alltid har drømt om å bli pornoskuespiller. Hun er desillusjonert og lar seg bruke i påvente av en bedre hverdag. Det er ingen kronologisk handling, men filmen er full av ekle detaljer. Inn i mellom all jævelskapen som utspiller seg i leiligheten, er det klippet inn korte glimt av outrerte nærbilder. Disse glimtene blir brutale i denne sammenhengen og gir en ubehagelig fornemmelse av kvalme. Dette er en film som garantert vil føre til ettertanke. Men trenger du virkelig utsette deg for de tankene som kommer i etterkant av en slik film?

Plate

Kan ikke komme utenom og anbefales på det sterkeste: Av og til kan man føle trang til å være god med seg selv. Da kan du lytte til og se på Pink Floyds Live at Pompeii. Du vil kunne hengi deg til en audiovisuell nytelse utenom det vanlige. Lyd og bilde smelter sammen i en fargerik, fantasifull og surrealistisk fremvisning som ikke har og aldri vil få sin like.

Bok

"Vindens skygge" er en bok som bare må leses. Det er en bok som får deg til å se frem til hver nye side. Når du har lest det siste ordet og lukket igjen boken, sitter du igjen med en god følelse av vel anvendt tid.

KATRIN ELVEVOLL

Film, film og mere film.

Årets store filmbegivenhet i Tromsø går av stabelen 17-22 januar, og som den "mimireren" jeg er, kan jeg ikke la være å tenke tilbake på filmer jeg har sett opp igjennom årene. Tre filmer jeg husker spesielt godt fra tidligere filmfestivaler er disse:

Puls

Den skumleste filmen. Den japanske skrekkinfilmen handler om en slags veldig, veldig skummel datagreie som suger sjelen til folk inn i internett og dataoverførte gjenferd i sorthvitt som lokker med folk i døden. Temaet i filmen er visstnok ensomhet og frykten for å være alene, og måten det hele formidles på ga meg ståpels over hele kroppen allerede fem minutter inn i filmen. Snarere enn å følge med på filmen satt jeg og lurte på om jeg skulle dø av hjerteinfarkt eller ydmykelsen av å ha tisset på meg, og jeg prøvde febrilsk å gjemme meg bakom/under typen min som satt ved siden av meg og synes jeg var sånn passe tåpelig.

Elva

Den tristeste filmen. I denne prisbelønnede finske produksjonen knyttes mange tragiske skjebner sammen. Vi møter blant annet et eldre ektepar, der mannen ligger på dødsleiet og får se hvordan enken tar farvel med ham. Et kjærestepar slår opp og den fortvilte jenta forsøker i desperasjonen å ta livet av seg selv og det lille barnet sitt ved å drukne seg i elva (derav navnet på filmen). En mann kommer tidlig hjem fra jobb og tar kona på fersken mens hun er utro, og vi får se hvordan hans verden raser sammen. Jeg satt og grein som ei hormonforstyrret skurle med nervøst sammenbrudd.

Ringen

Den kjedeligste filmen. Den omtrent to timer lange seansen handlet (i den grad det er mulig å si at en film totalt uten handling handler om noe som helst) om to muslimske jenter som forlater landsbygda og reiser inn til en storby for å gjøre sånn omtrent ingenting. Jeg hadde lyst til å rive av meg øyevippene bare for å slippe smerten den ubegripelige kjedsommelige filmen påførte min sjel. Filmene var så kjedelig at jeg ikke klarte å sove en gang, og jeg og venninnene mine hadde (dessverre) inngått en slags pakt om å ikke forlate kinosalen midt i en film ettersom det jo kunne hende at en film som begynte dårlig tok seg opp etter hvert. Det var ikke tilfelle med denne filmen.

En ting er imidlertid sikkert, programmet for årets filmfestival ser som alltid veldig spennende ut og jeg gleder meg som en unge til å se mange rare, morsomme, skumle, underfundige og triste filmer. God filmfestival!

THERESE S. RYE

OLE O. MOEN
USA - ANNERLEDES-
LANDET I VEST
CAPPELEN

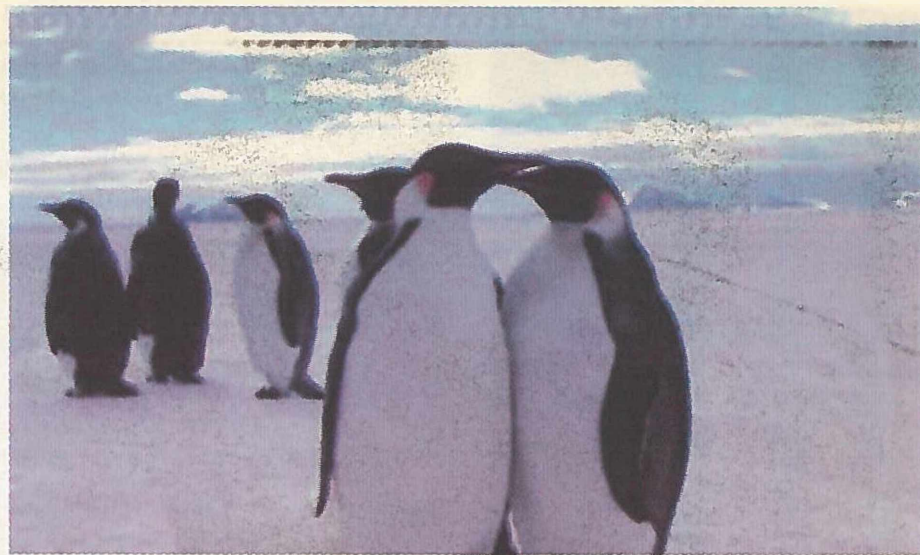
Spennende innledning til USA

bok Professor Ole O. Moen ved Universitetet i Oslo har skrevet "USA - Annerledeslandet i vest". Målet med boken er å gjøre USA og amerikanerne mer begripelig for den jevne nordmann. Gjennom 12 forskjellige kapitler med forskjellig vinklinger blir man mer kjent med forskjellige aspekter ved det amerikanske samfunn. Moen har et klart historisk perspektiv og mye av de interne motsetningene i amerikansk kultur og samfunn, blir forklart av historien. Spesielt den puritanske arven fra "Mayflower" er viktig, det er også "The Frontier"-framstillingen (spesielt for amerikanerne selv), om hvordan amerikanerne er et produkt av nybyggerne som dro lengre og lengre vest. Dette gjorde mye for den demokratiske likhetstanken, individualisme og nytenkning. Kennedys store sosialprogram på 1960-tallet ble bl.a. kalt "The New Frontier"

USA er mer enn bare et land, det er også et kontinent. Mange nordmenn har ikke helt forståelsen av dette. Størrelsen gjør også motsetningene tydeligere. Forskjellen på den liberale østkysten med metropoler som New York og det mer rurale Alabama er store, likevel er det noe felles amerikansk over dem. Moen får frem mye av dette gjennom små historier, anekdoter og egne erfaringer. Dette er bokens store styrke og dette gir den også mer liv. Småhistoriene illustrer mye av de generelle tesene. For eksempel blir tosidigheten mellom individets personlige ansvar (som gjør at man nesten ikke har føderale velferdsprogram) og amerikanernes tendens til å saksøke for den minste ting, illustrert av damen som saksøkte McDonald's fordi hun mistet en varm kopp kaffe mens hun kjørte bil. Det sto ikke på koppen at kaffen var varm.

Det politiske miljøet blir også grundig gjennomgått. Spesielt amerikanernes tro på at de har det perfekte demokrati blir kraftig kritisert (for eksempel skandalen i Florida ved Presidentvalget i 2000). Moen tar også gjentatte ganger opp Bush-administrasjonen og hvilken skade den har påført USA. Kritikken mot Bush er berettiget og det er også godt at det er en kritikk basert på amerikanske og universelle verdier. Moen er en kritisk USA-venn, og Bush representerer det reaksjonære USA som han ikke liker. Hans kjærlighet til USA er tilstede hele veien og dette gir boken sjel. Hans mange sammenligninger med Norge og det norske samfunn, er gode og meget interessante.

Hvis det er noe som skal kritiseres er det at boken tross alt bare er en innledning til USA, og det var flere steder jeg skulle

ønsket at var litt mer utdypet. Likevel som innledning til USA, fungerer boken meget godt.

JONAS EILERTSEN

PINGVINENES MARSJ
REGI: LUC JACQUET

LOOK BOTH WAYS
REGI: SARAH WATT

GRAVEHOPPING
REGI: JAN CVITKOVIC

Daud og pine over TIFF!

filmer Filmene «Look Both Ways» er ein film om å dø. På heilt ærleg og uromantisk vis skildrar han dauden, som alle fryktar og hatar. Regissør og manusforfattar, ein ung australsk debutant, gjev oss ingen form for trøyst eller von. Ho køyrer på med sjebnar så triste at det ikkje er nokon botn på alt det grusomme. Filmene er ikkje vakker, musikken er verre, og menneska er ikkje berre gode. Alt er vondt, men på underleg vis kan ein likevel sjå at dette er ein utruleg fin film. Så ærleg og ekte som film nesten aldri klarar vere.

Den slovenske «Gravehopping» startar som ein ganske typisk og absurd Balkan-film. Den har alt det vi ventar av han; trasige menn i slappe trøyer, dysfunksjonelle familiar der nokre av medlemma har ulike formar for meir eller mindre sjølvalde handicap, ein del ville festar med sigøyner-ompa og masse av galgenhumor. Så, eit stykke ut i filmen, kanskje litt lenge ville nokre meine, snur han og vert hundre prosent alvorleg og djupt tragisk. Det er kanskje ikkje riktig å fortelje kva som hender då, men filmen har eit kjempeviktig tema som nok er like aktuelt uansett kor i verda ein er.

Dette er ikkje filmar som er laga for å underhalde, dei er meint for å røske opp i alle dine indre organar og dei klarar det godt. Så ta med eit lommeværk og få med deg to filmar som gjer at du sett litt meir pris på livet ei stund framover!

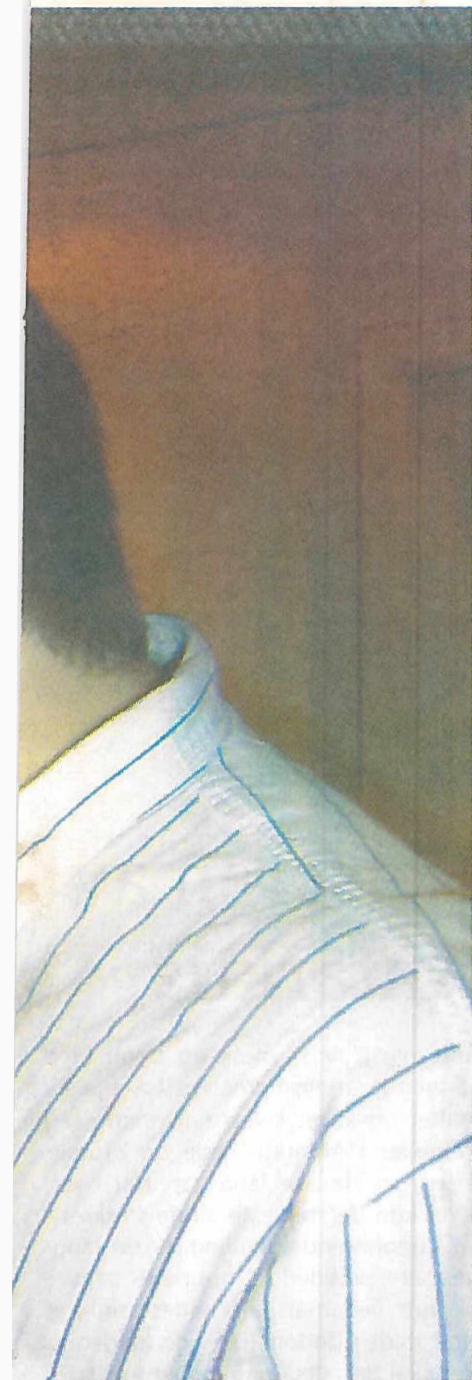
TALE SEVERINA HALSØR

Keiseren av Antarktis

film Svusj, svusj, plask og bom! Med vaggende, møysommelige bevegelser vralter og kaver keiserpingvinene seg fremover i Antarktis' øde og brutale, men majestetiske landskap. Her overlever kun de sterkeste av de sterkeste. En imponerende samling av de langnebbete, pelskledd "nonnene" samlers til slutt ved marsjens endestasjon, et sted midt i dødens bitende kuldegap. Her skal det altså parres. Det er derfor de har trosset absurde vær- og vindforhold og sunn fornuft i dagevis med vandring; for å utføre naturens reneste og mest naturlige begivenhet: de skal lage barn. Latter, gråt og skrekkszenarier er hva Pingvinenes Marsj har å tilby. Kontrastene møtes i et fengslende nett av bilder, lyd og hendelser. Dette er en naturdokumentar av de helt sjeldne.

Den franske filmregissøren, Luc Jacquet, har stablet sammen et iskaldt team på tretten personer som sammen har overvåket og filmet keiserpingvinens slitsomme vandring fra en singel og vinterkald (-60 grader celsius) tilværelse, til antarktisk sommer med kone og barn. Det er hele tiden livet mot døden, som for øvrig kan opptre i mange ulike former. Et egg kan fryse i hjel, en albatross trenger mat, og det gjør også en leopardsel. Til tross for en nærmest utholdelig tilværelse for den sårbare, men også meget hardbarkede fuglen får vi se en film fylt av varme, glød og romantikk, for en gang skyld noe ekte og virkelig rørende. Harmonien er til tider så tilstedeværende at den nesten legger seg som et skjerf om halsen. Å filme is og kulde som folk vil se på i over en time uten å gå lei, kan nok mildt sagt være utfordrende. Pingvinteamet har overbevist på det sterkeste. De har ved hjelp av fabelaktig filming fanget kulda, brakt den til deg og meg og smeltet våre hjerter med is. Hvis du skal se en film om pingviner denne uka er dette øyeblikket. Jeg sier som i flåklypa: "Dette er svart hvitt og fiine farger!" PS: Musikken er grei og bærende for filmene, men ikke regn med at du betingelsesløst vil punge ut en hundrings for å klemme den inn i platesamlinga.

FRITHJOF EIDE FJELDSTAD

BUNGEEHOPP-KONJAKKEN

Denne rakkeren av en konjakk er lagra i minst 50 år! Å drikke denne konjakk gir et adrenalinkick på linje et bungeehopp. Det eneste problemet er at den koster en 1000-lapp.

TERNINGKAST: 6

TESSERON XO

SIKOLADE-KONJAKKEN

Dette var Churchills favorittkonjakk. En sterk konjakk med et tydelig sjokoladepreg.

TERNINGKAST: 5

MEUKOW

POLAKKONJAKKEN

En testvinner fra Frankrike med det polskklingende navnet. Gjør et godt inntrykk, men når ikke helt opp med de aller beste.

TERNINGKAST: 4

NANSEN XO

FRAM-KONJAKKEN

Oppkalt etter Nansen og Fram-ekspedisjonen med et koselig bilde av Fram på forsida. Jeg synes det var litt lite smak, men kraftig alkoholsmak, men det var kanskje slik Fridtjof ville ha det?

TERNINGKAST: 4

NANSEN VS

LILLE-FRIDTJOF KONJAKKEN

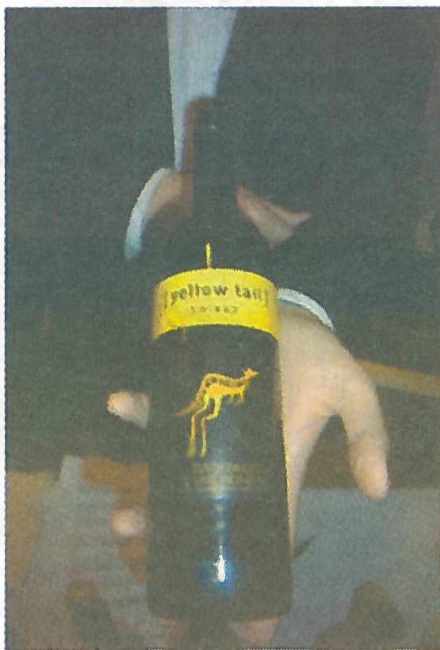
Den såkalt yngre og friskere. Som Framkonjakk, bare ikke like god.

TERNINGKAST: 3

Vin for folket

Vinsmakingen ble tatt hånd om av Utopias vinkjennere. For uvitende ignoranter, Erik og Stian. De to utvalgte vinkjernerne gjennomførte lokalet på jakt etter vin som kan passe tromsøstudentenes ganer og tomme lommebøker. I vår søken etter vinen som kommer til å bli årets studentschläger på polet, møtte vi forhandlere som var mer enn villige til å snakke om bouqet, vindis-

trikter, fylde, anelser av tobakk og sjokolade, druetyper, fuktige somre osv. Da vi fikk skutt inn at vi var på jakt etter årets studentvin, fokuserte de overraskende raskt på prisen i stedet. Våre ytterst følsomme ganer lette seg dermed igjen om en høvelig mengde med vin, uten å skjønne hvorfor forhandlerne hadde utplassert spyttebøtter ved standene sine. Her måtte det ha oppstått en misforståelse, vinen skal da drikkes! Til tross for dette kom de to utvalgte fram til et resultat, som forhåpentligvis kan hjelpe deg i vinjungelen på polet.

MAURO PRIMITIVO DEL SALENTO 2004

PRIS: 95,-

Smaken var ikke så primitiv som navnet skulle tilsi, fremmer Erik. Ja, mye smak på denne, en kraftig vin, utbasunerer Stian. Denne kan lett drikkes til kjøttretter og pasta, men ingen kanonvin, sier Erik. Pasta er vel studentmat, er det ikke, spør Stian

TERNINGKAST: 4

CORTE GIARA PAGUS SOAVE

PRIS: 85,-

Denne sklei lett nedover, sier Stian. En riktig lekkerbiskende denne her, sier Erik. Jeg kan erindre bilder av sommer, sol og skalldyr på et svaberg, drømmer Stian. En grei, lett drikende vin, som lyser opp tilværelsen i mørketiden for to stakkars søringer, konkluderer Erik.

TERNINGKAST: 5

POETICA DI NOTTE

PRIS: MELLOM 70-80 KR.

En kjip rødvin som ikke ga meg noen følelse av økt velvære, spytter Erik. Den kommer jo i seks forskjellige etiketter da Erik, sier Stian. Det klarer uansett ikke å skjule at den smaker mer som vann med konditorfarge enn vin, sier Erik.

TERNINGKAST: 2

YELLOW TAIL SHIRAZ

PRIS: 98,-

Den gule halen var noe vi ikke hadde ventet oss, eller var det Erik, under Stian. Jo, den var ikke så dum den her, sier Erik. Ja, vi kan vel si at den tok oss som en kraftig vinterstorm, eller hva Erik, sier Stian. Nja, grynter Erik. Stian påstår at det var en anelse anis i ettersmaken, Erik er litt tvilende.

TERNINGKAST: 6

En god gjerning

Etter å ha forlatt testlokalene på SAS-hotellet, sitter de tre journalistene igjen med en følelse av å ha gjort en god gjerning for våre medstudenter. I tillegg til en svak hodepine. Hvis man har 5 minutter på seg før polet stenger en lørdagsformiddag, er det jo ikke alltid like lett å velge noe som ikke smaker kjipt skvip. Særlig hvis man ikke har mulighet til å be om det dyreste og håpe at det funker (noe, som vel kanskje er realiteten for den gemene hop av Tromsøstudenter). Det var altså derfor vi ofret våre ganer for å hjelpe dere i tids og pengeøden. Skål!

varene

Studentenes sosialtjeneste Kurs- og gruppetilbud våren 2006

For mer informasjon/påmelding, ta kontakt med

Studentenes sosialtjeneste tlf 776 49050,
e-mail: sosialtjenesten@sito.uit.no

Ta ordet-gruppe

Har du vanskeligheter for å gripe ordet i grupper eller forsamlinger? Tilbudet har til hensikt å hjelpe studenter som har problemer med muntlige framstillinger i grupper. Ta kontakt for info.

Selvutviklingsgruppe

En samtalegruppe for de som ønsker å bli tryggere sosialt og bedre kjent med seg selv i samspill med andre. Gruppen møtes en gang i uken på kveldstid ut vårsemesteret.

Oppstart: 31. januar (12 tirsdager kl 1330-1530)

Påmeldingsfrist: 20. januar maks 8 studenter

Samlivskurs (prep-kurs)

Tilbud til par som vil ligge i forkant av mulig problemutvikling i forholdet. Dere lærer bl.a. å forstå følelser og metoder for hvordan dere sammen kan takle konflikter. Det er et krav at minimum en av dere er student.

Oppstart: 20. februar (3 torsdagskvelder kl 1800-2200)

Påmeldingsfrist: 8. februar maks 6 par.

Sorggruppe

Samtalegruppe for studenter som har mistet nærstående personer ved dødsfall. Dersom du har spørsmål eller ønsker å delta i gruppa ber vi deg om å ta kontakt.

Kontinuerlig opptak

Gruppe for studenter som har en rusfortid

Nytt tilbud!!

Mange med slik bakgrunn føler seg alene i studentmiljøet. Gruppen er et tilbud om å treffe andre i samme situasjon. For mer info ta kontakt med oss!

Eksamen? Skrekk og gru..

Et kurs for deg som strever med eksamensangst og som ikke får full uttelling for din studieinnsats. Kurset vil gi deg nyttige konkrete tips på hvordan gjennomføre en god eksamensperiode. Ta kontakt for mer informasjon.

Andre kurs-/gruppetilbud

Følg med på oppslag utover våren, det kan bli arrangert flere kurs og grupper enn de som er med her. Har du andre ønsker om gruppetilbud så ta kontakt.

Du e lengten imot lys,
storm og stjernevimmel,
frøet i ei jord som frys,
natt og nordlyshimmel;
sommartu når snyen fell,
sol i mørketida,
måne over kvite fjell,
løkt på vinterstia.

Du kan snakke
med meg om alt
som hører livet til.

Fra diktet "Du"
(Nordnorsk kjærlighetsang)
av Helge Stangnes

STUDENTPRESTEN

Øvre Lysthus - UiTø - 77644097 / 91342023

Drømmer du om å reise Jordan Rundt?

**KILROY er spesialister på Jordan Rundt,
backpacking og opplevelses-reiser!**

***Jordan Rundt fly fra kr 13.000,-**

***Australia fly fra kr 8.950,-**

Besøk oss i vår butikk i Strandgata 36

www.kilroytravels.no

KILROY
travels

Kulturscenen & driv

Dette skjer på huset...

Onsdag 18. januar
TROMSØ INTERNASJONALE
FILMFESTIVAL viser:

"Star wreck: in the pirkinning"
Se www.tiff.no for mer info.

Torsdag 19. januar
TROMSØ INTERNASJONALE
FILMFESTIVAL viser:

"Short 1" & "Short 2"

Fredag 20. januar
TROMSØ INTERNASJONALE
FILMFESTIVAL viser:

"Deadly myths"
"The play/Oyun"
"Punk: Attitude"
FILMQUIZ

Lørdag 21. januar
Lørdagsuniversitetet - tema:
"Kan vi overføre kunnskapene
om dyrs kjærlighetsliv til å forstå
vårt eget kjærlighetsliv?"
DJ: Sirkus Bernth

Tirsdag 24. januar
Internasjonal språkkafé
NEW AMIGOS

Onsdag 25. januar
NORDLYSFESTIVALEN:
Sizzle Ohtaka og Tromsø
Kunstforsyning

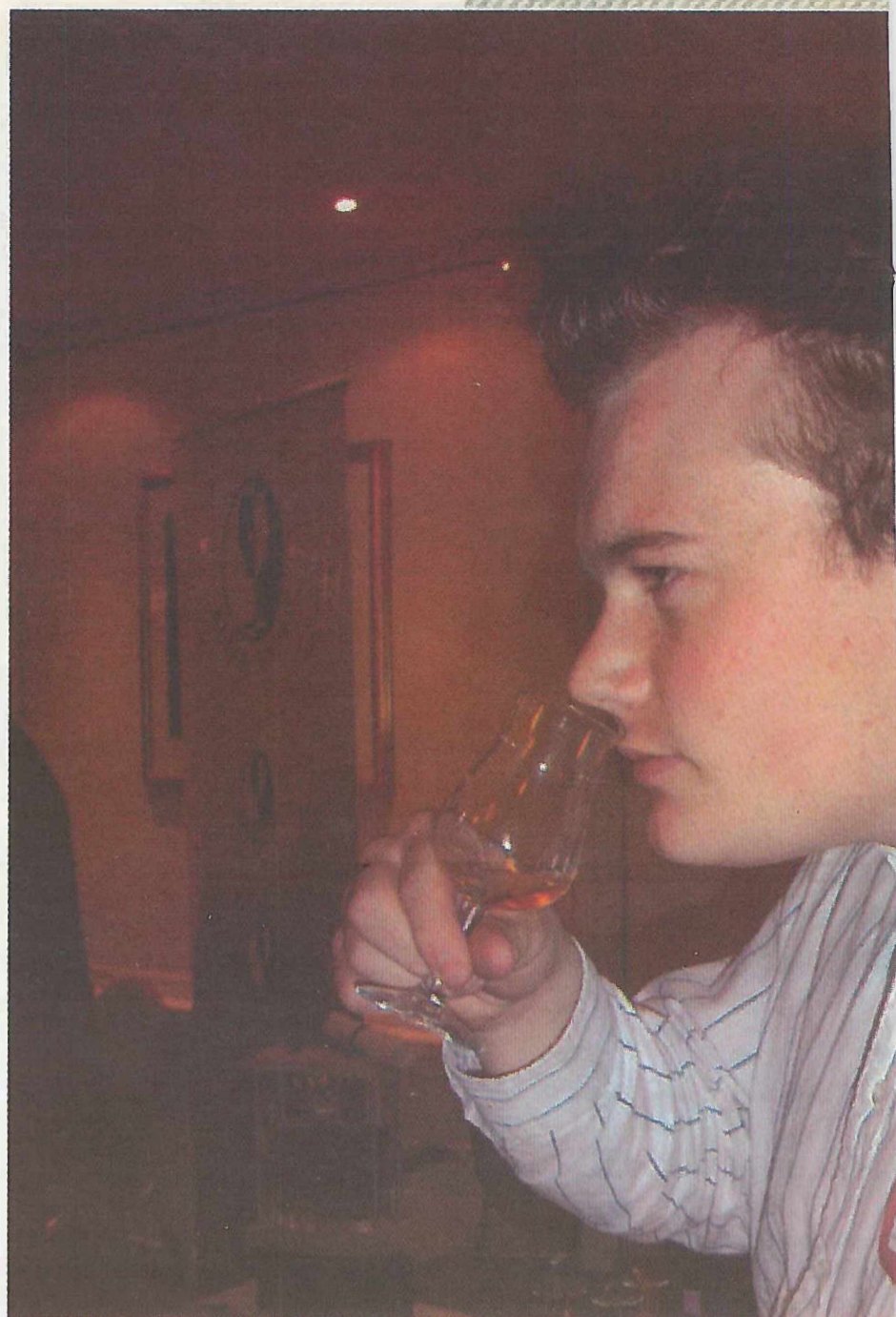
torsdag 26. januar
NORDLYSFESTIVALEN:
Rythm Overdrive

Fredag 27. januar
FredagsQuiz med Helge og Stig
DJ Arctic Voice

Lørdag 28. januar
Lørdagsuniversitetet - tema:
"Finnes det en kjærlighetens
sosiologi?"
DJ Morten

Tirsdag 31. januar
Internasjonal språkkafé
NEW AMIGOS

Billetter selges i Driv café. Følg med på www.driv.no for programoppdateringer.
15 % studentrabatt på all mat fra vår rikholdige meny - ta med studentbeviset.

GAMMEL: Konjakken er minst 50 år, men mest sannsynlig en god del eldre.

Utropia tester p

Lyst på noe godt å drikke på
nyåret? Utropia sendte tre
tørste journalister på vin og
brennevinssmaking, for å
finne studentvennlige drikk-
kevarer blant nyhetene på
polet.

TEKST: JONAS EILERTSEN, ERIK
SVEBERG DIETRICHS OG STIAN
JOHANSEN
FOTO: ERIK SVEBERG DIETRICHS
OG STIAN JOHANSEN

For noen dager siden dukket det en
e-post opp i kulturredaktørens e-post-
kasse: En invitasjon til drikkevaremesse.
Dette må tydeligvis ha vært en misfor-
ståelse, å invitere studenter til gratis vin
og brennevin, kan umulig ha vært hen-
sikten til vinimportørene. Men i stedet
for å prøve å oppklare misforståelsen,
sendte redaktøren en mannsterk de-
legasjon på 3 journalister for å dekke
denne viktige hendinga. Vi meldte oss
frivillig med mottoet: "it's a tough job,
but somebody has got to do it."

Arbeidsfordelingen

For å dekke lokalet på en best mulig
måte, uten at for mye av testingen skulle
gå i glemmeboka, delte journalistgrup-
pa seg i to. Jonas tok seg av konjakk-
esting, mens Stian og Erik tok på seg
byrden av å teste vin for folket. Noe som

slo oss i det vi entret lokalet, som var
overfylt av vin, enda mer vin, brennevin
og ost, var at det var direkte vanskelig
å vite hvor man skulle starte. Etter å ha
fått navneskilt, som bekreftet at vi var
utsendte fra Utropia, undret nok man-
ge vinforhandlere på hvorfor det stod
tre siklende studenter midt på gulvet.
Etter å ha summet oss og prøvd å innta
en litt mer profesjonell positur, skilte vi
altså lag og tok del i drikkegildet.

Konjakk

Eilertsen fikk altså det harde ansvar for
konjakksmakinga. Etter x antall til dels
laaaange ølkvelder på Driv, kan det kan-
ske være litt greit å drikke noe alterna-
tivt, som konjakk.

BACHE-GABRIELSEN PURE & RUSTIC
FROKOSTKONJAKKEN

Dette skal visstnok være frokostkonjak-
ken (det er tydeligvis et ukjent marked
for konjakk til frokostkaffen). Rein kon-
jakk uten tilsetning er som den lover,
rein og ubehøvlet. Ville sikkert vært
god å ha på fjelltur.

TERNINGKAST: 5

BACHE-GABRIELSEN XO
ARNE VIDAR MOEN-KONJAKKEN

Du går ikke feil med klassikeren. Litt
som fotballspilleren Arne Vidar Moen.
En veteran som presterte år etter år.

TERNINGKAST: 4

BACHE-GABRIELSEN HORS D'AGE

lsjef

punk. Jeg har faktisk aldri sett så gode musikkdokumentarer før. I Film Fra Nord-programmet er det kortfilmen

Trygve [med hjertet i postkassa], som er så søt, morsom og intelligent at den fortjener å bli nevnt.

Smal film for et stort publikum

TIFF er Norges største filmfestival og desidert Tromsøs største kulturarrangement. Det er bare å legge fra seg bøker, arbeidslyst og disiplin, TIFF krever oppmerksomhet døgnnet rundt!

TEKST JOEP AARTS

Tromsø International Film Festival arrangeres for 16. gang i år. Festivalen braket løs tirsdag 17. januar og frem til 22. januar er det mye, mye film og like mye fest og god stemning. Det vises film på Fokus, Verdensteatret, Driv, Kulturhuset og på det nyåpnede Hålogaland Teater. Festivalen har sitt eget offisielle utested på Strut, der man kan ta en pause fra filmene og slå av en prat med andre filminteresserte.

I tillegg organiseres det en del fester og konserter denne uken. Torsdag er det for eksempel konsert med Kolar Goi på Strut og på fredagen finner Tromsø Filmklubbs tradisjonsrike filmfest sted på Driv.

Programmet er delt opp i flere bolker, blant annet et konkurranseprogram med internasjonale godbiter som konkurrerer om festivalens egen pris, Aurora-prisen. Et fast innslag er kort- og

dokumentarprogrammet Film fra Nord, der det beste som er lagd i det nordlige Norden, Russland og Canada settes opp. Ellers er det et spesielt fokus på Sør-Afrika etter at Tromsø ble første ambassadørby til Stiftelsen 46664.

Det kommer en god del gjester også, en god del kvinnelige regissører, afrikanske filmmestere, og politikere (åpningsfilmen *Oljeberget* handler om statsministerens valgkamp). Og ikke glem å ta en kikk på seminarerne, hva med alkohol i finsk film for eksempel?

Det anbefales å bestille billetter i god tid før visningene, mye av det som vises blir fort utsolgt. Da gjenstår det bare å ønske alle en fantastisk festival og god film!

Utopia anbefaler:

- *Walk the line*. Førpremiere på filmen om countrylegenden Johnny Cash
- *Star Wreck: in the pirkinning*. Finsk sci-fi parodi.
- *Metal: a headbanger's journey*.
- *Panserkrysseren Potemkin vs. Cleaning Women*. Russisk stumfilmklassiker med finsk intergalaktisk, industriell disco-rock
- *Paradise Now*. Portrett av palestinske selvmordsbombere.
- *Look both ways*. Australsk film om Døden, Livet og meningen med det hele.

Blodig brud

Teateraksen inviterer til tragedie, og lover at publikum skal få både bryllup, blod og bevertning for billettene.

TEKST/FOTO: ANDREAS MYRVOLD

Studentteateret Teateraksen, har i forhold til fjorårets komedie "What the butler saw"; denne gang beveget seg i en langt mer dramatisk retning. Tragedien "Blodbryllup" av Federico Garcia Lorca omhandler ungjenta Bruden, som planlegger å rømme fra sitt eget bryllup med sin tidligere forlovede. Teateret er i disse dager ganske opptatt med å finpusse stykket som har premiere på Rådstua Teaterhus 25. Januar.

Alternative virkemidler

De involverte kan fortelle at de har planer om å gi publikum en teateropplevelse litt utover det vanlige. – Vi vil prøve å trekke publikum inn i stykket blant annet ved å servere de i bryllupet. Det er i utgangspunktet et spansk stykke, og derfor vil det også bli innslag av flamenco, forklarer Marie Hundevaldt Dahl, som spiller Tjenestejenta. – Det er også en del surrealistiske scener med ikke-menneskelige ka-

rakterer, slik som for eksempel "Natten"; tilføyer hovedrolleinnehaver Hanne Indregård.

Det er teatergruppens instruktør og regissør, Jill Forrest, som har skrevet inn disse karakterene, og de har valgt å ta i bruk andre poeters verk for å gi en ny dimensjon til oppsetningen, blant annet dikt av André Bjerke.

– Lorca var egentlig poet, så det blir mye metaforer, forklarer Dahl.

Lidenskap

Lorca blir regnet som en av Spanias mest anerkjente forfattere, og lidenskap og dramatik er gjennomgangstemaer i hans verker. Selv sa Lorca at "Ekte kunst kan bare finnes der døden også er til stede"; noe som skulle vise seg å være litt for sant, i den forstand at han selv ble myrdet for sin homofile legning under den spanske borgerkrigen i 1936, bare 38 år gammel.

Skuespillerne forteller at stykket er sammensatt av en rekke forskjellige elementer slik som konflikter mellom samfunn og individ, og ikke minst de alltid aktuelle temaene svik og tapt kjærlighet.

– Det handler om å følge sine egne følelser, forklarer Henrik Schalén. Selv spiller han brudens tidligere forlovede Leonardo, som er et godt eksempel på denne handlemåten.

BILDETEKST: I og med at jeg ikke vet hvilket bilde vi skal bruke vet jeg ennå ikke hva som skal stå her.

Vårsemester i filmens tegn

Filmens begynnelse, Charlie Kaufman og håp er noen av temaene filmklubben skal innom i vårens program.

TEKST CLEMET ASKHEIM
FOTO RUTH HELEN TORHEIM

Tromsø filmklubb satser i vårens program på et bredt spekter av filmopplevelser, alt fra Bollywoodfilmen "Kabhi Kashi, Kabhi Gham", til stumfilmer i svart/hvitt fra filmens begynnelse. Programansvarlig, Runa Halsør, mener dette programmets hovedstyrke er bredden.

- Det er masse forskjellig både på den måten at vi viser filmer fra mange ulike land og filmer fra flere ulike tidsepoker. Noe av det jeg gleder meg veldig til er tre filmer vi skal vise fra henholdsvis Marokko, Libanon og Iran. Filmen "West Beyrouth" som foregår i Beirut under utbruddet av borgerkrigen i 1975, hvor byen deles i en kristen og en muslimsk del, den iranske filmen "Gabbeh" og filmen "Ali Zaoua" som handler om noen gatebarn i Casablanca. Endelig kan vi også vise en Bollywoodfilm, noe vi har hatt lyst til lenge.

Tro, håp og kjærlighet

Etter å ha vært gjennom temaene tro og kjærlighet de to foregående semestrene, vil Halsør gjerne trekke fram det

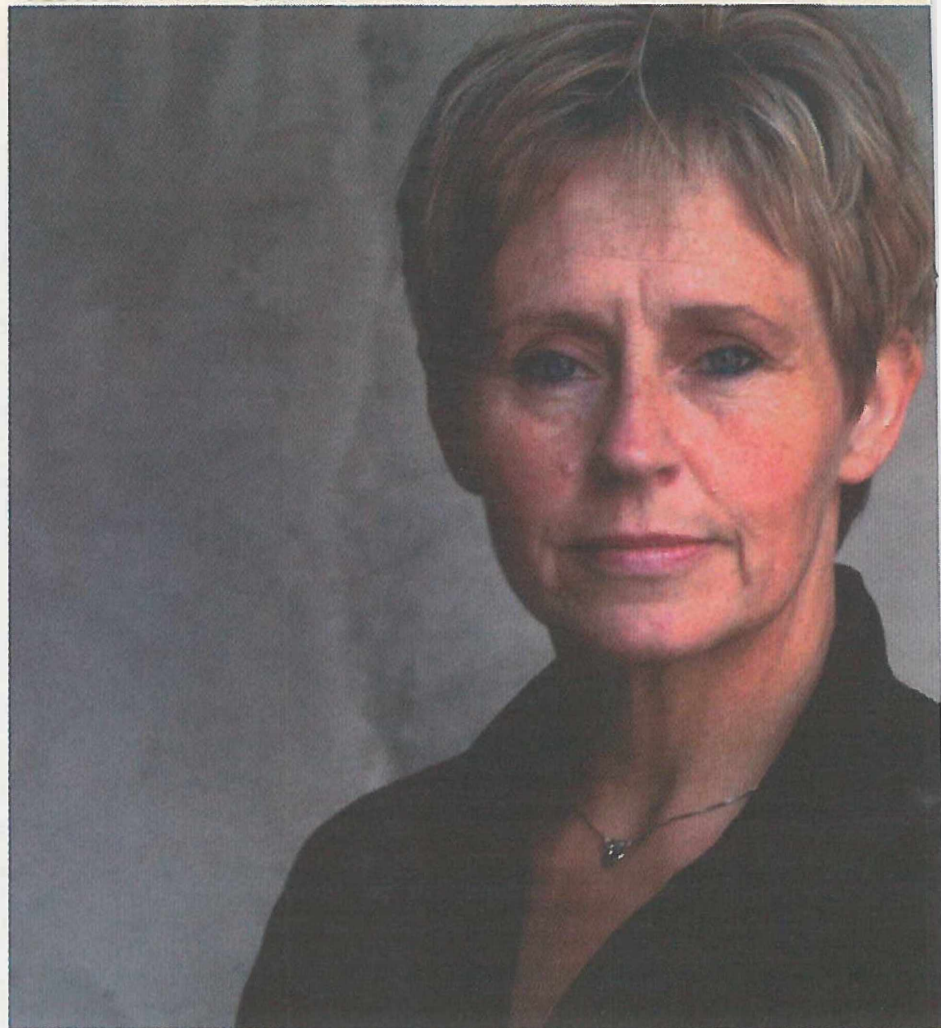
siste temaet i serien, nemlig håp som skal kjøres dette semesteret. Åpningsfilmen under denne vignetten er "The end of the century - the story of the Ramones", der Egon Holstad skal innlede med spørsmålet - Finnes det håp for rocken? De to andre visningene med håp som tema, vises i samarbeid med henholdsvis Fredssenteret og Støttesenter mot incest. Det er snakk om filmene "11. september", elleve historier fortalt av elleve ulike regissører som alle ser 11. september på ulike måter og fra ulike steder og "The Warzone" som omhandler incest.

- I tillegg til et tradisjonelt regissørtema hvor vi skal vise tre Hitchcock filmer, skal vi i år forsøke oss med et manusforfattertema. Da endte vi opp på den originale og relativt kjente Charlie Kaufman, hvor vi har valgt ut "Being John Malkovich", "Adaptation" og "Eternal sunshine of the spotless mind".

Filmens begynnelse heter et annet tema, der filmklubben åpner med et lite seminar om filmhistorie, for deretter å vise tre stumfilmer i svart/hvitt.

- Filmklubben vil gjerne gi et tilbud utover vanlige filmvisninger, og filmhistorieseminaret er et eksempel på det. I tillegg har vi et samarbeid med nordnorsk filmsenter om å vise lokale filmer.

Første visning er onsdag 1. februar klokka 1900 og deretter onsdager samme tid og lørdager klokka tre på verdensteateret.

Travel festi

Utopia traff den travelt opptatte Martha Otte på kontoret til TIFF på Verdensteatret. Noen dager før festivalstart var det fullt kjørt med mobiler, telefoner, folk og støy. Intervjuet fant sted på trappene.

TEKST JOEP AARTS

Vil du fremheve noe spesielt i år i forhold til programmet?

- Det er utrolig vanskelig å fremheve noe fremfor noe annet, men vi har et interessant og sammensatt program med noe til enhver. Det er for første gang mye dokumentarfilm i konkurranseprogrammet. I tillegg har vi aldri hatt så mange kvinnelige regissører. Sammenfattende kan jeg si at vi har et spennende og ukonvensjonelt program i år.

Tiff har fått et nytt visningssted, det nyåpnede Hålogaland Teater. Kan du fortelle noe om det?

- Vi har slitt med sprengt kapasitet i mange år, og vi har lett etter en løsning lenge. Jeg gleder meg veldig til visningene på HT, det er en flott sal og vi har prøvd å få til et representativt program der. Jeg håper publikum finner veien dit, og at man ikke føler at det er for langt unna. Og ellers får folk bare bli der og se film, det er til og med kafé i foajeen!

Fokus på Sør-Afrika

Hvorfor har dere satt fokus på Sør-Afrika i år?

- Vi pleier å ha et sideprogram der vi setter fokus på et visst land eller område. At det ble Sør-Afrika i år er på grunn av 46664-Mandelakonserten. Tromsø har fått status som ambassadørby og vi vil gjerne følge opp arbeidet som ble satt i

gang av 46664. Dette er vårt lille bidrag til å øke bevisstheten rundt HIV/AIDS. Men filmene handler ikke bare om HIV/AIDS, poenget med sideprogrammet er jo også å bli kjent med en annen filmkultur.

Hvilke gjester har dere i år?

- Det er selvfølgelig noen gjester fra Sør-Afrika som skal presentere filmene sine. Så kommer blant annet den første svarte regissøren i Sør-Afrika, Ramadan Suleman.

Ellers kommer statministeren og fire andre ministre. Det får holde! Jeg forventer at åpningsfilmen *Oljeberget* kommer til å bli festivalens mest kontroversielle og håper at den skaper en verdidebatt.

Seminarer

Hva med seminarene?

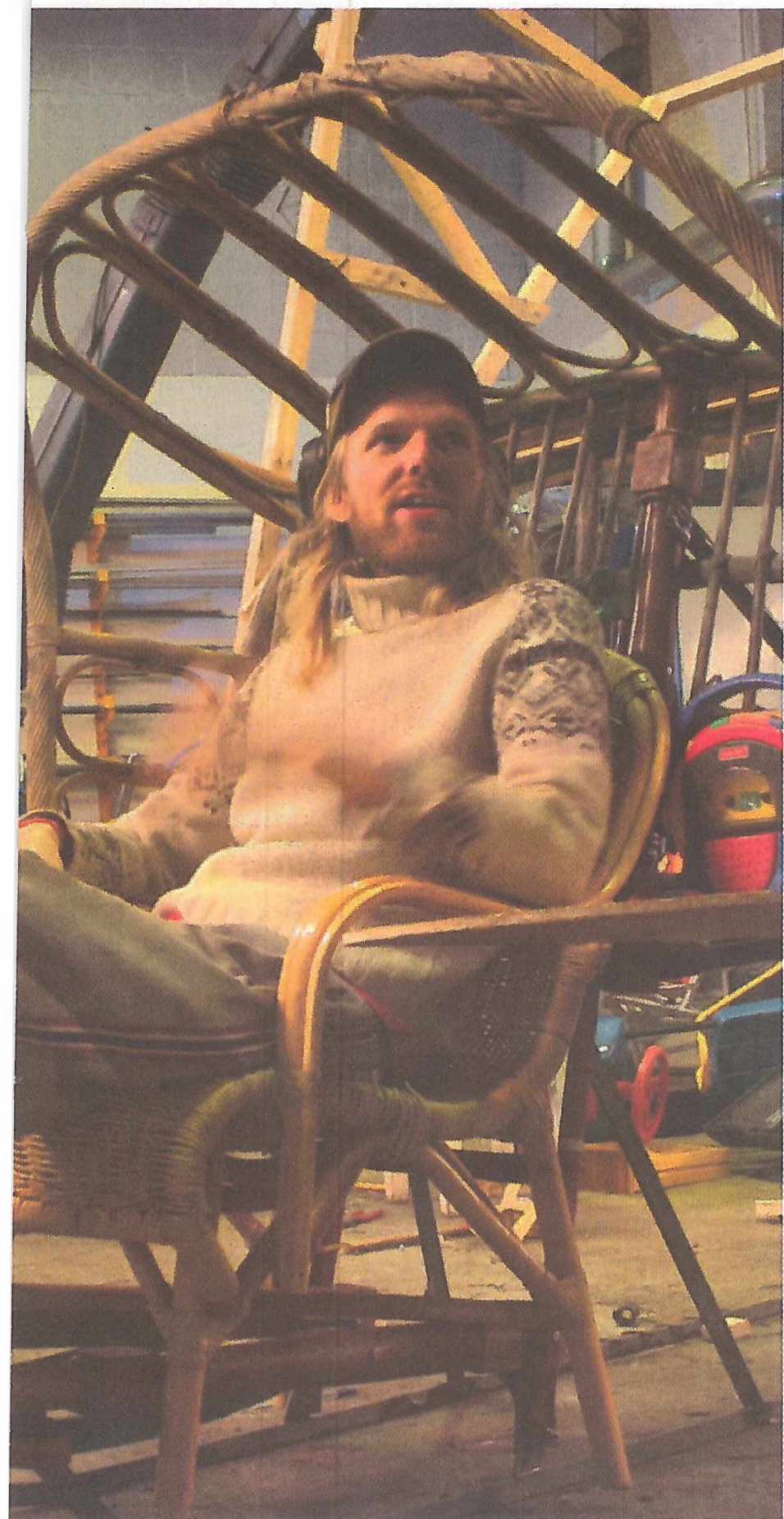
- Jeg vil spesielt fremheve seminaret til Norsk Filmkritikerlag som heter "Seks gode grunner til å elske en film". Kulturministeren kommer til å delta og det er absolutt ingen høy terskel på dette populære seminaret.

Hva har dere gjort for å løse billettproblemer fra i fjor?

- Vi har økt bemanningen i tillegg til at vi har utvidet salg av rabattkort og mulighet til å bestille på nett. Katalogen kom også tidligere i år.

Og ellers, noen siste forventninger eller tips?

- Jeg er mer opptatt av kvalitet enn kvantitet og er veldig lei av journalister som kun er opptatt av besøkstall. Ja, vi er Norges største filmfestival, og andre festivaler definerer seg etter TIFF, men jeg synes det viktigste er at folk skal få en god festivalopplevelse. Når det gjelder filmtips, så vil jeg nevne *Look both ways*, *Star wreck [in the pirkinning]* og musikkdokumentarene om metal og

Søppel

thony har satset på et Star Wars-tema, mens Marek har laget en mer skrekkfilm inspirert sparkstøtting, med innslag av taksameter og mekaniske audio-effekter. Justdal jobber med å feste et Rickshaw-overbygg på sin rustne spark. Det er en massiv konstruksjon, selv om den enda mangler en del på å være klar til utstilling.

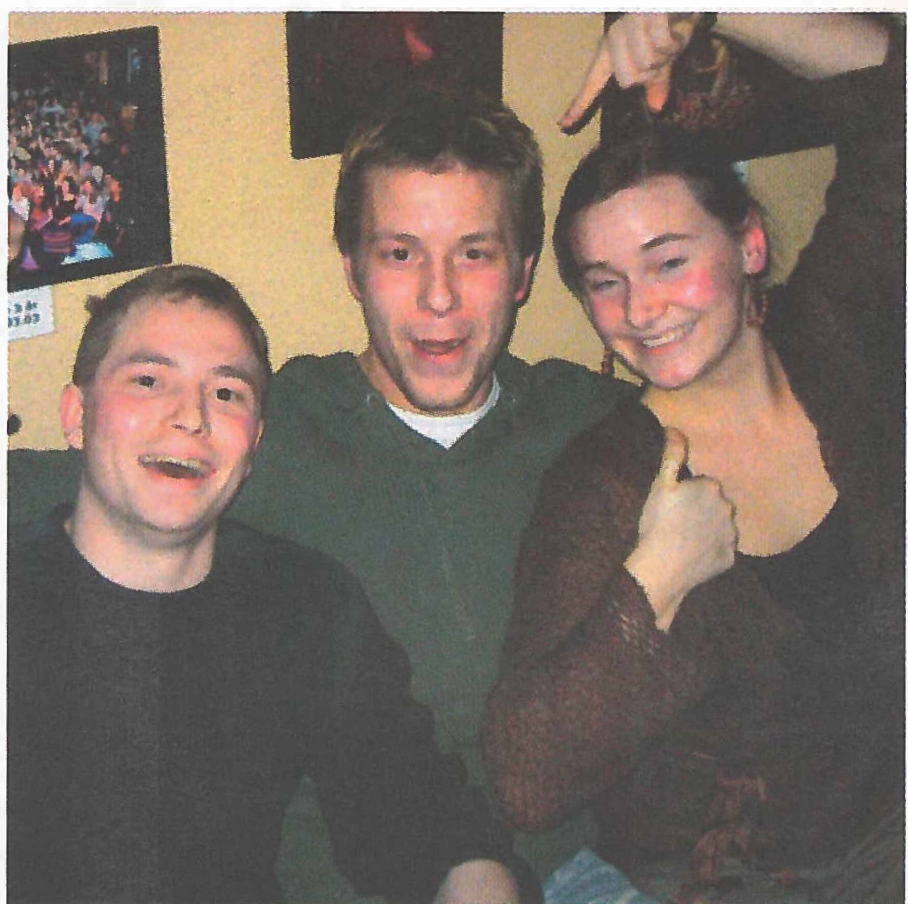
– Den røde tråden i det vi gjør er gjenbruk av søppel. Grunnen til at jeg lager en Rickshaw-spark er for at den skal passe inn i kick-off opplegget. Vi skal ha et tropisk telt, med milkshakeservering fra vår såkalte "Wunderbar". Den er langt ifra ferdig, og det er kitchet og detaljene som gjør det bra. Jeg er inspirert av både sigøyner og indisk estetikk.

Workshops til sommeren

Electro Trash har fått 100.000 kroner i

støtte fra Norsk Kulturråd, og skal i sommer prøve å få til et nordisk prosjekt på Karlsøyfestivalen. I forkant kommer de til å forberede seg et par uker, og i den sammenheng skal de få tak i internasjonale kunstnere for å holde ulike workshops. Justdal håper at flere vil vise interesse for det de holder på med, og at det lar seg gjøre å ordne et tilholdssted der de kan jobbe kontinuerlig.

– Vi håper å kunne verve folk på sikt, og dessuten er det flere typer kunstgrupper som burde linke sammen. Drømmen er å få et permanent verksted, og vi har søknad inne om å få midler fra kommunen. Jeg vet det er flere grupperinger for eksempel på universitetet. Hvis folk er interessert, så er det bare å ta kontakt. Det går an å stikke innom Grønn Hverdag i sentrum for eksempel.

HAR PLANENE KLARE: (f.v.) Erik Solbakken (Rigg), Haakon Nordrum (Kulturstyreleder), Jennifer A.L. Nunn (Riggsjef)

Tidenes semesterprogram

Kulturstyreleder på Driv, Haakon Nordrum, har planene klare for vårens program på studenthuset. Det blir mer enn konserter.

Tekst/Foto ANDREAS MYRVOLD

Nordrum har hentet inspirasjon i Trondheim, og nå lanserer han hva som kan bli et av tidenes beste program. Med både nye og gamle ideer har han kokt sammen et forhåpentligvis velsmakende heksebrygg. Et av de mest spennende nye tilbudene er "Åpent Hus", der samtlige etasjer i huset skal brukes til en mengde varierte aktiviteter.

– Vi har satt av to dager hvor hele huset er åpent, med opptil åtte arrangementer på en gang.

Nordrum frister med vanlig diskotek, rocke dj, konsert, chill out lounge og whiskeybar, plassert på tenkelige og utenkelige lokasjoner rundt i huset. Visjonen er å få mer ut av et hus med mange etasjer og minst like mange muligheter, der han håper responsen vil stå i forhold til innsatsen.

– Det kommer til å bli det beste semesteret i Drivs historie, ikke minst fordi de frivillige er veldig engasjert.

Temafester og live rollespill

Quizmaestroene Helge og Stig vil fremdeles legge beslag på noen fredager, men i vår blir det bare en gang i måneden, noe som også gjelder for Club Jamaica. I stedet kommer stand-up show og månedlige temafester, der planen er å bruke de samme temaene fra år til år. Først ut er "Mardi Gras"-tema 24. februar, inspirert av festivalen i New Orleans. Deretter følger "Tidsmaskin", og "Goth-Night" før "Brenn boka på bålet" avslutter eksamensperioden 9. juni.

– Planen er å gjøre temafestene til tradisjon, fordi kontinuiteten skaper forventning blant studentene fra år til år. Det er også funnet plass til nisjeinteresser som LAN og live rollespill. "Driv-Con" vil blant annet innebære et 48 timers rollespill innenfor byggets fire vegger, noe som unektelig høres interessant ut. Kortspillfantastene vil også få sitt, da Driv arrangerer åpne studentmesterskap i både poker og amerikaner.

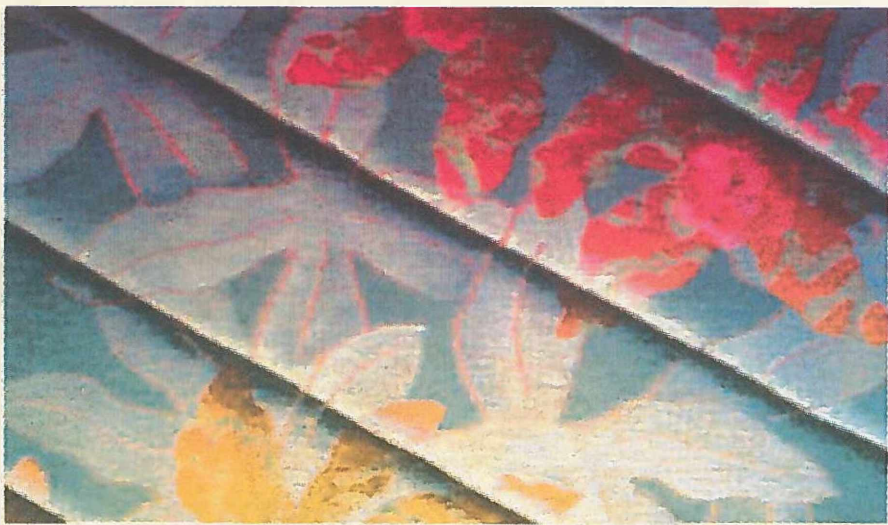
Larm

I disse dager er det TIFF som står på plakaten, men under vårens desidert største happening, nemlig by:Larm, vil Driv ikke ha mindre enn tre scener. Både delvis kjente og mindre kjente band skal på scenen, og det vil bli noe for ethvert øre, med tanke på disse tre scenenes forskjellige profil. Ska, black metal og singer/songwriter er blant stilartene som vil presenteres under det tre dager lange bransjetreffet. Blant bandene finner man for eksempel Insense, Ping, My Midnight Creeps, The Captain&Me, The Goo Men, Monomen og en haug andre. Når larmen svinner hen, vil det som vanlig presenteres musikalsk underholdning fra de øverste hyllene i en mer vant form.

– Som regel blir det konserter på onsdager og torsdager. Foreløpig er Minor Majority i boks. Kanskje blir det også en ny runde med "Tromsø Rock Battle", men dette er ikke avklart.

På onsdager vil det innføres et nytt konsept der planen rett og slett er å skape god stemning, blant annet ved å lodde ut konsertbilletter og spille hva Nordrum karakteriserer som *trivselsrock*.

– "Lille lørdag" vil bli et bra alternativ til de som er lei av å gå på Strøket på onsdager. Folk kan komme å møte medstudenter, i stedet for å henge ut med 18-åringene i buffalosko.

Levende vevkunst

Nordnorsk kunstmuseum startet det nye året med å stille ut tepper av billedvevkunstnerne Marianne Magnus og Ellen Lenvik. Kunstmuseumsgjengerne hadde problemer med å holde fingrene av kunsten i begeistring.

Tekst / Foto IDA WALENIUS

Marianne Magnus og Ellen Lenvik jobber med billedtepper som uttrykksform, de er begge fra samme generasjon og er blant de fremste utøvere i Norge på sitt område. Kunstnerne jobber i samme format og fargeskala. Med motivvalgene utfyller de hverandre og selv om man kan si at det er to separatutstillinger, snakker billedteppene sitt eget språk gjennom forskjellen i uttrykket til de to kunstnerne.

Ornament

Marianne Magnus arbeider med spelsau ull på samme måte som en maler bruker maling, hun bruker bevisst vevens naturlige horisontale, vertikale og diagonale linjer. Magnus har sin utdanning fra Statens Håndverks- og Kunstindustriskole og Oslo Husflidskole. Ornamentikk har en sentral plass i hennes arbeider, dette kan man også se i vevkunstens historie. Man kan se den gamle norske teppetradisjonen utvikles til et dristig nytenkning under Magnus' ivrige fingre.

Nattstemninger

Ellen Lenvik arbeider med organiske former og arbeidene blir omtalt som nattlige stemninger, jeg ser meg enig i at bildene gir assosiasjon til nattlige vandringer i sommermørke, men likeså til høst og vintermørke. Lenvik arbeider med mørke farger og bryter det hele med kors, skyer, og bølgende linjer som gir bildene rytme og bevegelse. Motivene som legges i et repeterende mønster gir hun en halv relieffvirkning. Dette er med på å gi teppene den dunkle fløyelsmyke stemningen.

Fristende

Billedvev gir kunstverkene en helt annen uttrykksform, til motsetning fra om de hadde vært utført som maleri. Securitasvaktene på Nordnorsk Kunstmuseum måtte mer enn en gang under åpninga stoppe ivrige kunstmuseumsgjengerne fra å berøre teppene. Dette blir en svært naturlig del av det å se på teppene. Lenviks tepper har et fløyelsmykt dunkelt uttrykk som inviterer til berøring. Magnus' uttrykk gir øyet illusjonen av urolighet, men samtidig en svært markant og konsis strek og en optisk skyggelegging som gir plastisitet. Derfor blir ønsket om å berøre teppene til tider for fristende. Billedvev har siden sin storhetstid fått en svært lav status i samfunnet, men med denne utstillingen viser Magnus og Lenvik at billedveven har sin plass som kunstnerisk uttrykk på lik linje med malerkunsten. Dette er en utstilling til stille ettertanke, hvor man skal la farger og stemninger få gi fantasien fritt spillerom.

Beskows bilder

Nordnorsk kunstmuseum stiller for tiden ut en opplevelsesutstilling for barn i alle aldre. Utstillingen gir oss innblikk i et knippe bøker fra Elsa Beskows verden. *Putte i blåbærskogen*, *Nissene i hatten* og *Tante Grønn*, *Tante Brun* og *Tante Fiolett*. Utstillingen markerer at det er hundre år siden unionsoppløsningen med Sverige.

Svenske Elsa Beskow (1874-1953) var av norsk slekt på farsiden, men vokste opp i Stocholm. Hun fikk ganske så avansert utdanning i forhold til datidens kvinner og fikk også kunnskap om pedagogikk. Hun fikk sin kunstutdanning fra Konstfackskolan og jobbet deretter som tegnelærer. Det som er unikt med

Beskows bøker er at hun både skrev og tegnet dem. Illustrasjonene er utført i akvarell og man ser klart århundreskiftets lineære Jugendstil, og kan gjerne ses i sammenheng med engelske illustratører og den engelske Arts & Crafts bevegelsen.

Utstillingen gir innblikk i Beskows bøker, samtidig som den minner deg på hvordan det var å være barn, det er også et eget tegnerom, med tegnekonkurranse for barn. Anbefales for alle aldre.

"I Elsa Beskows verden" holder åpent til slutten av mars

Strømførende

I et bortgjemt verksted på Skattøra gjør entusiastene i Electro Trash seg klare til årets første utstilling. Temaet denne gangen er sparkstøtting.

Tekst ANDREAS MYRVOLD
Foto THERESE-MERETE MARIEN-BORG LINDSETH

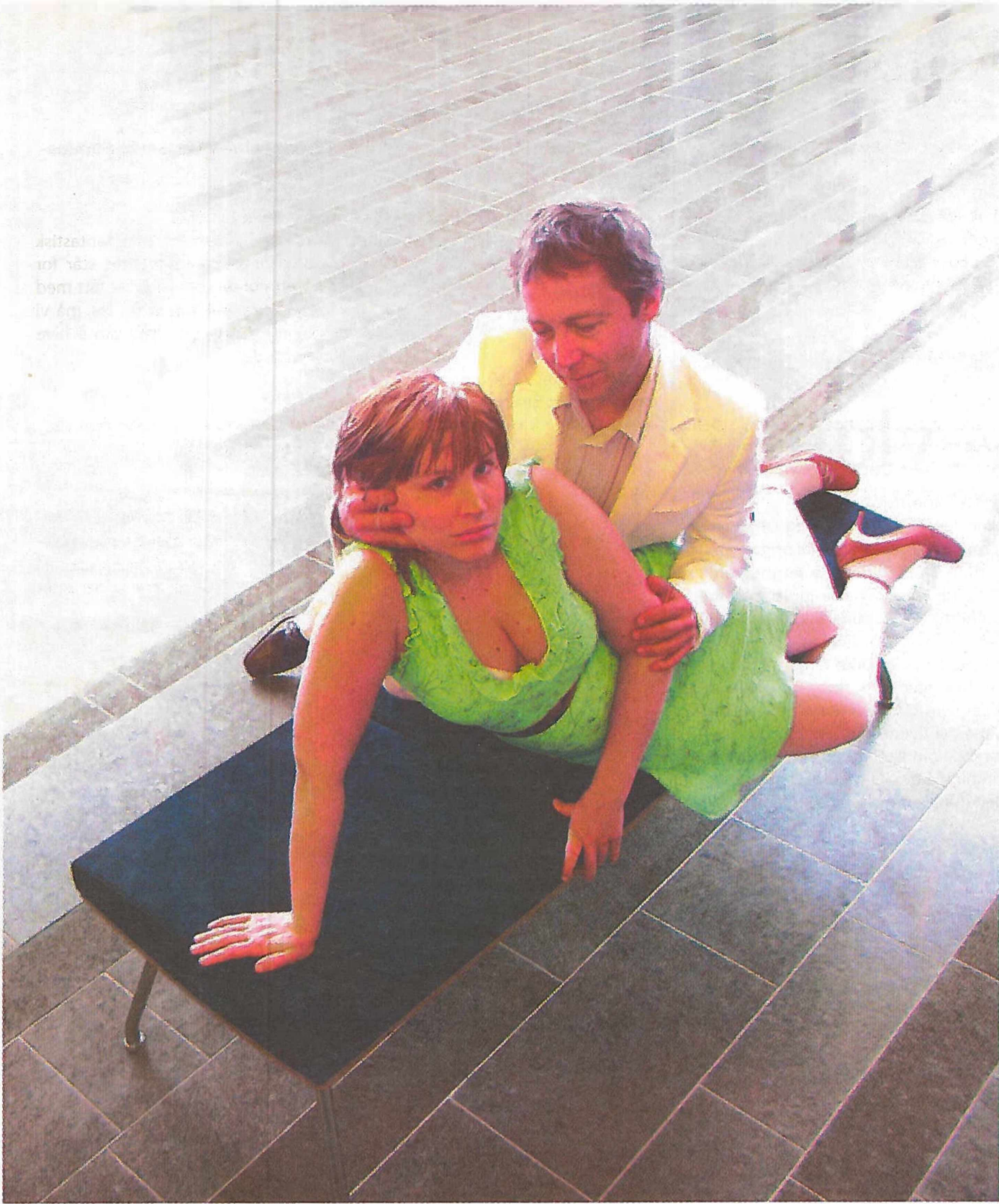
Tre av gruppens artister har kommet lang på vei med sine prosjekter, og både Espen Justdal, Anthony Tessier og Marek er travelt opptatte med å legge hånd på verkene sine. Utstillingen i sentrum kommer til å finne sted i begynnelsen av februar.

– Dette er en teaser for å sparke igang 2006. I februar en gang blir det kick-off,

der vi ønsker å verve folk samt å spre budskapet. Vi må muligens skru hjul på sparkene i tilfelle det blir lite is. Electro Trash er en gruppe uten et fast antall medlemmer, men prosjektet har mange støttespillere, blant annet Grønn Hverdag, Renovasjonen, Tvibit, Insomni-festivalen og Karlsøyfestivalen. – Selv kaller vi oss "Mix Master". Det er foreløpig ikke et permanent opplegg, og vi kan derfor ikke tilby noe drop-in, forteller Justdal.

Basert på resirkulering

Ideen bak er å lage kunst basert på resirkulering, og de bruker i stor grad ting som andre har kastet i sin produksjon. Særlig er kasserte elektriske gjenstander en gjenganger i gruppens installasjoner. Forløpig er det 3 sparkere som står under oppføring i verkstedet. An-

Kulturredaktør
Andreas Myrvold

NENS VI VENTER PÅ VERDENS UNDERGANG

Endret kosmikk

Kjære damer, herrer og medfanger i eksistensen. Da kan jeg som dere alle vet ønske velkommen til det nye og bedre året, som så langt har gått påaktet hen i selve forvirringens tegn. Det er neppe alle som har lagt nevneverdig merke til det, men vi befinner oss faktisk i fremtiden. Vi har nå beveget oss såpass langt inn i det nye milleniumet at det er på tide med en liten statusrapport. Ikke uventet er ting blitt annerledes enn det vi forventet. Teknologien er verken nådd så langt eller kort som vi kanskje tenkte den skulle. Kvanteforskningene i vårt forhold til forbruksteknologien som vi hadde på 90-tallet har på et vis stagnert. Grunnen er ikke at det ikke forskes frem stadig mer kompakte og forbrukervennlige dingser, men at vi ikke bryr oss lenger.

Kan en mp3 spiller i kredittkortformat erstatte direkte mellommenneskelig kontakt? Her blir det litt vel mye latterlige selvfølgeligheter. Samtiden vil være den samme, selv om trendene forandrer seg. Men la oss likevel konstatere at ting er i ferd med å skje, noe er i gjære og rugden trekker over hustaket. Et stikkord er kanskje globalisering, men tendensen til generelt større aksept for alt og alle på de fleste plan er i ferd med å gjøre noe med vår persepsjon. Uviskelsen av nisjer er kanskje et fenomen som forekommer oftere på litt mindre plasser, men poenget er at kulturkryssninger av det meste er i ferd med å utvanne gruppetilhørigheter, om ikke individuelt særpreg.

Finne seg sjæl ut av ræva med andre ord. Opplysningen gir et nytt og bedre grunnlag både for utøvelse og opplevelse av ulike kulturformer, men likevel ligger det hele tiden en spirende følelse av at den kosmiske grunntonen har endret seg over natten. Hippienes idealer er integrert og nå står vi på rebellenes skuldre og forsøker å finne balansen. Det hele, altså eksistensen, har blitt uoversiktlig, og mengden med inntrykk som åpenbarer seg gjennom de nyåpnede sanskanalene kan vanskelig fordøyes i tilstrekkelig tempo etter hvert som utforskningen av ukjente arenaer går over stakk og stein. Dessverre har mange gjort hederlige forsøk på å forkludre dette utvilsomme fremskrittet, men heldigvis kommer rocken aldri til å dø.

Ferske teaterideer

Ferske Scener setter opp Harold Pinters "Ashes to ashes" med ferske ideer og nye tanker om næringslivs-samarbeid.

TEKST JONAS EILERTSEN

Hovedrolleinnehaver Bernt Bjørn og instruktør Kristin Eriksen Bjørn var begge med i Totalteatret. En friteatergruppe som ble startet i Tromsø i 1984 og som leverte noe av det beste friteaterproduksjonene i Norge. Etter at Totalteatret ble nedlagt dannet de Ferske Scener i 2003.

– Det gar vært befriende å starte opp for oss selv, sier Bernt Bjørn.

– Vi har nå blanke ark og kan forholde oss mer prosjektbasert til produksjonene. Vi jobber ikke bare med Ferske Scener, resten av tiden jobber vi frilanse, forteller Kristin Eriksen Bjørn

Pinter og "Ashes to Ashes"
Sammen med Hege Aga Rogstad set-

ter de nå opp nobelprisvinneren Harold Pinters "Ashes to Ashes". Tittelen kan selvfølgelig ikke oversettes, da den spiller på den geniale Bowie-låta "Ashes to Ashes". Alt annet ville vært et overgrep mot den gode David.

– Vi holdt på dette av stolen da vi hørte at Harold Pinter fikk Nobelprisen i høst. Da hadde vi jobbet i nesten to år med prosjektideen, sier Bernt Bjørn

– Stykket handler om et par som sliter, sånn sett er ikke stykket det mest politiske stykket til Harold Pinter. "Ashes to Ashes" er heller ikke en historie fra A til Å. Den er mangfoldig, intellektuell og følelsesmessig på samme tid forklarer Eriksen Bjørn

Utsolgt i Oslo

Stykket skal settes opp under Nordlysfestivalen og har premiere 28.januar. De skal også på en liten turné. De skal spille to forestillinger i Oslo og begge på Nationalteatret er allerede utsolgt. – Det er fryktelig gøy å få spille på Nationalteatret. Enda morsommere er det at begge forestillingene er utsolgt,

uten noe forhåndsreklame. Her er det jungeltelegrafene som har gått. Vi håper likevel å få spille en forestilling til, forteller Kristin Eriksen Bjørn

Samarbeid med næringslivet

Ferske Scener har også inngått samarbeid med næringslivet. Det blir en gjensidig avtale, hvor næringslivet får tilbake med kurs, forestillinger og Ferske Sceners kompetanse.

– Dette har vært litt "fy fy" i teatermiljøet, men den tiden er forbi. I et gjensidig samarbeid er det mye å vinne for begge to, forteller Bernt Bjørn

– I Oslo er det et firma som har 12 skuespillere ansatt, som driver med kurs o.l. for næringslivet. Dette fungerer også som en gulrot for oss, de ville aldri brukt penger på oss hvis vi bare fikk 1ere og 2ere, sier Eriksen Bjørn

Men hva hvis dere ville spille Brecht, som ofte angriper kapitalismen?

– Jeg tror ikke de ville reagere. Vi har fortsatt fullstendig kunstnerisk frihet, forteller Eriksen Bjørn

Diverse

Lørdagsuniversitetet

21.01.06

Driv, 13:00

"Kan vi overføre kunnskapene om dyrs kjærlighetsliv for å forstå vårt eget?" Eivind Røskaft fra Institutt for biologi ved NTNU holder foredraget.

Kill Buljo

21.01.06

Rica Ishavshotel 18:30

En serie med vanvittige sketsjer på grensen til det moralske forfall. Etter alt å dømme et show med masse av de tingene som skal til for å få noen til å le, og andre til å gråte.

Amnesty allmøte

24.01.06

Det store møtelokalet ved Bodegaten, 18:00

New amigos

24.01.06

Driv, 19:00

Språkcafe. Lær et nytt språk eller flere. Internasjonal stemning og sosialt samvær.

Lørdagsuniversitetet

28.01.06

Driv, 13:00

Anne Britt Flemmen fra institutt for sosiologi spør om det finnes en kjærlighetens sosiologi.

Ashes to ashes

28.01-07.02.06

Verkstedet

Ferske Sceners oppsetning av verket til nobelprisvinner Harold Pinter.

New Amigos

31.01.06

Driv, 19:00

Språkcafe

Konsserter

Nikkeby Lufthavn

18.01.06

Kaos

Midt i en flom av halvkjipe og litt bedre filmer trenger du en injeksjon med ekte rock. For det er rock som er målet, film er bare et steg på veien.

Cleaning Women

19.01.06

Strut, 22:00

Bandet med den noe særegne stilen holdt to konsserter under filmfestivalen for to år siden. Det var stor suksess, og vi forventer det samme nå.

Folkemusikkpøbb

20.01.06

Fotefar kommer innom for å gjøre sin flotte musikk for Tromsøs befolkning.

Nordlysfestivalen

25-29.01.06

Temaet for årets festival er "Brytninger"

Sizzle Ohtaka og Tromsø Kunstforysning

25.01.06

Driv, 22:00

Den japanske sangeren og multi-kunstneren Sizzle Ohtaka møter Tromsø Kunstforysning i det høye nord.

Keller Quartet

26.01.06

Kulturhuset, 19:30

En av verdens ledende strykekvartetter, The Keller Quartet, inntar Kulturhusets hovedscene på Nordlysfestivalens andre dag.

Rythm Overdrive

26.01.06

Driv, 22:30

Rytmask galskap fra musikkhøgskole studenter under ledelse av Tore Morten Andreassen.

Beady Belle

27.01.06

Rica Ishavshotel, 21:30

Jazzensemblen Beady Belle har fått god tilbakemelding fra kritikerne.

Orgelet

28.01.06

Ishavskatedralen, 13:00

Det nye millionorgelet i Ishavskatedralen presenteres. Nå uten bøyde piper!

Iver Kleive, Knut Reiersrud, Vokal Nord

29.01.06

Ishavskatedralen 18:00

Nordlysfestivalen melder følgende: "Klassisk orgel, blues, folkemusikk, verdensmusikk veves sammen i nye høyere enheter av to fremragende musikere. I denne konserten medvirker også Tromsøs prisbelønte kammerkor Vokal Nord som garantert vil bidra til at dette blir en særdeles stemningsfull seanse der det nye kirkeorgelet vil bli presentert i all sin klangfulle prakt."

Film

Tromsø Internasjonale Filmfestival

17-22.01.06

En rekke lokasjoner

Den 16 i rekken av dette fantastisk flotte vinterarrangementet står for døren. For de som ikke har fått med seg denne galskapen fra før, må vi nok en gang oppfordre om å hive seg ut i det.

Panserkrysseren Potemkin vs. Cleaning Women

20.01.06

Verdensteateret

Tromsø Filmklubb holder stumfilmkonsert med det finske bandet Cleaning Women. Garantert en spesiell opplevelse. Fest på driv følger etter konserten.

Saw 2

23.01.06

Fokus kino

Kinoen gjenopptar sitt vanlige program etter festivalen. Saw 2 er visstnok ikke noen dårlig oppfølger, men definitivt ikke noe for de med skrale nerver eller hjerte eller lignende.

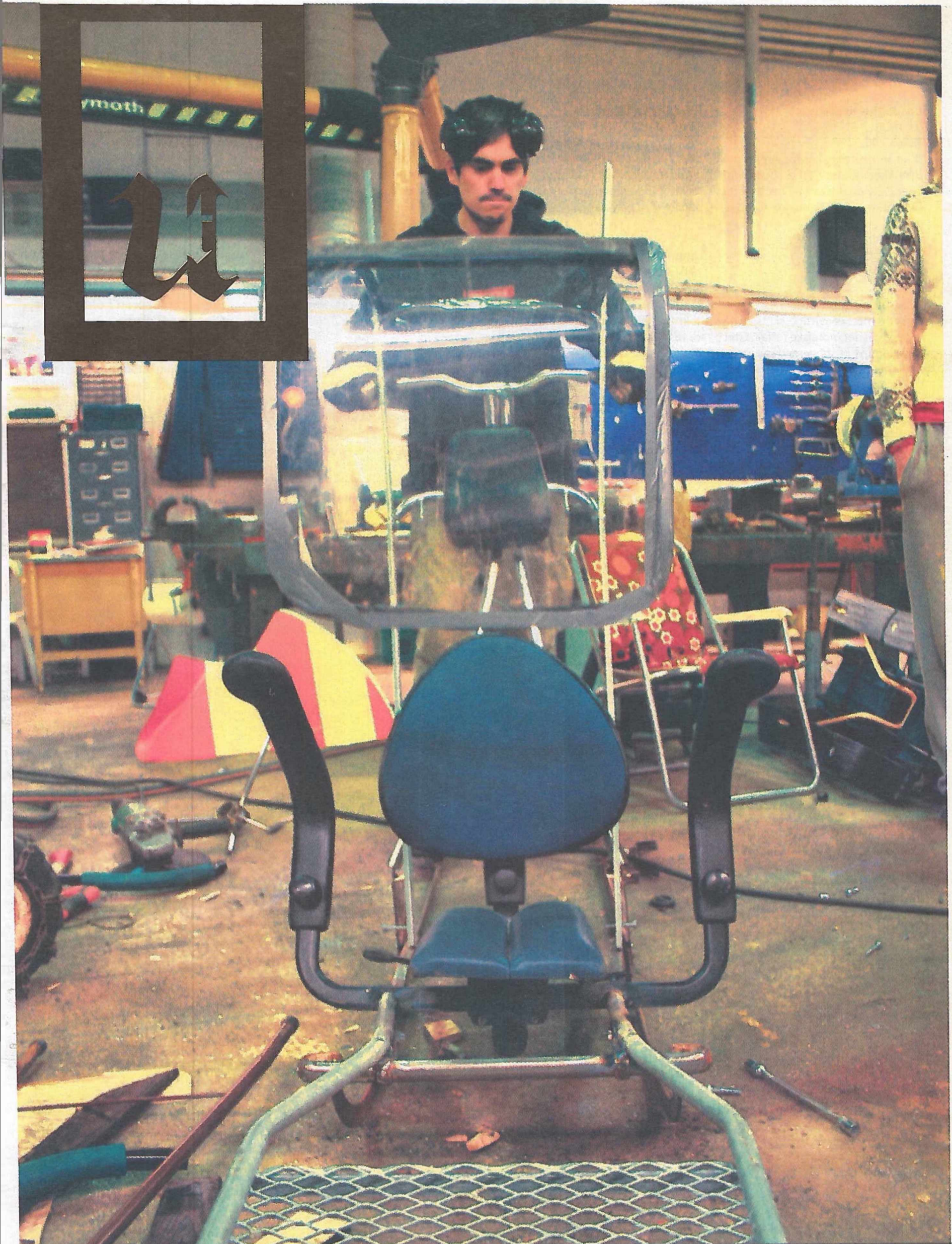
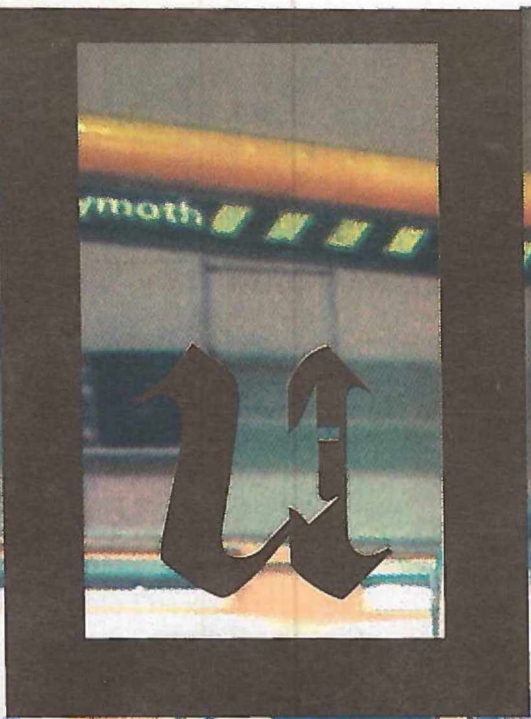
Stolthet og fordom

23.01.06

Fokus kino

Forførende landskapsbilder med innslag av kunste tenåringspikehjerter.

Nord-Norgebanen

Resirkulering side 4-5, 16-17